

VGI

Україна №14, 2017 р.

C I N E M A

ФЕСТИВАЛЬ У АНСІ -2017:
РЕНЕСАНС УКРАЇНСЬКОЇ МУЛЬТИПЛІКАЦІЇ

СЕРГІЙ ЛОЗНИЦЯ:

«РІЗНИЦЯ МІЖ ІГРОВИМ І ДОКУМЕНТАЛЬНИМ КІНО
ПОЛЯГАЄ ЛИШЕ В ЕТИЧНІЙ СФЕРІ»

Recarlo

ANNIVERSARY
COLLECTION

ЛЮБОВЬ ПРЕВЫШЕ ВСЕГО

L'AMORE, DAVANTI A TUTTO

il Cammeo
jewellery stores

Драгоценности скажут больше...

г. Днепр, ТРК CASCADE PLAZA
тел.: (067) 562 09 94

г. Днепр, пр. Д. Яворницкого, 10
тел.: (067) 565 55 49

г. Харьков, ул. Сумская, 73/75
тел.: (068) 680 57 75

www.ilcammeo.ua

золото 18K, серебро, бриллианты

ОФИЦИАЛЬНЫЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ В УКРАИНЕ:

г. Днепр, пр. Яворницького, 54-Д,
тел.: (056) 376-90-65
www.cellini.com.ua

Драгоценности скажут больше...

г. Харьков, ул. Сумская, 73/75,
тел.: (068) 680-57-75
www.ilcammeo.ua

Золоті колекції

г. Львов, пр. Шевченка, 15,
тел.: (032) 298-74-85
www.jbk.com.ua

TIRISI *Moda*

www.tirisi.com

LA PERLA

Home Collection

Философия семейного счастья...

Линия домашнего текстиля от La Perla Home Collection – соблазнительная алхимия вышивки, комбинаций цветов и дизайнерских деталей во всемирно известных традициях made in Italy. Привнесите в свой дом сочную палитру продукции из круизной коллекции от La Perla Home Collection. Комплекты постельного белья из нежного сатина с двумя простынями для вашего комфортного сна в летнюю жару.

Бренд эксклюзивно представлен в сети бутиков
La Perla Home Collection

г. Днепр,
La Perla Home Collection
Катеринославский бульвар, 1
ТЦ Cascad Plaza
+38 098 075 10 99

г. Киев,
La Perla Home Collection
ул. Крещатик, 38
ЦУМ 5 этаж
+38 073 203 76 73

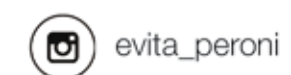

EVITA PERONI®
PARIS · NEW YORK · TOKYO

Киев, Столичное шоссе, 103
ТРЦ «Атмосфера», 1 этаж
тел. 067 948 04 04

Днепр, пр. Д. Яворницкого, 54Д
ТД LIBRARY, -1 этаж
тел. 099 774 17 55

VGL

№14, 2017 р.

C I N E M A

Victory Generation Life Cinema

Засновники:

Вікторія Хотянова

Галина Шкуренко

Видавець:

Вікторія Хотянова

Директор:

Галина Шкуренко

Дизайн/верстка:

Руслан Архипенков

Надія Мазур

Коректор:

Ольга Котова

Головний редактор:

Вікторія Хотянова

Журналісти:

Наталя Іванческул

Альона Забуга

Світлана Деревиська

Софія Дамарі

Висловлюємо подяку за допомогу в підготовці номера:

Організаторам Одеського кінофестивалю й особисто: Вікторії Тігіпко, Юлії Сінкевич, Юлії Шарко,

Ользі Кривитченко, Ярославі Кішко, Катерині Звездіній, Анні Мачух

Голові Державного агентства України з питань кіно Пилипу Ілленку, виконавчому директору Української анімаційної асоціації

Олені Голубевій, продюсеру та видавцю Nebeskey Animation Studio Максиму Прасолову, режисеру анімаційного кіно,

засновнику Lisenbart Animation Studio Дмитру Лісенбарту, анімаційній студії ANIMAGRAD й особисто продюсеру

CEO студії Єгору Олесову, PR- і маркетинг-директору Film.UA Group Поліні Толмачовій

Медіаконсалтинговій компанії Media Resources Management і особисто: Вікторії Ярмошук, Катерині Удуг,

Аллі Преловській, Артему Вакалюку

Компанії B&H FILM DISTRIBUTION, виданню CONTENT REPORT

Періодичність: 1 раз на 2 місяці.
Свідство про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
серія KB № 21028-10828P від 08.08.2014.

Авторські права захищено. Думки, виражені авторами публікацій, можуть не збігатися з поглядами редакції. Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець. Використання матеріалів, опублікованих у журналі VGL Cinema, допускається лише з письмового дозволу редакції.

© – матеріали, опубліковані на правах реклами.

Адреса редакції: вул. Караваєва, 31, оф. 60, м. Дніпро, Україна, 49000
Тел.: +38 067 510 50 15, +38 098 675 73 88
E-mail: vglcinema@gmail.com
www.vglcinema.com

Віддруковано в типографії ТОВ «Інтерконтиненталь-Україна»
вул. Інститутська, 16, оф. 1/15, м. Київ, 01024
тел. +38 044 360 00 85, факс +38 044 239 97 88
www.printstore.com.ua

Фото на обкладинці: зображення надано компанією Media Resources Management

Наші партнери:

100% BAMBINI

Элегантная утонченная коллекция

от итальянских дизайнеров воплотила легкие, натуральные, необыкновенно романтические наряды для мальчиков и девочек с рождения до 16 лет

АДРЕСА МАГАЗИНОВ НА ido.in.ua

38

З М І С Т

КІНОБІСНАЛЕ

8-й ОМКФ: зірки з усіх куточків світу
С. 14

ОБРАЗИ

ДІАМАНТИ:
СВІТОВИЙ ДОСВІД ІНВЕСТУВАННЯ
С. 16

Літо, романтика, аромати...
С. 18

АНОНСИ
С. 20

ПРОЕКТИ
С. 21

НОВИНИ
С. 22

КІНОБІСНАЛЕ

Українське кіно у Каннах
С. 24

СВОЄ КІНО/ MIFA

Український анімаційний прорив у Ансі
С. 28

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Фестиваль у Ансі -2017:
ренесанс української мультиплікації
С. 30

СВОЄ КІНО

Володимир Лерт: «Мир вашому дому!»
робить людей кращими
С. 34

Народний суперблокбастер
«DZIDZIO КОНТРАБАС» —
справжня «БОМБА» на екранах
С. 36

Сінема Сіті: такого ви ще не бачили!
С. 37

40

44

VGI
CINEMA

КРУПНИЙ ПЛАН

Сергій Лозниця: «Різниця між ігровим і до-
кументальним кіно полягає лише в етичній
сфері»
С. 38

ПЕРСОНА

Лариса Кадочнікова: «Головне — це твор-
чість і наше ставлення до мистецтва»
С. 40

СВОЄ КІНО

Французько-ісландсько-українська
копродукція «Жінка на війні»
С. 42

ІНТЕРВ'Ю

Вікторія Ярмошук: «Українська кіноінду-
стрія почала розуміти: щоб фундаменталь-
но реформувати ринок, треба об'єднатися
та грати за правилами»
С. 44

ПОДІЯ

Медіасніданки з МРМ
С. 46

ПО ТОЙ БІК ЕКРАНА

Математика попкорну
С. 48

Компанія «Кінопрокат» — національний
виробник кінотеатрального
обладнання
С. 50

RGB лазерна проекція.
Глядач понад усе!
С. 54

МЕЙНСТРИМ

Джон Гемм «На драйві»
С. 54

8-й ОМКФ: ЗІРКИ З УСІХ КУТОЧКІВ СВІТУ

8-й ОДЕСЬКИЙ КІНОФЕСТИВАЛЬ ЦЬОГО РОКУ ЗІБРАВ ЗІРОК КІНЕМАТОГРАФА З УСЬОГО СВІТУ. ВОНИ БУДУТЬ ОЦІНЮВАТИ ФІЛЬМИ В МІЖНАРОДНІЙ ТА НАЦІОНАЛЬ-НІЙ КОНКУРСНИХ ПРОГРАМАХ.

КРИСТІАН ПЕТЦОЛЬД
НІМЕЦЬКИЙ РЕЖИСЕР

СІБЕЛЬ КЕКІЛЛІ
АКТОРКА ТУРЕЦЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ

РИММА ЗЮБІНА
УКРАЇНСЬКА АКТОРКА КІНО ТА ТЕАТРУ

ТУДОР ДЖУРДЖУ
ЧЛЕН ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КІНОАКАДЕМІЇ

ЄВГЕН ГАЛЬПЕРІН
КІНОКОМПОЗИТОР

МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС: ЖУРІ ОЧОЛИВ НІМЕЦЬКИЙ РЕЖИСЕР
Цього року головою журі Міжнародної конкурсної програми став німецький режисер, одна з ключових персон Берлінської школи та фаворит кінокритиків Крістіан Петцольд. Серед його кінонагород – «Срібний Ведмідь» 62-го Берлінського кінофестивалю за найкращу режисуру (фільм «Барбара»). Режисер двічі ставав володарем призу FIPRESCI: у 2003 році на Берлінале (фільм «Вольфсбург»), у 2014 році на кінофестивалі в Сан-Себастьяні (фільм «Фенікс»). Минулого року він уже відвідував Одесу, представивши глядачам ретроспективу своїх найкращих фільмів та провівши майстер-клас у рамках Літньої кіношколи. Кінострічки Петцольда також були номіновані на головні призи престижних кінофестивалів, а саме: номінація на найкращий фільм основного конкурсу Берлінського кінофестивалю («Привиди» у 2005 році, «Йелла» у 2007-му, «Барбара» у 2012-му), номінація на найкращу картину головного конкурсу 65-го Венеціанського кінофестивалю («Єрихов»), номінація на приз Європейської кіноакадемії за найкращий фільм («Барбара» у 2012 році). Фільм «Фенікс» претендував на головну нагороду 62-го кінофестивалю в Сан-Себастьяні. Також до складу Міжнародного журі увійшли: акторка турецького походження Сібель Кекілі – володарка премій Lola, Bambi та Undine Awards, яка окрім кіно зіграла у відомому серіалі «Гра перстолів»; Римма Зюбіна – акторка кіно та театру, володарка премії «Золота Дзига» за найкращу жіночу роль у фільмі «Гніздо горлиці» (стрічка була відзначена як найкращий фільм Національної конкурсної програми 7-го Одеського кінофестивалю); Тудор Джурджу – член Європейської кіноакадемії, засновник і президент Міжнародного кінофестивалю у Трансильванії, ініціатор створення національної кінопремії Румунії, засновник продюсерської компанії Libra Film, кінопрокатної компанії Transilvania Film; кінокомпозитор Євген Гальперін, музика якого звучить саундтреком до багатьох стрічок, серед яких «Малавіта» (реж. Люк Бессон), «Незламна» (реж. Сергій Мокрицький), «Дев'ять життів» (реж. Баррі Зонненфельд) та інші. Він написав саундтрек до фільму «Нелюбов» Андрія Звягінцева (фільм отримав приз журі на 70-му Каннському кінофестивалі), а в 2012 році був номінований на премію «Гойя» за саундтрек до стрічки «Єва» (реж. Кіке Майло). Вони оберуть найкращі з 12 стрічок Міжнародної конкурсної програми в номінаціях «Найкращий фільм», «Найкраща режиса» та «Найкраща акторська робота».

ЕЙДАН ТЕРНЕР
АКТОР З ІРЛАНДІЇ

НАТАЛІЯ ВОРОЖБИТ
УКРАЇНСЬКИЙ ПРОДЮСЕР, РЕЖИСЕР, СЦЕНАРИСТ

ШАРЛЬ ТЕССОН
КІНОКРИТИК ТА ІСТОРИК КІНО ІЗ ФРАНЦІЇ

ЗАЗА УРУШАДЗЕ
ГРУЗИНСЬКИЙ РЕЖИСЕР, СЦЕНАРИСТ, ПРОДЮСЕР

НАЦІОНАЛЬНІ ФІЛЬМИ БУДУТЬ ОЦІНЮВАТИ КІНЕМАТОГРАФІСТИ З ІРЛАНДІЇ, ФРАНЦІЇ, ГРУЗІЇ ТА УКРАЇНИ
До складу журі Національної конкурсної програми ОМКФ-2017 увійшли: актор Ейдан Тернер (Ірландія), продюсер, режисер, сценарист Наталія Ворожбит (Україна), кінокритик та історик кіно Шарль Тессон (Франція), режисер, сценарист, продюсер Заза Урушадзе (Грузія). Ірландський актор Ейдан Тернер у 2008 році дебютував з головною роллю у фільмі «Тривога» (режисер Жерар Стембрідж), знімався в таких проектах: «Відчайдушні романтики», «Тюдори», «І нікого не стало», «Полдарк», «Бути людиною». Всесвітньо відомим актор став після ролі гнома Кілі у трилогії режисера Пітера Джексона «Хоббіт». Ейдан Тернер також став головним героєм іміджового ролика 8-го ОМКФ. Актор зізнався, що ледве може дочекатися повернення до Одеси: «Для мене було честю стати частиною фестивалю: я був дуже радий прийняти пропозицію знятися в проморолику ОМКФ. Не можу дочекатися, коли знову повернуся до Одеси в липні, щоб побачити результат спільної роботи на великому екрані». Окрім Ейдана до складу журі Національного конкурсу також увійшла Наталія Ворожбит – український драматург, представник напрямку «нова драма», режисер, сценарист, співзасновник проекту «Театр переселення». Документальна постановка «Миколаївка» Наталії Ворожбит та Георга Жено була взята за основу фільму «Школа № 3» (режисери – Георг Жено та Єлизавета Сміт), що отримав Гран-прі паралельного конкурсу Berlinale Generation 14 plus 67-го Берлінського міжнародного кінофестивалю. Наталія також є сценаристом стрічки «Кіборги» (режисер – Ахтем Сейтаблаєв) та фільму «Ворошиловград» (режисер Ярослав Лодигін) за однойменним романом Сергія Жадана – картина створюється в копродукції України та Швейцарії. У 2013 році «Ворошиловград» був відзначений спеціальним дипломом від журі підсумку 4-го ОМКФ. Разом з ними оцінювати роботи українських кінематографістів також буде Шарль Тессон – арт-директор програми «Тиждень критики» Каннського міжнародного кінофестивалю (з 2011 року), професор університету Сорбонна в Парижі, де викладає кіномистецтво, історію та естетику. З 1979 до 2013 рік писав матеріали на кінематерику для французького журналу «Les Cahiers du cinéma», а в 1998-2003 рр. був його редактором. Написав низку творів, серед яких «Сат'яджит Рай» (1992), «Луїс Бунюель» (1995), «Акіра Куросава» (2008) та інші. Четвертим членом журі було обрано Зазу Урушадзе – грузинського режисера, сценариста, продюсера. З 2001 року був головою експертної комісії Грузинського національного кіноцентру, а у 2002–2004 рр. – його директором. Володар більше 10 нагород. Його робота «Мандарини» («Mandarinid», 2013) була відзначена на кінофестивалях в Єрусалимі (2014), Таллінні (2013), Варшаві (2013), Мангайм-Гайдельберзі (2013), а також номінувалася на премії «Оскар» та «Золотий глобус» як найкращий фільм іноземною мовою. Саме вони вирішать, який з фільмів Національної конкурсної програми отримає нагороди в номінаціях: «Найкращий український повнометражний фільм», «Найкращий український короткометражний фільм» та «Найкраща акторська робота». Організатори заходу обіцяють, що цьогорічна програма фестивалю буде ще більш насиченою та цікавою як для широкої аудиторії, так і для членів журі та учасників.

14-22 ЛИПНЯ 8th Odesa International Film Festival

ТАС
ТАСКОМБАНК
ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПАРТНЕР

ТЕЛЕКАНАЛ
УКРАЇНА
ГЕНЕРАЛЬНИЙ ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ ПАРТНЕР

МАУ
ГЕНЕРАЛЬНИЙ АВІАПЕРЕВІЗНИК

oiff.com.ua

ОФІЦІЙНИЙ АВТОПАРТНЕР

ОФІЦІЙНИЙ СПОНСОР

ГЕНЕРАЛЬНИЙ РАДІО ПАРТНЕР

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАРТНЕР

Діаманти:

СВІТОВИЙ ДОСВІД ІНВЕСТУВАННЯ

ПРОТЯГОМ УСІЄЇ ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА ВВАЖАЛОСЬ І ВВАЖАЄТЬСЯ, ЩО ВЕЛИЧ РОДИНИ — ЦЕ ЇЇ ЮВЕЛІРНА СПАДЩИНА — ТЕ, ЩО БУДЕ ПЕРЕДАВАТИСЯ З ПОКОЛІННЯ В ПОКОЛІННЯ, НЕ ТІЛЬКИ ЗБЕРІГАЮЧИ СВОЮ ЦІННІСТЬ, А Й ПРИМНОЖУЮЧИ ЇЇ. АДЖЕ КОШТОВНОСТІ — ЦЕ НАЗАВЖДИ. САМЕ ТОМУ ЗАМОЖНІ РОДИНИ ВСЬОГО СВІТУ ЗАВЖДИ (А ОСОБЛИВО В ПЕРІОД ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ) ІНВЕСТУВАЛИ СВІЙ КАПІТАЛ В ДОРОГОЦІННІ КАМЕНІ З ВИСОКИМИ ХАРАКТЕРИСТИКАМИ.

Але для того щоб раціонально зберегти ваші заощадження в еквіваленті дорогоцінних каменів, вам потрібна консультація гемолога і, що важливо, — гемолога з європейською освітою, який має знання та досвід роботи на міжнародному ринку. Ірина Омельченко починала свій шлях гемолога в далекому 2008 році з курсів у Державному гемологічному центрі України. Здобувши акредитацію гемолога в Україні, вона не зупинилась і пройшла курс навчання в інститутах Бельгії, Швейцарії. Сьогодні Ірина працює на світовому ринку дорогоцінних каменів, маючи 10-річний досвід і користуючись набутими знаннями на практиці. Якщо ви бажаєте придбати діамант або будь-який інший дорогоцінний камінь, Ірина зможе знайти його для вас: необхідної форми та розміру, із сертифікатом. А також пояснить вам все, що написано в сертифікаті, перевірить, чи відповідає він каменю і чи є цей камінь інвестиційно привабливим.

ТЕНДЕНЦІЇ РИНКУ

У 2015 році я отримала диплом і звання гемолога інституту HRD Antwerp (Бельгія), а в січні 2017 року пройшла курс цього самого інституту з напрямку «Сапфіри, рубіни, смарагди». У 2013 році подібний курс я закінчила в швейцарському інституті SSEF! Різниця була в тому, що у 2013-му в Швейцарії нас вчили розумітися на якості коштовних каменів, а в 2017-му в Бельгії — відрізнити природні камені від штучно вирощених та таких, що мають штучно «поліпшені» характеристики... Як бачите, ринок диктує нові умови й виникає потреба в нових знаннях, які можна здобути лише у Європі. Незмінним є тільки те, що в обох інститутах кожен курс починався зі слів викладачів: «Дорогоцінні камені — це інвестиція!». Що ж стосується діамантів та інвестицій у діаманти, передусім важливо розуміти, вам пропонують природний діамант, діамант, який підлягав впливу HPHT-технології (для поліпшення характеристик), чи синтетичний (штучно вирощений). Крім того, варто бути уважними щодо сертифікатів, які додаються до каменів. У моїй практиці все частіше трапляються випадки, коли камінь один, а сертифікат до нього додається зовсім інший!

ПОРАДА

Коли ви купуєте діамант як інвестицію, ваш камінь має бути поміщений у герметично упаковану пластикову коробочку, а на упаковці повинен стояти той самий номер, який вказаний на номері сертифіката. Іноді люди продають один одному камені, ґрунтуючись на тому, що лазером на рундисті каменю вигравіруваний його номер, вказаний у сертифікаті. У Бельгії кажуть, що вірити цьому не слід, адже трапляється багато підробок. Насправді дуже просто стерти й знову нанести напис на рундист... Тому купуйте діаманти у фірмовій упаковці інституту із сертифікатом. А чи варто купувати той чи інший камінь, вам має порадити ваш гемолог.

ЯК ПОВЕРНУТИ ІНВЕСТОВАНЕ?

Я дуже часто чую питання стосовно діамантів: «Де продати?». Якщо у вас є особливий дорогоцінний камінь, який дійсно має високі характеристики, але вам з якоїсь причини потрібно його продати, є кілька шляхів. Перший шлях: ви можете звернутися

до аукціонів Christie's (працює з 1766 року) або Sotheby's (з 1744 року). Це найстаріші й найвідоміші у світі аукціони. Разом Christie's і Sotheby's відповідають за близько 90% світового ринку аукціонних продажів антикваріату й творів мистецтва. Другий шлях: ви завжди можете звернутися до продавця, у якого придбали дорогоцінний камінь. Ви маєте бути впевнені в його професіоналізмі та чесності. Адже якщо професіонал переконав вас у тому, що цей дорогоцінний камінь варто купити, це означає, що він зможе його знову продати.

ДЕШЕВА РИБКА — ПОГАНА ЮШКА

Якщо ви хочете придбати дорогоцінний камінь чи прикрасу, ніколи не купуйте у друзів, які не мають гемологічної освіти. Я завжди говорила і буду говорити, що купувати потрібно у професіоналів! Дружба — це дружба. А зараз мова йде про інвестиції, де ви не можете ризикувати. Сьогодні всі хочуть купити дешевше... Але слід пам'ятати, що ціни на діаманти фіксовані й прив'язані до оптового прейскуранта — Rapaport Diamond Report. Це найстаріший і найбільш відомий індикатор цін на діаманти у світі, який було створено для професіоналів ринку. Саме він є основою для більшості угод за участю діамантів. І в даному випадку дешевше бути просто не може... Тут все залежить від параметрів вашого діаманта — поєднання розміру, форми огранки, чистоти, кольору... Якщо пропонують дешевше — остерігайтеся обману! Іноді діаманти віддають як повернення боргу. У період з 2014 року мені неодноразово траплялися подібні ситуації... Перш ніж взяти запропонований вам дорогоцінний камінь, дізнайтеся його реальну вартість у професіонала! Пам'ятаєте, як у комедії «Міміно» багато уваги було прикуто до розбитої люстри з нібито венеціанського скла, що, як потім виявилось із висновку експерта, коштувала «не 3000, а 37 рублів...»? Тож, щоб не бути ошуканими, не дайте себе ошукати. Не обирайте «дешевше» або щось на зразок «мій товариш знає краще». Завжди консультуйтеся з гемологом. Ідеально, якщо продавець — це і є гемолог, а ще краще — такий гемолог, який працює на світовому, а не на локальному ринку!

ВІЧНІ ЦІННОСТІ

Що є вічним? Мабуть, нічого з того, чому можна дати фінансову оцінку. Це, наймовірніше, земля, її надра (хоча і їх блага можуть у будь-який момент вичерпатися). І, звичайно ж, дорогоцінні камені! Коштовності — це безцінний зв'язок поколінь! Жоден автомобіль, нерухомість, бізнес не зможуть стати зв'язком поколінь! Адже світ змінюється, політична ситуація змінюється, одна влада змінюється іншою, а бізнес змінює своє обличчя... Згадайте момент із фільму «Титанік», коли головна героїня уже в досить зрілому віці бере свою прикрасу в руки й згадує свою історію кохання... Адже це правда, кож-на прикраса має свою історію, яку вона зможе розповісти майбутнім поколінням... Дорогоцінні камені несуть у цей світ дещо набагато більше, ніж просто фізичні характеристики... Вони несуть спогади, емоції, почуття, які, хоч на мить, повертають час назад... Тож назавжди залишаються тільки коштовності — сімейні реліквії — вічні цінності! Навіть фотографії ніколи не будуть збережені... А ось обручка прабабусі обов'язково стане справжньою родинною реліквією, предметом гордості й пам'яті про вас у руках наступних поколінь! Інвестуйте в дорогоцінні камені! Створюйте власні, унікальні, родинні коштовності та колекції! Формуйте безцінний зв'язок поколінь!

Найважливіше, про що слід подумати, якщо ви плануєте інвестувати капітал у діаманти: вам необхідна консультація професіонала для підтвердження характеристик каменю, перш, ніж ви вирішите його придбати. Це має бути гемолог, який працює на міжнародному ринку, якому ви довіряєте і до якого в будь-який момент зможете звернутися в майбутньому!

ДІАМАНТИ ЯК ІНВЕСТИЦІЯ

Ми звикли говорити про діаманти як про прикраси. Але економіка сьогодні диктує свої правила, і діаманти стають все більш привабливими як інвестиційний об'єкт. Все більше інвесторів звертають увагу саме на категорію невідновлюваних природних ресурсів, величина яких вичерпна і в перспективі попит завжди буде перевищувати пропозицію.

Отже, чому ж варто інвестувати кошти в діаманти?

СТІЙКІСТЬ ІНВЕСТИЦІЇ

Ціни на діаманти стабільно ростуть протягом декількох століть, а авторитетні експертні видання прогнозують значне перевищення попиту над їх пропозицією і в майбутньому. Ми всі переконалися, що нерухомість, як і валютні заощадження, не можна вважати інвестицією. Адже тут все залежить від економічного стану країни, де ви маєте нерухомість чи рахунок у банку. З діамантами все просто - ви подорожуєте з ними світом. І якщо в одній країні економіка переживає кризу, ви можете взяти їх із собою і полетіти в будь-яку іншу країну, економіка якої процвітає.

МОЖЛИВІСТЬ ПОВЕРНУТИ ВКЛАДЕНІ ГРОШІ

У світі існує безліч бірж і виставок, де ви зможете продати свій діамант за умови, що у вас камінь з високими характеристиками та сертифікатом, що йому відповідає.

ПРОСТОТА ВОЛОДІННЯ І ТРАНСПОРТУВАННЯ

Діаманти не займають багато місця і не вимагають великої кількості документів, як це відбувається з придбанням нерухомості або оформленням депозиту у банку. Діаманти не вимагають особливих умов зберігання і легко транспортуються.

КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ

Сьогодні це дуже важливо для кожного, хто раціонально і без зайвої уваги до себе прагне зберегти і примножити кошти.

СТАТУС І ЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ

Навіть, якщо розглядати діаманти з позиції прикрас, погодьтеся, що коштовності - це не тільки красиво. Це ваш статус в суспільстві, вираження вашого успіху, велич і положення у суспільстві вашої родини. Це те, що ви зможете передати у спадок! Це безцінний зв'язок поколінь!

HRD Antwerp
Institute of Gemmology

- ▶ HRD Graduate Gemologist
- ▶ Certified Diamond Grader
- ▶ Fancy Coloured Diamonds
- ▶ Ruby, sapphire and Emerald
- ▶ Sorting of Polished Diamonds

SSEF Advanced Training

ДЕРЖАВНИЙ ГЕМОЛОГІЧНИЙ
ЦЕНТР УКРАЇНИ

Омельченко Ірина
акредитований гемолог

e-mail: iomelchenko.gemo@gmail.com

Instagram: iryna_omelchenko

Facebook: omelchenko.iryna

Літо. Романтика.

ЛІТО — ЦЕ НЕЙМОВІРНО ЯСКРАВА ПАЛІТРА КОЛЬОРІВ, СМАКІВ ТА ЧАРІВНИХ АРОМАТІВ!.. В ОСНОВІ КОЖНОГО З НИХ — СВОЯ ДИВОВИЖНА ІСТОРІЯ ПОДРОЖІ, З ПРИГОДАМИ ТА УНІКАЛЬНИМИ АРОМАТАМИ ПОЧУТТІВ, ЯКА ІДЕАЛЬНО ПОЄДНУЄТЬСЯ, А ІНКОЛИ НАВІТЬ ЦІЛКОМ МОЖЕ ДАТИ НАТХНЕННЯ І СТАТИ ПОШТОВХОМ ДО НАРОДЖЕННЯ НОВОГО КІНОШЕДЕВРА...

АРОМАТ BLACK PHANTOM («MEMENTO MORI») ВІД KILIAN

Kilian Хеннессі створив новий аромат, надихнувшись піратським девізом: «Memento Mori». Цей латинський вираз спонукає насолоджуватися життям у всій його красі й розмітти, як капітан Джек Спарроу (Горобець), чий життя було насичене пригодами, просочене духом свободи й романтики упродовж усієї серії пригодницьких фільмів «Пірати Карибського моря». Kilian замінив традиційний віскі напосм піратів — і відкриває композицію мавританським ромом. Серце аромату складається з деревної ноти яванського ветивера, індонезійських пацулів і сандала. В основу аромату закладений тростинний цукор, який надає йому гурманського акценту.

АРОМАТ HAMACA ВІД 2787

Подих морського бризу на Вашій шкірі. Загублений у часі й просторі, пов'язаний з реальністю тільки нитками гамака, який плавно злегка погойдує Вас назад і вперед... Момент повного розслаблення. Тепер просто зупинити час, і нехай ваші почуття злетять! Так і зробила Елізабет Гілберт, головна героїня фільму «Їсти, молиси, кохати». Обравши острів Балі й перебуваючи в цьому казковому місці, вона знову знаходить себе, зустрічає його, того, хто зміг докорінно змінити її життя. Парфумерна композиція HAMACA — цей запах солоного морського повітря, вершкового кокоса й дорогісних бобів у поєднанні з тонкою, гладкою ваніллю — створена, щоб відпустити час і повністю релаксувати!

АРОМАТ VETYVERIO ВІД DIPTYQUE

Тонкі, чуттєві й неймовірно елегантні парфуми, які поєднують у собі ідеальну пропорцію двох видів ветивера: землистого — з Індонезії і делікатнішого — родом з Карибського басейну. Це неймовірне поєднання ніби занурює нас у два американські світи із стрічки відомого режисера Вуді Аллена «Світське життя» — активного й ділового Нью-Йорка (Крістен Стюарт) й розслаблено-гламурного Голлівуда (Блейк Лайвлі), допомагаючи відчути, яким було богемне життя Америки в 30-х роках минулого століття. Витончена суміш ароматів істинно чоловічих парфумерних відтінків ветивера й ідеально жіночних квіткових відтінків роблять Vetyverio по-справжньому унікальним парфумом.

Аромати...

АРОМАТ TENUE DE SOIREE ВІД ANNICK GOUTAL

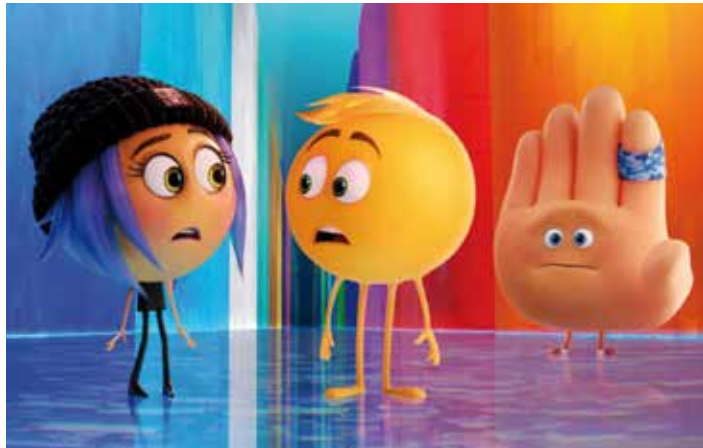
Молода дівчина мчить вгору сходами свого будинку на бульварі Осман, туфлі на високих підборах у її руці. Час для перевтілення настав. Божественна ніч кличе її! На думку приходить герой картини «Північ у Парижі» — молодий письменник, який містичним чином повертається щонаочі в Париж 20-х рр., де веселиться й працюють його кумири Фіцджеральд і Хемінгуей, богема того часу, мріючи бути їх сучасником. Оскільки думки дівчини переключаються на те, що вона одягатиме, вона ставить перед собою улюблений аксесуар — флакон парфумів. Легкого серпанку на її шії досить, щоб надати їй нової хвилі енергії. Іскристі, фривольні, з легким відчуттям шлейфу на шкірі — це її справжнє вечірнє вбрання.

АРОМАТ LE CEDRE ВІД MILLER HARRIS

Казка про кедр і чорну орхідею для шукача пригод. Це багатий, вічний запах, де плотська простота кедра вкрита рожевим перцем, чистою мімозою й екзотичністю природи рідкісної чорної орхідеї. Сміливий аромат, що веде свого власника в усіх напрямках компаса. Головний герой фільму «(Не) жданий принц» Жан-Марк (актор Венсан Перес) — успішний, привабливий кар'єрист, який не зупиниться ні перед чим для досягнення своїх цілей. Але все змінює зустріч з красивою і романтичною Марі, яка зовсім не в дусі часу й шукає свого принца на білому коні. Чи зможе він заради справжнього почуття змінитися? Аромат Le Cèdre — один із секретних куточків, які Ви відшукали для себе.

ЕМОДЖІ МУВІ

ОРИГІНАЛЬНА НАЗВА: THE EMOJI MOVIE / СМАЙЛИКИ

СТУДІЯ: Sony

ПРЕМ'ЄРА В УКРАЇНІ: 17.08.2017

РЕЖИСЕР: Ентоні Леондіс («Гор», короткометражна анімація: «Кунг-Фу Панда: Секрети майстрів», «Ліло і Стіч 2: Велика проблема Стіча»)

У кожному смартфоні існує приховане місто, де живуть усі емоджі, – СМСковіль. «Дай п'ять», «Закоханий котик» чи «Ану відвали» – вони нереально круто передають наші емоції! Нова анімаційна комедія розповість історію Геніка – унікального емоджі, який повинен виконувати свою місію у різних додатках смартфона. Та коли настане велика халепа, чи зможе Генік врятувати СМСковіль і всіх його мешканців?

ДЖУНГЛІ

ОРИГІНАЛЬНА НАЗВА: JUNGLE

СТУДІЯ: Babber Films

ПРЕМ'ЄРА В УКРАЇНІ: 28.09.2017

РЕЖИСЕР: Грег МакЛін

У РОЛЯХ: Деніел Редкліф, Томас Кречман, Алекс Рассел

КОМПОЗИТОР: Джонні Клаймек

Група друзів відправляється в подорож амазонськими джунглями з гідом-шахраєм. Однак те, що мало бути захопливою пригодою, перетворюється на жартів. Йоссі (Деніел Редкліф) залишається наодинці з джунглями і кілька тижнів змушений самотужки виживати в найнебезпечнішому місці планети – без ножа, мапи й підготовки. Ця історія виживання людини базується на реальних подіях.

LEGO НІНДЗЯГО ФІЛЬМ

ОРИГІНАЛЬНА НАЗВА: THE LEGO NINJAGO

СТУДІЯ: Warner Bros. Pictures / Warner Animation Group / Vertigo Entertainment

ПРЕМ'ЄРА В УКРАЇНІ: 21.09.2017

РЕЖИСЕР: Чарлі Бін

КОМПОЗИТОР: Марк Мазерсбо

Ніндзяго – це історія шістьох молодих ніндзя, яким доручено захищати острів Ніндзяго. Під покровом ночі талановиті воїни, використовуючи всі свої навички та підручні засоби, вступають в бій з різними монстрами та злочинцями. А вдень вони звичайні підлітки, які борються проти свого головного ворога – вищої школи.

ТОЙ, ХТО БІЖИТЬ ПО ЛЕЗУ 2049

ОРИГІНАЛЬНА НАЗВА: BLADE RUNNER 2049

СТУДІЯ: Sony

ПРЕМ'ЄРА В УКРАЇНІ: 05.10.2017

РЕЖИСЕР: Дені Вільньов («Прибуття», «Сікаріо»)

У РОЛЯХ: Гаррісон Форд («Зоряні війни», «Індіана Джонс»), Райан Гослінг («Щоденник пам'яті»)

Кейн – офіцер поліції, який є справжнім професіоналом і, мабуть, найкращим серед усіх своїх колег. Одного разу він дізнається надсекретну інформацію, яка ставить під загрозу існування всього людства. Кейн не може сидіти склавши руки й збирається зробити все можливе, щоб врятувати світ. Проте в цій справі виникає більше питань, ніж відповідей. Намагаючись знайти розгадку, Кейн починає пошуки колишнього офіцера спецпідрозділу поліції Ріка Декарда, який безслідно зник тридцять років тому...

КОЛИ ПАДАЮТЬ ДЕРЕВА

Уже восени 2017 року український глядач зможе побачити повнометражний художній фільм режисера Марисі Нікітук «Коли падають дерева». Спільний українсько-польсько-македонський кінопроект створюється за підтримки Держкіно України. Над стрічкою працює міжнародна команда.

РЕЖИСЕР- Мариса Нікітук

ВИРОБНИЦТВО – «Директорія кіно»

ОПЕРАТОР-ПОСТАНОВНИК – Міхал Енслерт (Польща)

ХУДОЖНИК-ПОСТАНОВНИК – Влад Дудко

ХУДОЖНИКИ ПО ГРИМУ – Тетяна Хорошун і Тетяна Бовт

КОМПОЗИТОР – Микита Місєєв

РЕЖИСЕРИ МОНТАЖУ – Іван Банніков і Блаже Дулеа (Македонія)

КОСТЮМИ – Костянтин Кравець

КАСТИНГ – Алла Самойленко

У ГОЛОВНИХ РОЛЯХ – Софія Халаїмова, Максим Самчик, Настя Пустовіт, Жана Григор'єва, Аеліта Назаренко, Петро Пастухов, Маша Трепкінова, Марія Світязька, Надим Ковальов, Іван Бліндер, Олександр Балабан, Володимир Джура

Для підготовки молодих акторів до дебюту на великому екрані залучено театрального режисера, педагога, керівника акторської студії «Саквоаж» Ігоря Колтовського.

Фільм виробляється компанією «Директорія кіно» (продюсери Ігор Савиченко і Роман Климуш) з партнерами з Польщі Даріушом Яблонським, Віолеттою Камінські, Ізабелю Войцек з компанії Message Film і Дарко Басескі з македонської компанії «Фокус Ін». Міжнародною дистрибуцією фільму займається Антоніо Саура з іспанської компанії Latido Films. Постпродакшн фільму відбувається в Польщі й Македонії і буде завершений до вересня 2017 року.

НЕВИДИМИЙ БАТАЛЬЙОН

Перший документальний фільм про участь жінок у війні на Донбасі. Фільм розкриє проблематику участі в бойових діях жінок, які часто перебувають поза правовим полем та стикаються з дискримінацією з боку держави й нерозумінням суспільства. Жінки знімають фільм про жінок: три відомі українські режисерки розкажуть історії шістьох жінок-військовослужбовців.

РЕЖИСЕРИ – Світлана Ліщинська, Ірина Цілик, Аліна Горлова

ДИРЕКТОР ПРОЕКТУ, АКТОРКА – Марія Берлінська

ГОЛОВНА ГЕРОІНЯ – Андріана Сусак, штурманка, парамедик добровольчого батальйону «Айдар», була офіційно оформлена як кравчиня

ГЕРОІНЯ ПРОЕКТУ – Олена Білозерська, вояк у складі «Української добровольчої армії», учасники якої не мають офіційного статусу

«Невидимий батальйон» – проект, покликаний задокументувати участь українських жінок у війні проти окупаційної армії Росії на Донбасі. Проект реалізується Інститутом гендерних програм за фінансової підтримки американського народу через проект «У-Медіа» Агентства США з міжнародного розвитку, який виконується неурядовою організацією Internews Network. Погляди Інституту гендерних програм, висловлені в цьому проекті, не обов'язково відображають погляди Управління США з міжнародного розвитку, уряду Сполучених Штатів чи організації Internews Network.

БЬЮТИ ДОМ

МАНИКЮР, ПЕДИКЮР,
СТРИЖКА, УКЛАДКА,
ОКРАШИВАНИЕ ВОЛОС,
КОСМЕТОЛОГИЯ, МАКИЯЖ,
НАРАЩИВАНИЕ РЕСНИЦ,
ПЕРМАНЕНТНЫЙ МАКИЯЖ,
ШУГАРИНГ, МАССАЖ

УЛ. КРАСНАЯ, 3/А
097 959 88 88

@GRIMERKA.DP GRIMERKA.DPUA

Настя Каменських зіграє в комедії студії «Квартал 95». Стрічку «Він і Вона» кіностудія «Квартал 95» представила на піччингу фільмів Держкіно. Головні ролі в ній зіграють Настя Каменських і Володимир Зеленський. За сюжетом сімейна пара, що виховує сина, переживає кризу в стосунках, тому планує розлучитися. У період наданого судом випробувального терміну екс-кохані починають виконувати бажання один одного. Слід зауважити, що в цій стрічці Зеленський дебютує як режисер. Романтична комедія буде озвучена українською. Також у картині зіграють Ольга Сумська, Станіслав Боклан, Євген Кошовий і Катерина Кістень.

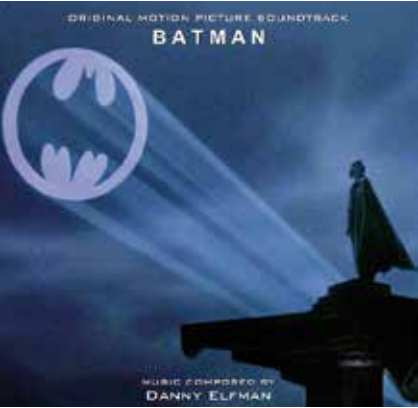
Незабутнє літо: у прокат виходять короткометражки New Vision. 13 липня в столичних кінотеатрах «Київ» і «Жовтень» починаються покази нової підбірки короткометражок «Моє незабутнє літо II». Нова сезонна колекція фільмів складена з програми фестивалю New Vision International Short Film Festival. Киноогляд щорічно проходить у Києві з 2011 року, представляючи тематичну й жанрову різноманітність короткого метра зі всього світу. Протягом року New Vision випускає тематичні підбірки: різдвяні, романтичні, осінні, літні.

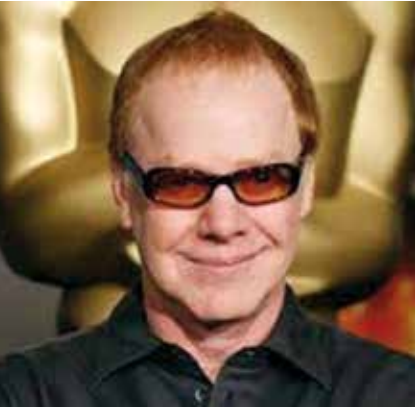
Деніел Дей-Люїс оголосив про завершення своєї видатної акторської кар'єри. Остання стрічка за участю зірки фільмів «Нафта», «Лінкольн» і «Банди Нью-Йорка», триразового володаря «Оскара» Деніела Дей-Люїса потрапить на екрани в грудні. Розпрощатися зі світом кіно Дей-Люїс планує після виходу драми «Фантомна нитка» режисера Пола Томаса Андерсона, у якого актор знімався в «Нафті». Сюжет картини, що стартує в прокаті з 27 грудня, розповідь про британську фешн-індустрію 1950-х років.

«Загін самовбивць 2» може вийти вже в 2019 році. Нещодавно актор Юель Кіннаман заявив виданню The Hollywood Reporter, що продовження картини може бути готове вже до 2019 року. На сьогодні в сиквела немає постановника і конкретної дати релізу (режисер першого фільму Девід Ейр не зможе стати біля керма другої частини, оскільки зайнятий «Сиренами Готема»). Проте Кіннаман має намір повернутися в образі Ріка Флега. Правда, чи буде його герой і цього разу керувати командою мерзотників – поки неясно. План полягає в тому, щоб знімати в 2018 році, а в 2019-му вже випустити сиквел на екрани. Нагадаємо, у «Загоні самовбивць» окрім Кіннамана знялися Марго Роббі, Уїлл Сміт, Джаред Літо, Віола Девіс, Джай Кортні, Скотт Іствуд, Джей Ернандес, Кара Делевінь. Усі вони (окрім Кари), мабуть, повернуться в сиквелі.

Денні Елфман напише музику для «Ліги справедливості». Композитор Денні Елфман напише музику для супергеройчного фільму «Ліга справедливості» замість Junkie XL. Джосс Уідон починає зйомки додаткових сцен і потім займеться постпродакшеном блокбастеру замість Зака Снайдера, який покинув проект за сімейними обставинами. Снайдер збирався працювати з композитором Томом Холкенборгом, відомим як Junkie XL, який писав разом з Гансом Ціммером саундтрек до «Бетмена проти Супермена». Уідон і Елфман уже працювали разом над сиквелом «Месників». Елфман у цілому, м'яко кажучи, не новачок у кінокоміксах: на його рахунок також два «Бетмени» Тіма Бертона, два «Людини-павуки» Сема Реймі, трилогія «Люди в чорному» і «Хеллбой II: Золота армія».

Діане Крюгер зіграє в новому фільмі Роберта Земекса. Роберт Земекс впритул підійшов до підбору акторів для свого нового проекту – безім'яної драми, в основу якої лягла документальна стрічка Джефа Малмберга «Марвенкол». Як повідомляє The Hollywood Reporter, до акторського складу приєдналася Діане Крюгер. Документалка 2010 року розповідала про Марка Хоганкампа – людину, що отримала глибоку амнезію після того, як його до напівсмерті побили п'ять хуліганів. Герой цілими днями будує моделі села часів Другої світової війни у себе в дворі. Лялькові персонажі допомагають йому запам'ятати рідних і друзів і відновитися після отриманих травм. На роль Хоганкампа Земекс запросив Стіва Карелла. У фільмі також зайняті Ейса Гонсалес, Жанель Моне і Леслі Манн. Крюгер зіграє бельгійську вільмю Дею Торіс, що живе у вигаданому героєм світі фігурок.

Оголошено сюжет і акторський склад другої «Годзілли». У Атланти офіційно стартувало виробництво сиквела «Годзілли». З цієї нагоди студії Warner Bros. і Legendary Pictures випустили прес-реліз, у якому є інформація про повний акторський склад, сценаристів і деталі продакшена, пише Collider. Примітно, що ніде в прес-релізі не згадується назва фільму. А це означає, що заявлений раніше заголовок «Godzilla : King of the Monsters» («Годзілла: Король монстрів») є робочим і, найімовірніше, зміниться. Warner поки що називає продовження просто «наступним розділом», а Legendary описує картину як частину всесвіту MonsterVerse, у який входять «Годзілла» Гарета Едвардса, «Конг: Острів черепа» Джордана Вот-Робертса і майбутній кросовер «Годзілла проти Конга», який збирається знімати режисер нової «Відьми з Блер» Адам Вінгард.

Він Дізель повернеться в ролі Ксандера Кейджа. Незважаючи на не найбільші збори фільму «Три ікси: Світове панування», стало відомо, що компанія H Collective профінансує створення четвертої частини франшизи. «Світове панування» провалилося в домашньому прокаті, проте зуміло заробити \$346 млн у світовому. \$146 із цієї суми припали на територію Китаю. Ймовірно, саме з розрахунком на успіх у цій країні проект і отримав зелене світло. Про четверті «Три ікси» доки нічого невідомо, крім того, що в ньому знову з'явиться Він Дізель, який цього року уперше за 15 років повернувся до ролі Ксандера Кейджа. Нагадаємо, що першу частину зняв Роб Кoen, другу (з Айсом Кьюмом замість Дізеля) – Лі Тамахорі, а третю після довгої перерви – Ді Джей Карузо.

Канал HBO відмовився показувати 7-й сезон «Гри престолів» критикам. Щоб уникнути негативу або можливих спойлерів кабельний канал HBO заявив, що не стане висилати критикам переглядові копії серій сьомого сезону «Гри престолів» перед офіційною прем'єрою. Нагадаємо, новий сезон стартує 16 липня. Таким чином, до цієї дати в західній пресі не з'явиться жоден відгук на продовження культового шоу. Так що цього року журналістам доведеться дивитися «Гру престолів» паралельно з «простими смертними», тобто не спати і не гуляти неділяними вечорами. Схожа ситуація була і з третім сезоном «Твін Пікса»: канал Showtime також відмовився розсилати скринінги, більше того, заборонив писати огляди з червоної доріжки урочистої прем'єри.

MUM'S MANIA
"мамыны фенечки"

mums-mania.com

ТРЦ "ArtMall" ул. Заболотного 37
(097) 413 26 22

Бул. Леси Украинки 12
(050) 654 57 39

одежда • коляски • автокресла • мебель • аксессуары

Українське кіно у Каннах

ІЗ 17 ПО 28 ТРАВНЯ ТРИВАВ ЮВІЛЕЙНИЙ 70-Й КАННСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ КІНОФЕСТИВАЛЬ. УКРАЇНА БУЛА ПРЕДСТАВЛЕНА ВЛАСНИМ ПАВІЛЬЙОНОМ #UKRAINE IS YOUR DESTINATION. ОРГАНІЗАТОРАМИ ЦЬОГОРІЧНОГО ПАВІЛЬЙОНУ СТАЛИ ДЕРЖАВНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ КІНО, АСОЦІАЦІЯ КІНОІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ, АСОЦІАЦІЯ ПРОДЮСЕРІВ УКРАЇНИ, ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД ІГОРЯ ЯНКОВСЬКОГО, КИЇВСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ КІНОФЕСТИВАЛЬ «МОЛОДІСТЬ», LERT KATNOVSKY FILMS, ОДЕСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ КІНОФЕСТИВАЛЬ, SOLAR MEDIA ENTERTAINMENT ТА УКРАЇНСЬКА КІНОАСОЦІАЦІЯ. НА ПРОФЕСІЙНОМУ МАЙДАНЧИКУ КІНОФЕСТИВАЛЮ — КІНОРИНКУ MARCHÉ DU FILM — ВІДБУЛАСЯ ВЕЛИКА КІЛЬКІСТЬ ПРЕЗЕНТАЦІЙ, ПОКАЗІВ УКРАЇНСЬКИХ ФІЛЬМІВ ТА СОТНІ ЗУСТРІЧЕЙ.

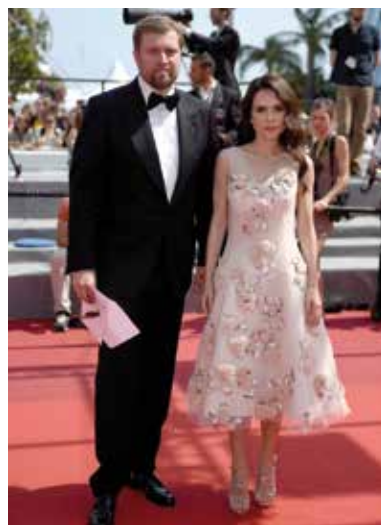
Український павільйон на кіноринку Marché du Film у Каннах

Команда фільму «Легідна» українського режисера Сергія Лозниці (другий справа). Фільм став одним із 18 учасників головного конкурсу 70-го Каннського кінофестивалю

Команда фільму «Іній» режисера Шарунаса Бартаса. Стрічка створюється за підтримки Державного агентства України з питань кіно, Литовського кіноцентру, телеканалу ARTE (Франція) та Польського кіноінституту. Виробниками є кінокомпанії ІнсайтМедіа/ТатоФільм (Україна), Studija Kinema (Литва), KinoElektron (Франція) та Donten & Lacroix Films (Польща). Фільм «Іній» увійшов до програми «Двоптижневик режисерів» у рамках кінофестивалю

На прем'єрі фільму Сергія Лозниці «Легідна»: актриса Олена Лавренюк, генеральний продюсер Solar Media Entertainment, копродюсер фільму «Легідна» Сергій Лавренюк

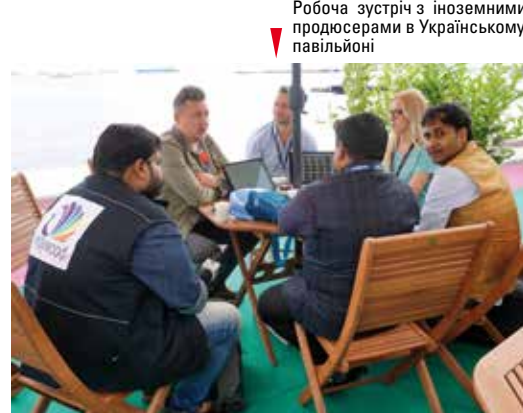

Справа наліво: генеральний продюсер Одеського міжнародного кінофестивалю Юлія Сінкевич та продюсер Анна Качко під час урочистого коктейлю Одеського міжнародного кінофестивалю

Український режисер Сергій Лозниця презентує фільм «Легідна», учасник головного конкурсу фестивалю. Картину створено у співвиробництві кінокомпаній України, Франції, Росії, Німеччини, Литви та Нідерландів. Українську сторону в копродукції стрічки представляє кінокомпанія Solar Media Entertainment (продюсер Сергій Лавренюк)

Зліва направо: Посол України у Франції Олег Шамшур, голова Української Кіноасоціації Вікторія Ярмошук і голова Державного агентства України з питань кіно Пилип Ілленко вітали гостей Української вечірки

Робоча зустріч з іноземними продюсерами в Українському павільйоні

Справа наліво: голова Української Кіноасоціації Вікторія Ярмошук і голова Державного агентства України з питань кіно Пилип Ілленко провели презентацію Discover Ukraine в Українському павільйоні

Сучасне українське видання про кіно та телебачення VGL Cinema (Victory Generation Life Cinema) на 70-му Каннському кінофестивалі

Співробітники Українського павільйону Алла Преловська, Сашко Чубко, Ольга Боровських, а також генеральний директор Київського міжнародного кінофестивалю «Молодість» Андрій Халпахчі

Українська вечірка в Каннах зібрала міжнародну аудиторію кінематографістів — багато нових знайомств і веселощів, а також миттєві фотографії на пам'ять

Відвідувач Українського павільйону залишає підпис на підтримку України

Співробітники Українського павільйону кіноринку Marché du Film консультують відвідувачів

Зліва направо: український режисер Філіп Сотниченко, генеральний продюсер ОМКФ Юлія Сінкевич, програмний директор ОМКФ Антєльм Відо та гостя заходу

Генеральний продюсер Сергій Лавренюк та продюсер Ольга Золотарьова презентують тизер фільму «Егрегор»

Solar Media Entertainment на робочій зустрічі з німецькими партнерами в рамках Каннського кіноринку. Зліва направо: Маттіас Дрешер, Сергій Лавренюк, Ольга Золотарьова, Павло Сушко та Філіп Кнауєс

Зліва направо: Артем Колубаєв – продюсер компанії «Good morning film», Наталія Лібет – продюсер «Esse Production house», Максим Лещенко – продюсер компанії «Good morning film», Тарас Босак – продюсер компанії «Good morning film»

Зліва направо: українські режисери Юрій Шилів та Нікон Романченко із зарубіжним колегою

Володимир Яценко – продюсер, власник продакшн-компанії «Limelite»

Михайло Ілленко-український кінорежисер, сценарист, актор

Зліва направо: Тагір Імангулов – представник Фонду Ігоря Янковського, Віталій Шереметєв – продюсер компанії «Esse Production house», Максим Асадчий – продюсер, власник компанії «Pronto Film», Даниїл Каптюх – продюсер «Family Production», Ігор Янковський – засновник Фонду «Ініціатива заради майбутнього»

Засновник Благодійного фонду «Ініціатива заради майбутнього» Ігор Янковський з дружиною Світланою Сухіною

На фото зліва направо: програмний директор КМКФ «Молодість» Ігор Шестопалов, Ян Раймон (Yann Raymond) і Жоель Шапрон (Joel Chapron), UniFrance

DJ Ravin та засновник компанії «International Wine Academy» Юрій Наумчук

Український прийом у Каннах. Зліва направо: голова Держкіно Пилип Ілленко, генеральний директор КМКФ «Молодість» Андрій Халпахчі, Посол України у Франції Олег Шамшур, партнер КМКФ «Молодість» Дженнаро Бертолі, засновник компанії «International Wine Academy» Юрій Наумчук, голова наглядової ради КМКФ «Молодість» Владислав Лясковський

Член відбірної комісії Каннського кінофестивалю на зустрічі з генеральним директором КМКФ «Молодість» Андрієм Халпахчі. Презентація гостям каталога українських фільмів та проектів тих, хто особисто не зміг прийти до Канн

ЧЕРНОЕ МОРЕ
БУГАЗ

ОТЕЛЬ · РЕСТОРАН · ПЛЯЖ
feel the pleasure

blacksea-hotels.com
+38 (096) 015 55 55

**Украина, Одесская область,
курорт Грибовка, «Золотой Бугаз» 17**

Український анімаційний ярмарок у Ансі

З 12 по 17 червня у французькому місті Ансі пройшов найбільш значущий анімаційний фестиваль та кіноринок у світі. 14 червня на кіноринку MIFA MARKET Міжнародного фестивалю анімаційних фільмів у Ансі (Франція) відбулося офіційне відкриття українського стенду та презентація українських анімаційних проєктів та фестивалів. На цьому кіноринку Україна вперше представлена власним стендом, на якому можна було ознайомитись як із завершеними українськими анімаційними стрічками, так і з проєктами, що перебувають у виробництві. Український стенд організовано громадською спілкою «Українська анімаційна асоціація» (UANIMA) за підтримки державного агентства України з питань кіно, Міністерства культури України та Міністерства закордонних справ України. Спеціально для фестивалю створено каталог анімаційних фільмів ANIMAZING STORIES FROM UKRAINE.

Impérial
Palace

Всеукраїнський журнал про кіно VGL Сінема на Українському стенді на кіноринку Міжнародного фестивалю анімаційних фільмів у Ансі

Український стенд організовано Українською анімаційною асоціацією за підтримки Державного агентства України з питань кіно, Міністерства культури України та Міністерства закордонних справ України

Стас Притула,
представник Держкіно

Дмитро Белінський, продюсер
«Микити Кожум'яки», засновник
Panama Gran Prix Animation

Команда проєкту
«Мама поспішає
додому» в Ансі:
зліва направо
ілюстратор
Ольга Дегтярьова,
продюсер Ольга
Черепанова,
режисер Євген
Альохін

Гості європейської прем'єри першого тизера анімаційного фільму
«Мавка. Лісова пісня»

Зліва направо: Максим
Прасолов (Nebeskey
Animation Studio,
співзасновник UANIMA),
Назар Жидкевич
(Lisenbart Animation
Studio, сценарист),
Анастасія Верлінська
(програмний директор
фестивалю LINOLEUM),
Дмитро Лісенбарт
(Lisenbart Animation
Studio, співзасновник
UANIMA)

Зліва направо: Ольга
Черепанова (креативний продюсер,
Glowberry) та Любов Крохмальна
(керівник напрямку з розвитку
міжнародного копродукшену компаній MRM) після пітчінгу проєкту
«Мама поспішає додому». Нагадаємо, що проєкт був обраний з
понад 300 проєктів по всьому світу. 35 з них – пройшли відбір, 1 – з України. 8 проєктів увійшли до конкурсної програми пітчінгу в категорії «Телевізійні серіали» – Австралія, Данія, Франція, Канада і Mom Hurries Home з України. Проєкт «Мама поспішає додому» вийшов у трійку фіналістів після презентації

Михайло Маргуліс (другий справа),
продюсер, засновник Capi Animation Studio

Продюсери проєкту «Мавка. Лісова пісня» Ірина Костюк (праворуч) і Анна Єліссєва (ліворуч) з Фабрісом Ціолковським – франко-американським сценаристом, режисером і продюсером, автором сценарію повнометражного мультфільму «Тасмунія Келлс»

Ірена Карпа, аташе
з питань культури
Посольства України у Франції

Таня Кабасва, переможниця фестивалю анімації й медіаистецтва LINOLEUM 2016 року, яка здобула спеціальний приз – поїздки на фестиваль в Ансі

Джин Торен, видавець, засновник впливового журналу Animation Magazine

Зліва направо: продюсери Анна Єліссєва, Ірина Костюк, керівник напрямку з розвитку міжнародного копродукшену компаній MRM Любов Крохмальна та продюсер Єгор Олесов на європейській прем'єрі першого тизера анімаційного проєкту повнометражного фільму «Мавка. Лісова пісня» на ринку MIFA

Фестиваль у ремесанс українськьої

СЕРГІЙ НЕРЕТІН
Перший заступник
голови Держкіно

ОЛЕНА ГОЛУБЄВА
Виконавчий директор
УAnimA

ЄГОР ОЛЕСОВ
Керівник анімаційної
студії Animagrad

ДМИТРО ЛІСЕНБАРТ
Директор студії
Lisenbart Animation Studio

З 12 ПО 17 ЧЕРВНЯ У ФРАНЦУЗЬКОМУ МІСТІ АНСІ ПРОХОДИВ 41-Й МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ АНІМАЦІЇ. УПЕРШЕ ТУТ БУЛО ПРЕДСТАВЛЕНО УКРАЇНСЬКИЙ СТЕНД, РОБОТИ ВІТЧИЗНЯНИХ МУЛЬТИПЛІКАТОРІВ СТАЛИ ПОВНОПРАВНИМИ УЧАСНИКАМИ МІЖНАРОДНОГО КІНОРИНКУ. ДЛЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ АНІМАЦІЇ ЦЯ ПОДІЯ СТАЛА НЕ ПРОСТО ЗНАКОВОЮ, А РЕВОЛЮЦІЙНОЮ. ПРИСУТНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО СТЕНДУ НА НАЙПРЕСТИЖНІШОМУ ФЕСТИВАЛІ АНІМАЦІЇ ЗАБЕЗПЕЧИЛИ ДЕРЖАВНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ КІНО, МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ І МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ. ОРГАНІЗАЦІЮ СТЕНДУ ВЗЯЛА НА СЕБЕ ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «УКРАЇНСЬКА АНІМАЦІЙНА АСОЦІАЦІЯ» (УАНИМА).

У 1956 році напрям анімаційного кіно уперше був представлений у рамках найпрестижнішого європейського фестивалю в Каннах. Через чотири роки анімаційна секція стала самостійним напрямом і набула статусу окремого фестивалю. Мультиплікатори «переїхали» на берег мальовничого озера Ансі біля кордону зі Швейцарією. Щороку ця подія збирала тисячі професіоналів зі всього світу, підвищуючи статус і престижність фестивалю. У 1975 році на базі фестивалю в Ансі почав діяти Міжнародний ринок мультиплікаційних фільмів. На сьогодні це один із найуспішніших бізнес-проектів у сфері анімації у Європі. Програма фестивалю в Ансі ділиться на декілька секцій: повнометражні мультфільми (від 60 хвилин), короткометражні анімаційні фільми, телевізійні фільми (серіали, спецпроекти), комерційні мультфільми (науково-популярні, рекламні або промо-фільми). За перемогу в перших трьох номінаціях творці проектів отримують головний приз MIFA — кришталеву статуєтку «Кристал».

Український стенд

Уперше за весь час проведення на фестивалі в Ансі був представлений стенд української анімації. Свої проекти презентували флагмани вітчизняної мультиплікації: студія Rapana Gran Prix з фільмом «Микита Кожум'яка», Animagrad з проектом «Мавка. Лісова пісня», Glowberry (FILM.UA Group) з мультсеріалом «Мама поспішає додому», Lisenbart Animation Studio з проектом «Smart Babies», студія «Червоний собака» з повнометражним фільмом «Віктор Робот», студія «Капі» із серіалом «23 образи

Петрика П'яточкина», студія Nebeskey Animation Studio із серіалом анімованої поезії «Кобзар 2015» у жанрі моушн-комікс. Так само зарубіжним партнерам проанонсували український анімаційний фестиваль LINOLEUM, який відбудеться в Києві вже восени. Протягом усіх п'яти фестивальних днів Український стенд активно працював, налагоджуючи зв'язки з потенційними зарубіжними партнерами. Крім відкритих презентацій українських проектів українська делегація організувала офіційний прийом за участю Надзвичайного і Повноважного Посла України у Франції Олега Шамшура. За весь час роботи Український стенд відвідало більше 500 гостей.

«Мама поспішає додому»

Справжнім проривом на фестивалі в Ансі став проект продакшена Glowberry «Мама поспішає додому». Він був відібраний у шорт-лист конкурсних проектів у категорії «Телевізійні серіали» і став одним з 8 фіналістів разом з проектами з Австралії, Данії, Канади і Франції серед 136 учасників. На сторінках Variety — всесвітньо відомого видання про розважальну індустрію, вийшов огляд, у якому анімаційний серіал «Мама поспішає додому» назвали одним з трьох найкращих проектів, представлених на MIFA, а продакшен Glowberry похвалили за високий рівень професіоналізму й досвід, набутий у сфері дитячої літератури. Спонсором MIFA Pitches у категорії «Телевізійні серіали» ось уже 10 років є медіа-гігант Disney Channels, його представники також беруть активну участь у відборі

Ансі — 2017: мультиплікацій

АНАСТАСІЯ ВЕРЛИНСЬКА
Програмний директор
фестивалю актуальної
анімації і медіамистецтва
LINOLEUM

ОЛЬГА ЧЕРЕПАНОВА
Директор і креативний
продюсер продакшена
Glowberry

проектів-фіналістів і підготовці учасників пітчингу до участі в події. Усередині креативної команди Disney анімаційний серіал «Мама поспішає додому» отримав дуже хороші відгуки. Після презентації проекту віце-президент анімаційного й діджитал-напрямку Disney Channels у Європі Оріон Рос поділився своєю думкою про серіал: «Ви рухаєтесь в правильному напрямку, історія зрозуміла і цікава, і ви вибрали абсолютно правильне візуальне рішення для неї. Ви вже маєте хороші відгуки у вас в країні і відразу очевидно, що розумієте свою цільову аудиторію». «Мама поспішає додому» — це анімаційний серіал для дітей і дорослих, які вірять у чуда і магію, які можуть статися на вулицях рідного міста і навіть у власному будинку. Мама і тато Лесика завжди поспішають додому до свого сина, потрапляючи на своєму шляху в чарівні пригоди й дивовижні ситуації. Але завжди вчасно приходять до сімейної вечері. А їхні історії надихають Лесика і його друзів на нові ігри й пригоди. Участь у фіналі пітчингу найбільшого світового кіноринку MIFA говорить про те, що проект визнаний міжнародною професійною спільнотою. Це велике досягнення не лише для команди серіалу, але й для української анімації в цілому.

«Мавка. Лісова пісня»

На фестивалі в Ансі команда Анімаград (FILM.UA Group) представила тизер найочікуванішого проекту української анімації. Презентація відбулася на Національному українському стенді й збрала представників найбільших світових студій, інвесторів, байерів і дистриб'юторів і стала однією з найяскравіших подій ринку. Оригінальна презентація викликала невідомий інтерес і здивування гостей: продюсери власноручно плели вінки із живих квітів і роздавали їх присутнім. Таким чином, гості ставали частиною магічного світу мультфільму. Гості прем'єри в Ансі стали першими, хто познайомився з головною героїнею мультфільму Мавкою — душею й оберегом Лісу, а також її другом — кумедним Котомом. Окрім цього, у тизері представлена одна з основних локацій фільму — заповітна поляна, де росте магічна Верба. Силу й чаклунство ключового моменту сюжету — зустрічі Мавки з її коханим — допомагає відчувати заворожлива мелодія сопілки Лукаша.

Ця музична тема, яка стане однією з головних у саундтреку майбутнього фільму, написана й виконана знаменитими українськими музикантами з групи «ДахаБраха» і мультиінструменталістом Максимом Бережняком. «Мене дуже вразила тонка робота, яку Ви виконали в тизері «Мавки». Світло, текстури, кольорова палітра — усе дуже вишукано й повністю відповідає цілям і напрямку фільму. З нетерпінням чекаю, щоб прочитати сценарій і, можливо, навіть взяти участь у виробництві», — поділилася враженнями одна з гостей презентації Корин Купер, виконавчий продюсер компанії TeamTO — третьої за величиною анімаційної компанії Франції (серед проектів компанії мультсеріали для Disney Television Animation «Софія Прекрасна» і «Олена — принцеса Авалора»).

«Smart Babies»

Одним з трендів сучасного ринку анімації є напрямок «edutainment», розрахований на найменшого глядача. Проект Дмитра Лісенбарта «Smart Babies» ідеально увійшов до ніші запиту мультиплікаційного ринку. Штучний інтелект (робот) учить малюків та звірят важливим для життя навичкам. Сама ідея подавати інформацію через зв'язку діти-тварини-гаджети викликала захоплення в учасників фестивалю. Проектом зацікавилися відразу декілька компаній, і цілком можливо, що найближчим часом він стане міжнародним.

LINOLEUM

У рамках роботи вітчизняного стенду в Ансі було презентовано український фестиваль актуальної анімації LINOLEUM. Організатори фестивалю провели низку зустрічей з відомими гравцями індустрії. Таким чином, список учасників українського фестивалю значно розширився і поповниться талановитими мультиплікаторами зі всього світу. А для потенційних партнерів буде прекрасна можливість відкрити для себе мультиплікаційну Україну. Фестиваль актуальної анімації і медіамистецтва LINOLEUM пройде в Києві з 28 вересня по 1 жовтня в Національному центрі Олександра Довженка.

СЕРГІЙ ХЕРЕТІН
Перший заступник голови Держжін

«Те, що ми сьогодні презентували на Міжнародному фестивалі анімації в Ансі, не соромно показувати й про таке не соромно кричати! Крапля помалу підточила камінь. Ще трохи — і українська анімація знову зазвучить на весь світ. Принаймні, така картинка вимальовується для уважних спостерігачів».

ОЛЕНА ГОЛУБЄВА
Виконавчий директор YAnima

«Для Української анімаційної асоціації це був успішний старт. Підтримка з боку великих студій і державних інститутів зіграла свою важливу роль у питанні привертання уваги до української анімаційної індустрії. Уже зараз є старт у переговорах з польською, іспанською, ізраїльською, датською і швейцарською асоціаціями та індустріальними комітетами. Вони готові ділитися досвідом і напрацюваннями, сприяти зі свого боку пошуку студій для копродукції, залученню фінансування й організації освітніх програм обміну для студентів».

ЄГОР ОЛЕСОВ
Керівник анімаційної студії Animagrad

«На мій погляд, ринок став динамічнішим і бізнес орієнтованим: про це свідчить присутність представників Disney, Dreamworks, Illumination, CN, Nickelodeon, Amazon і багатьох інших студій і каналів. Ми провели близько 30 зустрічей з міжнародними компаніями, відвідали низку профільних конференцій і пітчингів. Емоційно і яскраво пройшла ексклюзивна презентація першого тизера нашого проекту «Мавка. Лісова пісня». У цілому, ми задоволені результатами участі компанії Animagrad у кіноринку MIFA MARKET. Можна сказати, що українська анімаційна індустрія робить значні кроки вперед і в чомусь уже навіть випереджає європейські проекти».

ДМИТРО ЛІСЕНБАРТ
Директор студії Lisenbart Animation Studio

«Таку кількість професіоналів, з якими нам вдалося поспілкуватися, можна зустріти тільки тут і ще на одному-двох фестивалях. Ми провели величезну кількість зустрічей з продюсерами, прокатниками й байерами. Втомилися нереально, але отримали натхнення, впевненість і план розвитку. І дуже круто, що ми були представлені єдиним стендом від України. Усі допомагали й підтримували один одного. У результаті, усі учасники Української анімаційної асоціації залишилися дуже задоволені результатами поїздки, а Україна вперше заявила про себе в Ансі».

АНАСТАСІЯ ВЕРЛИНСЬКА
Програмний директор фестивалю актуальної анімації і медіамистецтва LINOLEUM

«Ансі — дивовижне місце, яке збирає головних гравців ринку й талановитих представників анімаційної індустрії. А найголовніше, що всі ці люди готові й відкриті до промоції анімації по всьому світу. Нам вдалося переговорити з представниками різних країн і домовитися про майбутній обмін програм з Японією, Польщею, Нідерландами, Чехією, Грецією та іншими країнами. Створення Української анімаційної асоціації і перший стенд на найбільшому ринку MIFA стануть важливим поштовхом для формування і підтримки анімаційної індустрії в Україні. Саме зараз важливо скласти програму українських фільмів, яка гідно представить нас на інших фестивалях і познайомить глядачів за кордоном з 90-річною історією унікальної національної мультиплікації. Ансі є головним майданчиком для налагодження співпраці з міжнародними анімаційними фестивалями і знайомства з потенційними гостями LINOLEUM. Я впевнена, це стане важливим кроком для презентації української анімації за кордоном».

ОЛЬГА ЧЕРЕПАНОВА
Директор і креативний продюсер продакшена Glowberry

«Брати участь у пітчинг-презентаціях такого рівня хвилює. Це прямий контакт з професійною аудиторією, яка приймає рішення на міжнародному рівні. Звичайно, було б приємно отримати головний приз фестивалю, але навіть бути фіналістом і працювати в підготовчому періоді з креативними фахівцями дуже високого рівня — це величезні можливості для зростання і розвитку проекту».

Максим Прасолов:

«УКРАЇНСЬКА МУЛЬТИПЛІКАЦІЯ ЗАЙНЯЛА СВОЄ МІСЦЕ У СВІДОМОСТІ СВІТОВИХ ЛІДЕРІВ АНІМАЦІЙНОЇ ДУМКИ»

УПЕРШЕ УКРАЇНСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ ВЗЯЛА УЧАСТЬ В ОДНОМУ З НАЙПРЕСТИЖНІШИХ АНІМАЦІЙНИХ ФЕСТИВАЛІВ У МІСТІ АНСІ (ФРАНЦІЯ). ДЛЯ ПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ МУЛЬТИПЛІКАЦІЇ НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ СВОЇ ЗУСИЛЛЯ ОБ'ЄДНАЛИ ПРЕДСТАВНИКИ ПРОВІДНИХ ПРОДАКШЕНІВ УКРАЇНИ — ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОЇ АНІМАЦІЙНОЇ АСОЦІАЦІЇ. САМЕ УАніМА ВЗЯЛА НА СЕБЕ ЛЕВОВУ ЧАСТКУ РОБОТИ З ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО СТЕНДУ В АНСІ. ЯКІ ВІДКРИТТЯ ЗРОБИЛИ ДЛЯ СЕБЕ МУЛЬТИПЛІКАТОРИ НА ФЕСТИВАЛІ, ЯКИХ ЦІЛЕЙ ДОСЯГЛИ І ЯК БАЧАТЬ ДЛЯ СЕБЕ ПОДАЛЬШИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ АНІМАЦІЇ, НАМ РОЗПОВІВ ОДИН ІЗ ЗАСНОВНИКІВ УАніМА МАКСИМ ПРАСОЛОВ.

— **Які ваші перші враження від Ансі?**

— Розпочнемо з того, що саме місце, де проводився фестиваль, особливе. Воно навіть називається — «таке, що надихає». Це колишня столиця Женевського графства, напевно, найкрасивіше місце у світі з приголомшливою природою, прекрасними озерами. У період проведення фестивалю Ансі стало творчим серцем світу. Навіть повітря було просякнуте креативом — тут зібралися тисячі яскравих, талановитих людей. І всі вони спілкувалися між собою, ділилися ідеями. На відміну від інших міжнародних фестивалів, в Ансі все було надзвичайно демократично. Особливо люди, які були дуже налаштовані на спілкування один з одним. Проекти придумувалися прямо на ходу. Думаю, деякі з них будуть реалізовані.

— **Як сприйняли Український стенд на фестивалі?**

— Присутність України на фестивалі в Ансі — це вихід на міжнародний ринок. Ми заявили про існування української анімації й отримали дуже позитивні відгуки щодо якості контенту — графіки, концептів. Нас оцінили. Українська мультиплікація зайняла своє місце у свідомості світових лідерів анімаційної думки, з нами готові спілкуватися і вести справи. Дуже добре, що нас підтримувала держава: Державне агентство з питань кіно і телебачення, Міністерство культури та Міністерство закордонних справ. Це додавало вагу нашим проектам, привертало увагу ЗМІ. Завжди позитивно позначається на розвитку індустрії, коли в країні ухвалюються відповідні закони, впроваджено рібейти — це означає, що створені умови для розвитку галузі. Таким шляхом йде індустрія в Канаді, Швейцарії, багатьох інших країнах.

— **Які відкриття зробили для себе під час фестивалю?**

— Для нас стало відкриттям те, що національна міфологія більшою мірою цікавить країни, які й самі мають самотню етніку. Наприклад, українську етніку більше сприймають Індонезія і Філіппіни, а не країни з розвиненими ринками. Редактор журналу «Анімейшн» Джин Торен навела нам цікавий приклад. Вона консультувала індійську компанію, і в якийсь момент їй довелося їм прямо сказати: «Хлопці, припиніть присилати мені синього Кришну, американському глядачеві потрібен зелений Шрек». Ансі в цьому плані принесло нам протверезіння. Нашій анімаційній індустрії однозначно бракує погляду з боку, менторів, пітчинг-експертів, оцінки з позиції індустрії — що продаватиметься, а що ні.

— **І які теми та жанри актуальні зараз в мультиплікації?**

— Відкриттям в Ансі стала популярність формату «edutainment» — кросмедійні освітні продукти для дітей від 2 до 5 років. Проект Дмитра Лісенбарта «Smart Babies» користувався шаленою популярністю. Ніхто цього не чекав, у тому числі й сам творець. Сама ідея, що робот навчає малят і звірят, викликала захоплення. Формат «edutainment» зараз дуже затребуваний, тому в проекту всі шанси стати міжнародним. Ще Ансі показало, що жанр фентезі — це добре, але зараз уже потрібний хай-тек.

На анімаційному ринку гіперінфляція драконів. Актуальнішою є тема взаємодії людей і штучного інтелекту. Дуже популярний тренд — автоматична анімація. Це коли актори грають на «зеленці» з подальшою анімацією фону або анімація в реальному часі. На фестивалі представили дуже цікавий продукт «Тегеран табу», коли на актора накладається анімована маска. По суті, ви дивитеся фільм, але з можливостями й елементами анімації. Великий інтерес викликає технологія AR/VR — доповнювана реальність, віртуальна реальність. Величезний пласт для розвитку анімації — сектор відеоігор, він доволі сильно розвинутий в Україні.

— **Які, на Ваш погляд, перспективи розвитку української анімації?**

— Потрібно розуміти тенденцію розвитку світової індустрії анімації. Є куди рости та розвиватися. Обсяг світового ринку анімації 224 млрд доларів. Цифра вражає. І ми можемо стати частиною цього ринку. Проект українського виробництва «Дейв і Авва» англійською мовою, розрахований на дошкільці (діти від 2 до 5 років), уже набрав більше ніж мільярд переглядів на youtube. Продукти, які допомагають батькам вирішувати конкретну проблему з дитиною (допомагають покласти дитину спати вдень; вчать, як умовити дитину їсти; підказують, як зробити так, щоб дитина не була агресивною з однолітками), — приречені на успіх.

Ансі показав, що за якістю креативу, технологій ми маємо гідний рівень. Але, повторю, треба рости, ставати частиною світового ринку.

— **Яких успіхів вдалося досягти в плані просування вітчизняної анімації на міжнародному рівні?**

— Зараз YAnima готується підписати домовленості з асоціаціями інших країн — Чехії, Японії, Швейцарії, Канади. Співпраця з іншими асоціаціями автоматично дає доступ до міжнародних фестивалів, вписує нас у фестивальну інфраструктуру. Важко прокласти дорогу самостійно, а так ми дістаємо доступ до івентного ряду знакових подій. Уже зараз нас кличуть до Японії, Шанхая, Данії, Нідерландів, Італії. І це показник, що ренесанс української анімації добре сприймається. Нам готові допомагати — відкривається доступ до продакшн-ресурсів, з'являється можливість копродукції, інформація про наші проекти автоматично поширюється по усій базі контактів асоціацій. Виходить такий «комунікейшн туб» — для учасників і партнерів асоціації послуги фест-менеджменту надаються пакетно.

— **Які цілі ставить перед собою Асоціація українських аніматорів?**

— Без зайвого пафосу скажу, що нам вдалося зібрати всіх небайдужих і талановитих, хто робить анімацію в Україні. Українська школа анімації завжди була самотньою. Наше завдання — не розгубити напрацювання майстрів, які, на жаль, уже йдуть від нас. І в той же час створити нову школу молодих аніматорів. Об'єднавши ці два напрямки, ми створимо національну анімаційну індустрію. Ансі показало, що ми на правильному шляху. ■

ВОЛОДИМИР ЛЕРТ: «МИР ВАШОМУ ДОМУ!» РОБИТЬ ЛЮДЕЙ КРАЩИМИ

ВОЛОДИМИР ЛЕРТ,
РЕЖИСЕР ФІЛЬМУ
«МИР ВАШОМУ ДОМУ!»

МАРІЯ КАЕЛЬ,
ПРОДЮСЕР ФІЛЬМУ
«МИР ВАШОМУ ДОМУ!»

Володимир Лерт:

– Фільм про Тев'є-молочника «Скрипаль на даху» 1971 року отримав три «Оскар» і «Золотий глобус». Чи не було Вам страшно братися за ще одну екранізацію цього матеріалу?

– Звісно, було страшно! Але я був абсолютно впевнений у матеріалі. Я був на виставі «Тев'є-Тевель» і закохався у неї. Тоді я ще не дуже володів українською мовою, тому половину не розумів. Але мелодія історії мене вразила. У п'єсі Григорія Горіна був прихований просто відмінний кіносценарій, і шанс зняти за таким матеріалом випадає дуже рідко. Там ідеальна структура, жодної зайвої репліки. От як її не зіпсувати? Знову страшно!

Працюючи над сценарієм, я покликав на допомогу свого вчителя Олександра Кузнецова. Він погодився, ще не знаючи, що на нього чекає. Адже почалося пекло, що тривало два роки. Ну дуже важко нам давала адаптація п'єси!

– Ви працювали над художнім твором, який припускає певну частку умовностей. Чим викликана настільки присильна увага до деталей у кадрі?

– Юнаком я дивився фільм «Титанік». Було неймовірно бачити деталі інтер'єру, посуд, одяг, які були точнісінько такими самими, як і сто років тому на кораблі, що затону. Мені здавалося, що я можу побувати там. Тому і в цій стрічці мені хотілося, аби ми потрапили додому до молочника Тев'є, на весілля до його доньки, у той шинок, у який він ходив. Мені пощастило познайомитися із Віталієм Васильовичем Яськом. Він працював художником-постановником у кіно ще за десять років до мого народження! Віталій Васильович жалівся на те, як часто доводилося створювати несправжні, неприродні інтер'єри. І я запропонував йому: зробіть так, як Ви хочете.

У нас конструкції будинків, меблі, вози, посуд, навіть кількість свічок точно відповідають технологіям, традиціям і правилам того часу. Тев'є жив саме так! І це заворожує!

– Стрічка розповідає про події понад сторічної давнини, які розгортаються в невеликому селі. І Ви ризикнули запропонувати її глядачеві, що живе в урбанізованому світі, перенасиченому інформацією. Чи ви усвідомлювали, що буде непросто привернути увагу сучасних глядачів?

– Це хибна думка, що урбанізовані глядачі хочуть дивитися в кіно на те, що вони й так бачать у своїх вікнах. Глядачі хочуть дивитися на те, чого ще не бачили. «Мерзенна вісміка», «Легенда Г'ю Гласса» – ці стрічки не про великі міста і не про наш час. Але ці фільми привертають увагу, адже в них – правдиві вічні історії. Так само актуальні, як, скажімо, «Ромео і Джульєтта». «Мир Вашому дому!» – дуже актуальний фільм. Деякі репліки вражають влучно відгукуються на події сьогодення. Цей фільм робить людей кращими.

– Ви працювали над фільмом цілих сім років. Які ж причини такої тривалої роботи над проектом?

– Ви ж питали, чи не було страшно? От тому й робили так довго. Ми насправді довго знімали. За сюжетом події розгортаються протягом чотирьох сезонів: літо, осінь, зима, весна. На жаль, через певні проблеми з фінансуванням ми кілька разів пропускали потрібний нам натурний період. А потім був постпродакшн. Ми робили фільм спеціально для кінотеатрів, навіть збудували в монтажній студії такий собі мінікінотеатр, аби правильно обрати крупність кадрів. Треба було вивірити кожен епізод. І що я зробив? Я показував кіно своїм родичам, своїм друзям – чи їм цікаво? І щоразу щось доробляв, викидав цілі сцени. Натомість тепер я можу сказати, що це перше кіно, на якому мій батько не заснув!

– Ви згадали про проблеми з фінансуванням. Тепер Ви знаєте, як їх уникати?

– Новітні технології – ось моя відповідь таким проблемам. Зараз я працюю над сценарієм комедії з робочою назвою «Біткоїн муві». Вона не лише про гроші. Все навколо змінюється. Змінюється і спосіб спілкування з глядачем, все менше потрібні посередники. І виникає ситуація, коли кожен з глядачів може стати інвестором! Навіть того фільму, що отримає «Оскар» чи «Золотий глобус».

Марія Каель:

– Як просуваються переговори про екранну долю проекту «Мир Вашому дому!»?

– На території України наш фільм буде представляти компанія «B&H Distribution». Щодо інших територій перемовини тривають. Зараз ми з моїм співпродюсером Юрієм Карновським на постійному зв'язку з прокатниками та вагомими гравцями на кіноринку різних країн світу. Дистриб'ютори дають нам найвищу оцінку. Представник міжнародних мейджорів у Східній Європі рекомендував показати фільм Стівену Спілбергу – так легше буде забезпечити світовий прокат.

Я – переконана прихильниця жанрового комерційного кіно. Вважаю, що ми з першої афіші до останнього кадру фінальних титрів маємо говорити з глядачем сучасною і зрозумілою мовою. І очікувати на зворотну реакцію. Зараз для нас дуже важливо правильно підібрати дати прем'єри, як в Україні, так і за кордоном, знайти влучні меседжі промокампанії, правильно донести їх до цільової аудиторії. Наш кіноринок – частина світового, тож ми маємо враховувати дати виходів голлівудських блокбастерів, європейських комедій і драм, а також прем'єри наших українських колег. Уже найближчим часом ми повідомимо про дату релізу, тому нашому глядачеві залишається чекати ще зовсім трохи.

За п'ять років роботи над проектом я встигла двічі стати мамою, а фільм «Мир Вашому дому!» – моє третє дитя, яке вже достатньо подорослішало, аби показати себе світу. І дуже скоро тисячі глядачів з різних країн зможуть одночасно переглянути стрічку. І от тоді наша команда, яка вклала душу, любов і час, зможе, нарешті, спати вночі.

Один проект рано чи пізно закінчується, а інший народжується. І наш з Володимиром наступний фільм – це дуже великий задум з новітніми технологіями та сучасним ставленням до кіномистецтва.

– Чи вже можна повідомити якісь подробиці?

– Світ стрімко розвивається. Сьогоднішня система грошового обігу завтра може дорізно змінитися. Перша ластівка – біткоїни, криптовалюта, що вже кілька років тримають у напрузі увесь фінансовий ринок. Але, окрім біткоїнів, у нашій комедії буде кохання і навіть питання бережливого ставлення до природи. Буде сучасно, буде смішно і для кожного будуть приводи задуматися. Для залучення коштів ми скористаємося краудфандінгом за допомогою нового інструменту – ICO (Initial Coin Offerings – первісне розміщення монет). Це можливість збирати необхідний капітал через інноваційні технології та з використанням криптовалют. Така модель уже допомогла знайти інвестиції для багатьох успішних проєктів. У 2013 році за допомогою краудфандінгу по всьому світу було залучено понад \$6 млрд, а у 2015 році – уже аж \$34 млрд! Отже, зараз ми готуємо проєкт до старту ICO-кампанії. Ми маємо переконатися, що всі його складові є дуже якісними і гармоніюють між собою: сценарій, режисерське бачення, потенційний акторський склад, стратегія залучення коштів, просування, прокат і розподіл доходів.

ЄВГЕНІЙ
КНЯЗЬЄВ

АНДРІЙ
КАЙКОВ

ВОЛОДИМИР
ДОЛИНСЬКИЙ

СОФІЯ
ПИСЬМАН

АНТОН
ШАГІН

ВІКТОР
АНДРІЄНКО

ВОЛОДИМИР
ЯМНЕНКО

дивіться
трейлер
зараз

НЕ ІСНУЄ ІДЕАЛЬНИХ...

ФІЛЬМ ВОЛОДИМИРА ЛЕРТА

ЛЕРТ/KARNOVSKY FILMS за участю: ДЕРЖАВНОГО АГЕНТСТВА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ КІНО, ПРЕДСТАВЛЯЮТЬ ФІЛЬМ ЗА РЕЖИСОРА ГРИГОРІЯ ГОРІНА «ПОМИНАЛЬНА МОЛИТВА» ЗА МОТИВІМИ ТВОРЧОСТІ ШОЛЄМ-АЛЕКСАНДРА
У РОЛЯХ: ЄВГЕНІЙ КНЯЗЬЄВ, АНДРІЙ КАЙКОВ, ВОЛОДИМИР ДОЛИНСЬКИЙ, АНТОН ШАГІН, СОФІЯ ПИСЬМАН, ВІКТОР АНДРІЄНКО, ВОЛОДИМИР ЯМНЕНКО, ОЛЕКСАНДР ЧЕКМАРОВ, ЮЛІЯ ГЕРШАЧІК, СОФІЯ МАНЗЕР,
ОЛЕКСАНДР РУДЬКО, ОЛЕКСАНДРА СИЗОНЕНКО, ОЛЕКСАНДР КУЗНЕЦОВ, ВОЛОДИМИР ЛЕРТ, ДМИТРО ЯШЕНКОВ, ЮРІЙ ГРОМ, ВІТАЛІЙ КОШКО, ВІТАЛІЙ СКОПЕЛІДІС,
СОФІЯ РУСИШОВИЧ, ТЕТЬЯНА ЛАВРИНЧЕНКО, ТЕОДОР СТРИМОВСЬКИЙ, ОЛЕКСАНДР ТИТАРЕНКО, ОЛЕКСАНДР ПУСТАВАКОВ, ВОЛОДИМИР СЕНЧЕНКО, ОЛЕКСАНДР МОСКАЛЕНКО,
ІРИНА КОЖЕМА, ЮРІЙ КАРНОВСЬКИЙ, МАРІЯ КАЕЛЬ, ВОЛОДИМИР ЛЕРТ, ВОЛОДИМИР ЛЕРТ

ЛЕРТ/KARNOVSKY
FILMS

ДЕРЖАВНЕ АГЕНТСТВО
УКРАЇНИ З ПИТАНЬ КІНО

WWW.TEYUTSISMOVIE.COM

НАРОДНИЙ СУПЕРБЛОКБАСТЕР «DZIDZIO КОНТРАБАС» – СПРАВЖНЯ «БОМБА» НА ЕКРАНАХ

УЖЕ 31 СЕРПНЯ В УСІХ КІНОТЕАТРАХ КРАЇНИ — НАРОДНИЙ БЛОКБАСТЕР «DZIDZIO КОНТРАБАС». ТЕЛЕКАНАЛ «СОНЦЕ» І «DZIDZIO ФІЛЬМ» ПРЕДСТАВЛЯЮТЬ СТРІЧКУ ВИРОБНИЦТВА SOLAR MEDIA ENTERTAINMENT. ЗІРКОВИЙ СКЛАД АКТОРІВ, КУМЕДНА ІСТОРІЯ, МАЙЖЕ З РЕАЛЬНОГО ЖИТТЯ, — АВТОРИ ФІЛЬМУ ОБІЦЯЮТЬ СПРАВЖНЮ «БОМБУ»!

СЕРГІЙ ЛАВРЕНЮК, генеральний продюсер фільму: «Я вірю в цей фільм і впевнений, що він буде якісним саме тому, що буде смішним! А завдяки досвіду творчої групи та харизмі Михайла стрічка нікого не залишить байдужим! Окрім того, зйомки й стислі строки показали, як може працювати команда. Така злагоджена робота можлива тільки тоді, коли кожен учасник вірить в те, що робить. А це вже половина успіху! На відміну від коротких метрів, які знімав DZIDZIO, стрічка буде йти тільки в кінотеатрах, тому запрошуємо всіх 31 серпня прийти й підтримати наш фільм».

DZIDZIO (МИХАЙЛО ХОМА), генеральний продюсер фільму, виконавець головної ролі: «Ідея фільму народилася в мене. Я хотів створити щось справжнє. Історію, яка стосується багатьох людей. Я б сказав, що історія списана з реального життя. Я впевнений, що для глядача це буде справжня «бомба». Окрім того, ви побачите на екрані саме такого Дзідзя, якого встигли полюбити завдяки пісням та короткометражним фільмам-скетчам».

Фільм «DZIDZIO Контрабас» — життєва історія, де Михайло Хома, відомий усім як DZIDZIO, грає самого себе. Головний герой все життя хотів стати відомим артистом. Він збирає ще двох своїх друзів, щоб заробити грошей і реалізувати мрію. За сюжетом герої перевозять через кордон контрабанду, переодягнувшись священиками. Усе йшло добре, поки в історію не втрутилася красива дівчина, після чого починаються справжні пригоди.

Якщо трійця йополів вирішила зайнятися незаконною справою, чекай кінця світу локального масштабу. Вони виростили на кордоні, тому де знайти «легкі» гроші — для них не питання. Але коли на шляху з'являється гарна дівчина, всім планам капець. Тож американські гірки порівняно з їхніми пригодами — це легке погойдування. Але наші герої заради мрії готові на все.

Жанр: комедія
Генеральні продюсери: Сергій Лавренюк, DZIDZIO (Михайло Хома)
Продюсер / виконавчий продюсер: Павло Сушко
Режисер: Олег Борщевський
Оператор: Дмитро Юріков
У ролях: DZIDZIO (Михайло Хома), Олена Лавренюк, Юлія (Назарій Гук), Лямур (Орест Галицький), Павук (Сергій Либа), Ігор Кондратюк, Римма Зюбіна, Володимир Горянский, Олексій Вертинський

Сінема Сіті: такого ви ще не бачили!

Будь-які вагомні інновації у розвитку кіновиробництва — переходи від німої ери до звукового кіно, від чорно-білого до кольорового — відповідно, висували нові вимоги до демонстрації фільму. Тож з моменту появи перших кінотеатрів пліч-о-пліч з технологічним прогресом змінюється кінопроекційне обладнання.

Нещодавно, років п'ять тому, наша кінотеатральна індустрія пережила черговий непростий період модернізації: плівкові проектори було замінено на цифрові. Але всі швидко переконалися, що це далеко не межа технічного розвитку кінотеатрів. Високотехнологічне кіно, безліч спецефектів, 3D і 4K формати ставлять все нові й нові вимоги до обладнання, що забезпечує демонстрацію кінострічок.

Саме тому київський кінотеатр «Сінема Сіті» в 2016 році у своєму прем'єрному залі № 1 встановив перший в Україні лазерний проектор Barco DP4K-60L! За яскравістю він вдвічі перевищує будь-який ксеноновий проектор, досягаючи на сьогодні дуже високої якості зображення на великому екрані. Підвищений коефіцієнт контрастності та надзвичайний рівень яскравості дозволяють отримати ідеальне зображення, яке в поєднанні зі звуковою технологією Dolby Atmos (також встановлено в залі №1) допомагає глядачеві повністю поринути в чарівний світ кіно. Саме в цьому залі відбуваються всі допрем'єрні покази, прем'єри та презен а її нових фільмів. Завдяки найяскравішому сучасному лазерному проекторові кіномани можуть достойно оцінити масштабність зйомок, трюки, комп'ютерну графіку та інші технологічні новинки сучасного кіновиробництва.

Лазерне кіно — це:

— вражаюча яскравість, що досягає 60 000 люменів,

— відтворення 4K-відео зі швидкістю 60 кадрів за секунду,

— зображення із шістьма основними кольорами й підтримкою технології кольороподілу Dolby 3D.

Прихильники формату будуть задоволені якістю новітнього лазерного 3D-кіно з високою частотою кадрів — до 120 кадрів за секунду (60 кадрів за секунду на кожне око), а окуляри Barco laser 3D з кольоровими фільтрами забезпечать якісне та яскраве зображення з будь-якого місця в залі, навіть з периферійних.

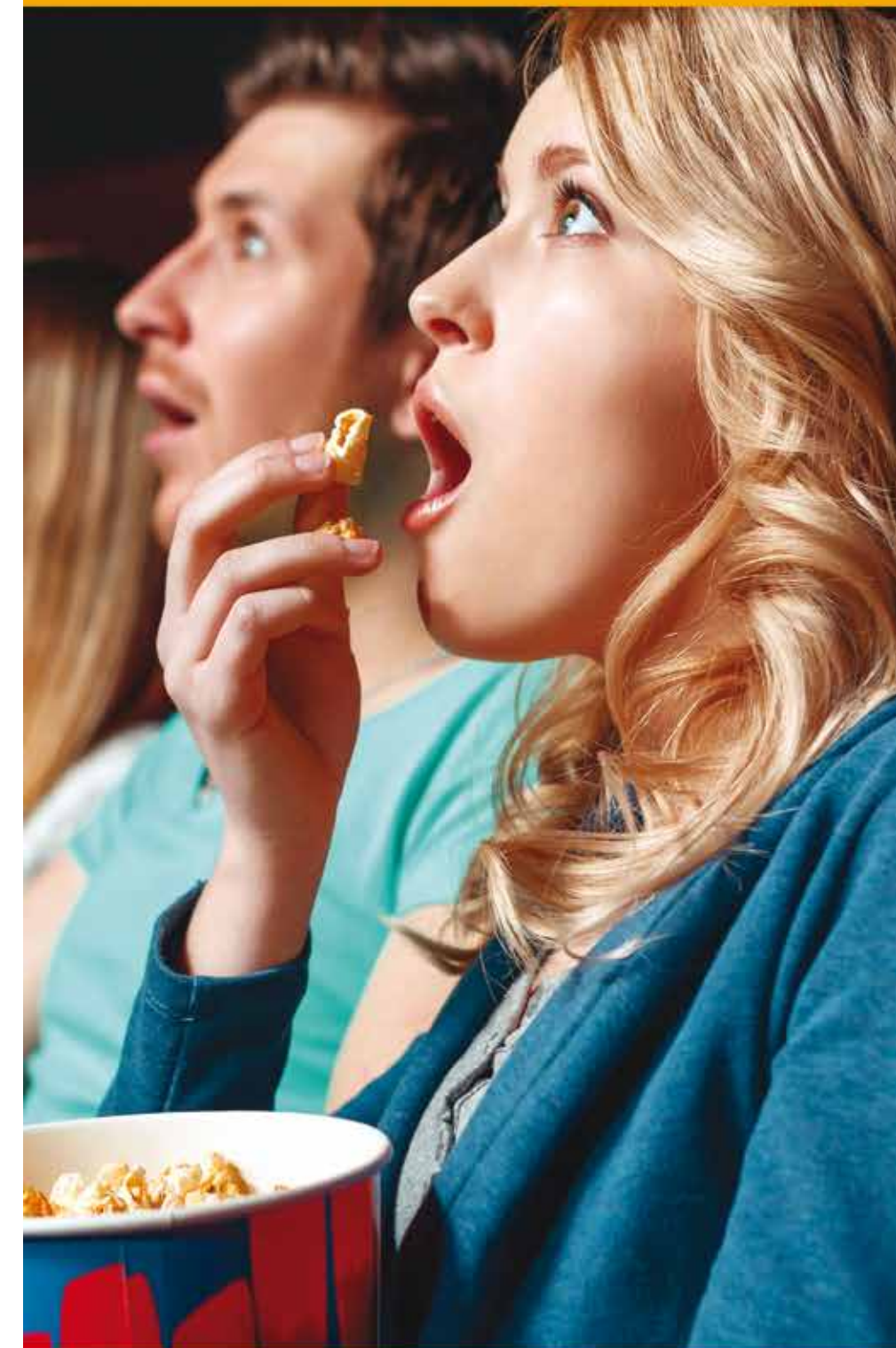
«Для нас це дуже важливий крок, — говорить директор мережі кінотеатрів «Сінема Сіті» Любов Лісовська. — Ми прекрасно розуміємо, що для людини, яка приходить до кінотеатру, вже не достатньо запустити картинку на великий екран. Наші сучасні глядачі, а це молоді енергійні просунуті хлопці та дівчата, чутливо реагують на всі інновації і нові технології, висувують високі вимоги до якості зображення, яскравості, контрастності, виразності деталей. І ми сподіваємося, що зможемо сповна задовольнити їхні запити завдяки новому лазерному проектору, який на сьогодні не має альтернативи в Україні».

ВПЕРШЕ В УКРАЇНІ

ЛаZерне кіно у
СІНЕМА СІТІ

Якість зображення, яка вражає

у ЗАЛІ №1

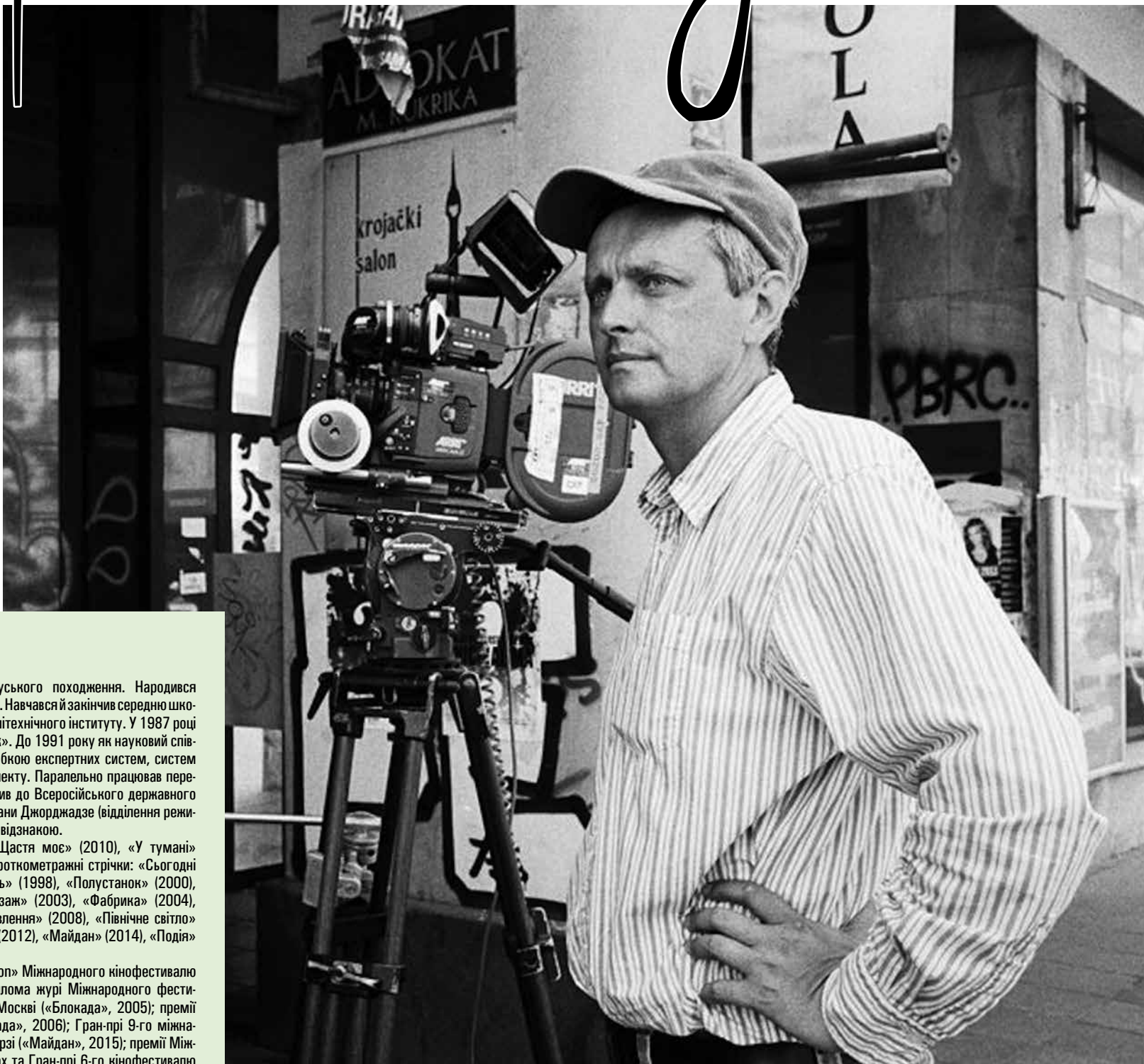
OCEAN
PLAZA

ТРЦ «Оушен Плаза»
м. Київ, вул. Антоновича, 176
3-й поверх

Сергій Лозниця

ЦЬОГОРІЧ СЕРЕД 18 СТРИЧОК, ЯКІ БОРОЛИСЯ ЗА «ЗОЛОТУ ПАЛЬМОВУ ГІЛКУ» В ОСНОВНІЙ КОНКУРСНІЙ ПРОГРАМІ МІЖНАРОДНОГО КАННСЬКОГО ФЕСТИВАЛЮ, БУВ І ФІЛЬМ УКРАЇНСЬКОГО РЕЖИСЕРА СЕРГІЯ ЛОЗНИЦІ «ЛАГІДНА». ПРО СВОЄ БАЧЕННЯ ДОСТОЄВСЬКОГО, СТАВЛЕННЯ ДО МИНУЛОГО І СУЧАСНОСТІ, ПРО ІГРОВЕ Й ДОКУМЕНТАЛЬНЕ КІНО, А ТАКОЖ ПРЕМ'ЄРУ «ЛАГІДНОЇ» В УКРАЇНІ — В ІНТЕРВ'Ю СЕРГІЯ ЛОЗНИЦІ ЖУРНАЛУ VGL CINEMA.

ЛОЗНИЦЯ СЕРГІЙ

Український режисер і документаліст білоруського походження. Народився 5 вересня 1964 року в місті Барановичі (Білорусь). Навчався й закінчив середню школу в Києві. У 1981 році вступив до Київського політехнічного інституту. У 1987 році захистив диплом за фахом «інженер-математик». До 1991 року як науковий співробітник Інституту кібернетики займався розробкою експертних систем, систем прийняття рішень і проблемами штучного інтелекту. Паралельно працював перекладачем з японської мови. У 1991 році вступив до Всеросійського державного інституту кінематографії (ВДІК) в майстерню Нани Джорджадзе (відділення режисури ігрового кіно), який закінчив у 1997 році з відзнакою.

У доробку режисера такі художні фільми: «Щастя моє» (2010), «У тумані» (2012), «Лягідна» (2017); документальні й короткометражні стрічки: «Сьогодні ми побудуємо будинок» (1996), «Життя, осінь» (1998), «Полустанок» (2000), «Поселення» (2001), «Портрет» (2002), «Пейзаж» (2003), «Фабрика» (2004), «Блокада» (2005), «Артіль» (2006), «Представлення» (2008), «Північне світло» (2008), «Чудо Святого Антонія» (2012), «Лист» (2012), «Майдан» (2014), «Подія» (2015), «Аустерліц» (2017).

Володар першого призу в конкурсі «Cinéfondation» Міжнародного кінофестивалю в Каннах («Портрет», 2001); спеціального диплома журі Міжнародного фестивалю фільмів про права людини «Сталкер» у Москві («Блокада», 2005); премії «Ніна» за найкращий неігровий фільм («Блокада», 2006); Гран-прі 9-го міжнародного фестивалю про права людини в Нюрнберзі («Майдан», 2015); премії Міжнародної федерації кінопреси FIPRESCI в Каннах та Гран-прі 6-го кінофестивалю «Зеркало» ім. А. Тарковського («У тумані», 2012). Найбільш титулований фільм «Щастя моє» — 10 найвищих нагород на міжнародних фестивалях.

«РІЗНИЦЯ МІЖ ІГРОВИМ ТА ДОКУМЕНТАЛЬНИМ КІНО ПОЛЯГАЄ ЛИШЕ В ЕТИЧНІЙ СФЕРІ»

— Коли «Лягідна» була відібрана до основного конкурсу Каннського кінофестивалю, усі відмічали, що за «Золоту пальмову гілку» будуть боротися дві картини з одного регіону: Ваш фільм і «Нелюбов» Андрія Звягінцева. Чи відчували Ви додаткову конкуренцію з російським колегою із цього приводу, враховуючи соціокультурну спорідненість наших країн?

— За регламентом Каннського фестивалю, конкурсні фільми представляють не країни, а виключно їх авторів — режисерів. Тим паче, що в сучасній Європі авторські фільми зазвичай випускаються в копродукції декількох країн. Наприклад, новий фільм Міхаеля Ганеке — копродукція Австрії, Німеччини і Франції, фільм Рубена Естлунда, що отримав «Золоту пальмову гілку», — копродукція Швеції, Франції, Німеччини й Данії. Моя картина — копродукція семи країн: Франції, Німеччини, Нідерландів, Литви, Латвії, Росії та України. І це відбувається не тому, що потрібні якісь астрономічні бюджети, а просто тому, що навіть досить скромне фінансування авторської картини майже неможливо забезпечити без підтримки декількох національних або регіональних кінофондів. А якщо говорити про культурну приналежність картин, то можу тільки шкодувати, що так мало фільмів з нашого культурного простору удостоюється честі бути запрошеними до Канн. Мабуть, це означає, що, на думку відбіркового комітету, рівень кінематографічної майстерності в цьому регіоні зараз досить низький.

Я ще не бачив фільм Андрія Звягінцева, сподіваюся подивитися найближчим часом. Я дуже радий за нього. І в майбутньому буду тільки радіти, якщо гідних фільмів з нашого регіону в програмах головних світових фестивалів стане більше.

— Чому в пошуку основи для сценарію Ви зупинилися саме на оповіданні Достоєвського? Враховуючи те, що, зрештою, Ваш фільм виявився далеким від «чистого» реалізму. У який момент Ви вирішили розвивати історію своїм шляхом?

— Що ви маєте на увазі під «чистим реалізмом»? У Достоєвського в «Лягідній» є підзаголовок: «фантастичне оповідання». Так він сам визначив жанр цього тексту. Я теж можу назвати свій фільм фантастичним, тому що його сюжет, натхненний розповіддю Достоєвського, чиста вигадка, моя фантазія. Коли я починав писати сценарій, я вважав, що фінал буде зовсім іншим, я думав, що в якийсь момент героїня, усвідомивши те положення, у якому перебуває, винить акт відплати. Але поступово, працюючи над сценарієм, я відчув, що жодного іншого розвитку в цієї історії бути не може. Уві сні героїні речі названі своїми іменами. Ця сцена — ключ до всього фільму.

— Ви розпочинали з режисури документального кіно, потім Ваша фільмографія розширилася на ігрові картини. Що Вам все-таки ближче: фіксувати реальність чи створювати власну?

— Я закінчив ВДІК за фахом «режисура ігрового кіно». Моїм майстром була Нана Джорджадзе. Мені близькі обидва жанри — ігровий і документальний. І в тому, і в іншому «реальність», представлена на екрані, — виключно авторська, тобто художня. Здається, різниця між ігровим і до-

кументальним кіно полягає лише в етичній сфері. Є якісь речі, явища і ситуації, які просто неможливо зняти документально, з міркувань моралі. Наприклад, не можна документально зняти самогубство. Тобто, ймовірно, є люди, здатні на це, але в глядача, що дивиться таку документально зняту сцену, відразу ж виникнуть такі претензії до особи режисера (як це взагалі можливо стояти з камерою в руках, коли людина на твоїх очах намагається позбавити себе життя!), що цей глядач вмить «вилетить» з картини, з наратива, взагалі з простору кіно. А в ігровому жанрі між глядачем і автором існує конвенція, договір: усе, що відбувається на екрані, — вимисел, фантазія режисера, зіграна акторами. Ця конвенція дозволяє автору робити все що завгодно. Кіра Муратова говорить, що завжди вважала ігрове кіно більш чесним, ніж документальне.

— Ваша творчість здебільшого спрямована на рефлексію минулого, переважно тоталітарного минулого або його сучасних проявів. Ваші режисерські висловлювання завжди залишаються в рамках цього контексту, хоча Ви вже більше 15 років живете в Європі. Чому сучасність з її актуальними темами і проблемами не становить інтересу для Вас?

— Народ, який не знає свого минулого, не має майбутнього. Усі теми, якими я займаюся, напряму стосуються сучасності. Це болючі, табуйовані теми, які десятиліттями залишалися під забороною. Не була вироблена мова, на якій можна про ці речі говорити. А доки немає мови, немає і культури. Доки уроки історії не осмислені, не може бути змін у суспільстві, не може бути розвитку. А без розвитку немає історії. А чому Ви вирішили, що сучасність «з її актуальними темами не становить для мене інтересу»? Я зняв на сьогодні три ігрові картини. У двох з них дія відбувається відповідно у 2010-му (рік, коли я знімав фільм «Щастя моє») і у 2016-му (рік зйомок фільму «Лягідна»). У 2014 році я зняв документальну стрічку «Майдан».

— Кожен з Ваших ігрових фільмів брав участь в основному конкурсі Каннського кінофестивалю. Головний кіноогляд світу неначе певний обряд ініціації для Ваших картин. Що для Вас Канни і наскільки думка професійної публіки, яка там збирається, стосовно Вашого кіно важлива для Вас?

Каннський фестиваль — найкраще у світі місце для представлення фільмів. Там збираються люди, для яких кіно — це пристрасть, справа життя. Там найстрогіша аудиторія і найбільш благодатна. Так, це щастя і велика честь — показувати там картини.

— Революція Гідності й війна в Україні стали каталізатором появи молодого покоління кінорежисерів, для якої ці події є частиною особистого досвіду. Особливо це стосується документального кіно. Чи відстежуєте Ви ці процеси? Яка Ваша думка про те, що відбувається в сучасному українському кіно? Чи можлива найближчим часом поява «української нової хвилі», як це нещодавно було в румунському й грецькому кінематографі?

— Мені важко говорити про окремих авторів, оскільки в мене немає достатньої інформації про молоде покоління українських режисерів. Найголовніше, на мій погляд, — це освіта. Мені здається, хорошої освіти дуже бракує. А вона потрібна для народження справжнього кіно.

— Коли український глядач матиме можливість подивитися «Лягідну» на великому екрані?

— Прем'єра картини відбудеться 20 липня на Одеському кінофестивалі. Я дуже сподіваюся, що незабаром після цього картина вийде в український прокат.

«ГОЛОВНЕ — ЦЕ ТВОРЧІСТЬ І НАШЕ СТАВЛЕННЯ ДО МИСТЕЦТВА»

ЛАРИСА ВАЛЕНТИНІВНА КАДОЧНІКОВА — ВЕЛИКА УКРАЇНЬСЬКА АКТОРКА, МУЗА СЕРГІЯ ПАРАДЖАНОВА І ЮРІЯ ІЛЛЕНКА, ДІВА УКРАЇНСЬКОГО ПОЕТИЧНОГО КІНО, ЯКА СТАЛА УСОБЛЕННЯМ ВИЗНАЧНОЇ ЕПОХИ В ІСТОРІЇ ВІТЧИЗНЯНОГО КІНЕМАТОГРАФА. ЇЇ МАРІЧКА З «ТІНЕЙ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ» ДО СЬОГОДНІ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЕТАЛОНОМ ЖІНОЧНОСТІ, ВИТОНЧЕНОСТІ, НЕВИННОСТІ Й СИМВОЛОМ НАЙЧИСТІШОГО КОХАННЯ. У РОЗМОВІ З РЕДАКЦІЄЮ V&L CINEMA ПРИМА КІЇВСЬКОЇ ТЕАТРАЛЬНОЇ СЦЕНИ ПОДІЛИЛАСЯ СОКРОВЕННИМИ СПОГАДАМИ ПРО «ЗОЛОТІ РОКИ» УКРАЇНСЬКОГО КІНОРЕНЕСАНСУ, РОЗПОВІЛА ПРО СВОЮ ЗАПОВІТНУ СЦЕНІЧНУ МРІЮ Й ОЦНИЛА СТАН СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО КІНО.

— Ларисо Валентинівно, нещодавно Ви отримали нагороду першої вітчизняної кінопремії «Золота Дзига» за внесок у розвиток українського кінематографа. Чим для Вас є ця відзнака? Чи очікували, що станете першим лауреатом вітчизняного аналога «Оскара»? — Сказати, що мені приємно — не сказати нічого. Насамперед, заснування кінопремії — це велика подія для країни. Українське кіномистецтво досягнуло певного рівня, і воно заслуговує на власну премію. Ви знаєте, для мене це було неочікувано. Коли мені сказали, я спершу не повірила. Я відразу подумала про те, хто ж у США першим отримав «Оскар»? Виявляється, що першим лауреатом «Оскара» був Чарлі Чаплін. Розумієте? Чарлі Чаплін — один з найвеличніших діячів кіномистецтва і Кадочнікова в Україні — це дуже престижно. Я була дуже щасливою. Зі сцени я сказала, що присвячую цю нагороду двом геніальним людям — Сергію Параджанову і Юрію Ілленку. Я дуже вдячна всім академікам і Спілці кінематографістів, які проголосували за мене. Звісно, завжди треба тримати марку. Я прекрасно розумію, що не можна зніматися в барахлі. На жаль, в Україні зарплата не така, як у США, тому інколи ти йдеш на компроміс. Та, дякувати Богу, я ще граю в театрі. Хоча я прекрасно розумію, що і в серіалах люди, які там працюють, щиро хочуть зробити хороший продукт. Я не знаю жодного режисера, жодного оператора, жодного актора, який хотів би зробити погане кіно.

— Ви виросли у творчій сім'ї, Ваше дитинство пройшло серед кінематографічної еліти. Ви змалку знали, що підете стопами матері, чи все-таки розглядали й інші варіанти для професійної реалізації?

— Мама була абсолютно дивовижною актрисою. Вона, до речі, народилася в Києві, на Бессарабці. Потім поїхала до Москви, вступила до ВДІКу і через 2-3 роки навчання Яків Протазанов з'яв її в «Безприданниці» в ролі Лариси Агудалової, і вона стала відомою. Що стосується мене, у дитинстві я була дуже хворобливою дитиною, у мене були постійні головні болі і, звісно ж, я не думала про те, що буду вступати на акторський факультет. Хоча в нас вдома завжди збиралося багато дітей, ми розігрували сценки. Але ніхто з моїх друзів не став актором, просто ми так проводили час у дитинстві. Тато, Валентин Кадочніков, пішов із життя в дуже молодому віці, йому було лише 27 років, і мамі довелося виховувати двох дітей: мене і брата — Вадима Алісова-самотужки. Одного разу в дитинстві мама повила нас в «Большой театр» на «Попелюшку», а була зовсім дитиною. Тоді я вперше і мамі довелося боротися за своє і наше існування. Вона була постійно на гастролях, а нашим вихованням займалася бабуся, яка закінчила 4 класи. Більше того, зовнішність в мене була абсолютно інша, ніж у мамі, не акторська зовнішність. Я була дуже сором'язливою в дитинстві, а для актриси це не припустимо. Це вже потім в інституті мій характер розкрився. Але все-таки так склалося, що я пішла в акторство.

ЛАРИСА ВАЛЕНТИНІВНА КАДОЧНІКОВА

Українська й російська акторка театру і кіно. Народилася 30 серпня 1937 р. (80 років) у Москві в родині акторки Ніни Алісової та кінорежисера Валентина Кадочнікова. Старша сестра народного артиста Росії оператора Вадима Алісова. В 1961 р. закінчила акторський факультет ВДІКу. У 1961–1964 рр. була актрисою московського театру «Современник». З 1964 р. — актриса Київського театру російської драми імені Лесі Українки. Стала відомою завдяки ролі Марічки у фільмі «Тіні забутих предків» (1964 р.) Сергія Параджанова. Була дружиною українського кінорежисера, оператора Юрія Іллєнка, знялась у кількох його фільмах («Вечір на Івана Купала», «Білий птах з чорною ознакою» та інші). З 1992 р. — народна артистка України. Лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка.

Я була настільки вражена її танцем, вона не танцювала, вона жила на сцені, що я одразу ж хотіла стати балериною. Мама повила мене до лікаря, щоб перевірити, чи зможу я професійно танцювати, і лікар сказав — ні. Тому що в мене було дуже слабе здоров'я. На цьому закінчилося моє життя. Після цього я взагалі ні про що не думала, просто вчилася. Одного разу моя подруга Таня Александрова (вона була крупнішою за мене, у 10-му класі вона вже була цілком зрілою жінкою) сказала мені, що буде вступати на акторський факультет. Хоча вона не була з акторської сім'ї. Я тоді подумала, якщо вона йде в актриси, то я з такої сім'ї обов'язково вступлю на акторський. Я пішла у Вахтанговське училище. У нас вдома завжди збиралося дуже багато акторів з Вахтанговського: співали, читали вірші, грали на гітарах. Мене всі там знали, от я і пішла туди вступати. Я була переконана, що в мене все вийде. Коли я виійшла подивитися списки, мене в них не було. Потім я побачила режисера з приймальної комісії і спитала, чого мене не взяли. Він відповів мені, що мені треба ще повчитись. Тоді я вирішила вступати до ВДІКу. На той момент там був конкурс 1000 осіб на 1 місце. Зараз, коли про це говорю, навіть не віриться. А набирала на курс Ольга Іванівна Піжова, яка з мамою грала в «Безприданниці». Вона працювала в МХА-Ті, грала разом зі Станіславським. Коли їй сказали, що вступає дочка Алісової, вона попросила привести мене. Я одягнула мамині туфлі на підборах, мала смішніший вигляд, бо ще не вміла на них ходити. Вона попросила мене підійти, я підійшла до неї, а вона мені каже: «Ви зовсім не схожі на маму». Вона запропонувала засівати, я засівала романс, який у нас вдома завжди співала мама, — «Відвіли вже давно хризантеми в сад». Усі засміялися і сказали, що я характерна актриса. І ось так я потрапила до ВДІКу. Коли я вступила, на останніх курсах вчилися: Тарковський, Шукшин, Гурченко, Кончаловський. Я ходила повністю зачарована цими людьми. Одного разу я навіть бачила Олександра Довженка, він якраз переїхав до Москви й викладав у ВДІКу. Він, знаєте, не ходив, а нісся, як вихор. Коли він ішов по коридору, усі замирили. Такої незвичайної краси і енергетики людина була. Ось так почалося моє життя у творчості.

— Чи посвячувала Вас Ніна Улянівна з дитинства в тонкощі акторської професії? Що в професійному плані перейняли від мамі?

— Мама завжди брала мене із собою на гастролі. Я навіть деколи грала епізодичні ролі у виставах з її участю. Але мама не хотіла, щоб я була актрисою. У неї була розкішна акторська кар'єра, а потім помер батько і мамі довелося боротися за своє і наше існування. Вона була постійно на гастролях, а нашим вихованням займалася бабуся, яка закінчила 4 класи. Більше того, зовнішність в мене була абсолютно інша, ніж у мамі, не акторська зовнішність. Я була дуже сором'язливою в дитинстві, а для актриси це не припустимо. Це вже потім в інституті мій характер розкрився. Але все-таки так склалося, що я пішла в акторство.

— Ваше ім'я, як і імена Сергія Параджанова, Юрія Іллєнка, Івана Миколайчука, є уособленням українського поетичного кіно — мистецького напрямку, що став ковтоком свіжого повітря для українського кіно. Кінематографічного феномена, що прославив Україну на весь світ. Дивлячись через призму часу, як це — мати стосунок до такого визначного культурного явища й навіть більше — бути однією з його ключових персон? — Мені навіть не віриться, що був такий період. Але я думаю, що щось подібне в українському кіно ще повториться, з'являться молоді талановиті люди: режисери, драматурги. Хороші оператори завжди є, повинні з'явитися саме режисери. І важливо, щоб вони об'єдналися. Мені здається, що перед тим періодом ренесансу, поетичного кіно, люди відчували, що щось має відбутися. Була потреба осмислити світ, природу, людську сутність по-новому. І режисери вирішили об'єднати свої сили для цього. Почалась справжня дружба і співпраця десятка дуже талановитих кінематографістів. Параджанов, до речі, закінчив режисуру в Довженка. Він був настільки зачарований творчим методом майстра, що вирішив за розподілом вибрати Київ і продовжувати тут робити те кіно, яке почав Довженко. Його приїзд сюди

певною мірою можна назвати долею. Здавалося б, він вірменин грузинського розливу, який настільки полюбив Україну, що мріяв створити саме тут щось таке, не схоже ні на що інше. Якраз було століття з дня народження Михайла Коцюбинського. У той період головним на кіностудії імені О. Довженка був Василь Цвіркунов, він якраз задавався питанням, кому до століття Коцюбинського дати зняти фільм «Тіні забутих предків». Керівництво студії вирішило зупинитися на Параджанові, оскільки він був великим шанувальником поетичного кіно Довженка, хоча перед тим в нього були доволі посередні картини. Для Параджанова це був шанс. Він зрозумів, що для того, щоб зробити щось нове, потрібно передусім запросити талановитого оператора. Тоді всі заговорили про Юрія Іллєнка, він знімав на Ялтинський кіностудії, і всі казали, що він — «другий Урусевський», а тоді якраз був «культ Урусевського». Плюс геніальний художник Георгій Якутович, який надзвичайно любив Буковину. Усі знали, що він зможе знайти найкращі місця для зйомок. Коли почалися проби, знайшли Івана Миколайчука, на той момент він якраз зіграв Шевченка у «Сні» Володимира Денисенка. І ось така створилася група, плюс Кадочнікова з Москви, з її великими сумними очима. Ось ці всі люди створили абсолютно дивовижний ансамбль. Ми зрозуміли, що маємо зробити щось зовсім нове. На той момент Параджанову було 40 років. Це та межа, коли режисер або відбудеться як автор, або ні. У той час я працювала в «Современнику», тобто я жила в Москві, а Іллєнок в Києві, хоча ми вже були одружені. Він приїжджав до мене раз в пірроку і мріяв, щоб наша сім'я об'єдналась, щоб я переїхала в Україну. Та вирвати мене звідти було дуже складно, популярність театру в той період була неймовірна. Тоді все затверджувалося в Москві. І Параджанов з Іллєнком прийшли до Москви затверджувати сценарій. Юра запропонував Сергію познайомити його зі своєю дружиною, тобто зі мною. Ми зустрілися на вулиці Рьорього, і я побачила абсолютного Чарлі Чапліна, який сидів на валізі. Він був одягнений у чорний костюм, у чорного капелюха, вусатий такий, ну абсолютний Чаплін. І коли я підійшла, він подивився на мене і сказав: «О, Марічка!» Потім мене викликали на проби, я відпросилася в Олега Єфремова, головного режисера театру, на два дні. Приїхала до Києва і він мене підкорив, місто було таким красивим! Познайомилася з Миколайчуком, ми з ним пройшли проби на головні ролі, я була зачарована його красою. Потім я поїхала назад до Москви. Через деякий час зателефонував Параджанов і сказав, що я затверджена. Я прийшла до Єфремова, а він мене питає: «Тобі в Москві мало студій?». Але все-таки Параджанов мене переконав і я поїхала в Україну. У той момент я зрозуміла, що пішла із «Современника» навзажжя. І в мене почалося нове, зовсім неймовірне життя. Цілий рік ми жили однією сім'єю, це було суттєвим свято творчості. Коли фільм був готовий і був організований його перший перегляд, Іван Драч, який сидів позаду мене, сказав, що це геніально. І ми всі зрозуміли, що стали причетні до появи чогось нового, не схожого ні на що.

— Ваша Марічка стала ідеалом жіночої краси, витонченості, невинності для багатьох поколінь українців і продовжує поширювати свої чари на сучасного глядача. Чи відчували Ви на собі додаткову відповідальність, насамперед у професійному плані, за те, що стали взірцем жіночності для багатомільйонної аудиторії?

— Параджанов, коли побачив мене, відразу все зрозумів. Зрозумів, що нічого не треба робити, просто одягнути мене. Цей облік, ці великі очі, це й була я. А Юра Іллєнок, який безмежно кохав мене (він, коли приїжджав в Москву до мене, втрачав свідомість від кохання), він знімав мене через призму своєї любові. Розумієте, це має колосальне значення. Коли людина любить, то вона знімає тебе по-особливому, плюс Параджанов бачив у цьому образі саме мене. Ось це поєднання (до речі, тексту там було небагато, весь образ побудований на пластичці тіла), все в купі й дало такий результат. Народився образ, який перетворився в символ жіночності, кохання, чистоти, відданості.

— Що для Вас є найбільшою цінністю з того періоду життя й творчості?

— Те, що нам вдалося розвинути, продовжити довженківський поетичний кінематограф і водночас створити щось абсолютно унікальне, нове. Після успіху «Тіней забутих предків» в Україні, ми полегіли презентувати фільм в Аргентину. Параджанова не пустили, Іллєнка не пустили, полетіли ми з Миколайчуком. А там, от там було справжнє потрясіння. По-перше, не зрозуміли, чому Параджанова не пустили. Ніхто не міг зрозуміти, як це режисер не зміг приїхати. А Іллєнка не пустили, бо в нас не було дітей, думали, що залишимося там, тому полетіли ми з Миколайчуком. Ми летіли туди з думкою, що буде провал, тому що це інший кінець світу, що там знає Україну. А виявилось, що зал на 4 000 місць був заповнений швент. Після перегляду весь зал встав і аплодував. І ми стали зірками. Тоді єдиний раз за все своє життя я зрозуміла, що означає бути зіркою. Тобто це повна концентрація уваги на тобі, як на артистові, немає значення, у чому ти одягнений, тому що ми привезли геніальний фільм, не схожий ні на що. Нас просто розривали на частини. І це було неймовірне щастя.

— Який найяскравіший робочий момент з періоду зйомок у Юрія Іллєнка можете пригадати? На знімальному майданчику Ви завжди дотримувалися робочих відносин чи все-таки залишалися чоловіком і дружиною?

— Юра в роботі зі мною був дуже жорстким. Я вам скажу чому. Тому що він весь час, у всіх своїх фільмах, до того моменту, поки ми з ним не розійшлися, знімав мене в головних ролях. Він розумів, раз він знімає дружину, то обов'язково будуть слідувати за якістю моєї гри. Тому він знав, що на ньому лежить велика відповідальність. Мені доводилося грати на повну силу навіть тоді, коли ми репетитували сцену десятих раз. Розкажу вам історію про репетицію плану Підорки з «Вечора на Івана Купала». За сюжетом, у мене згорів дім, у вогні загинув чоловік, от я стою і плачу над попелом. А в цей момент якраз виставлялось світло. Оператором фільму був Вадим Іллєнок. У нього теж була претензія, чому це Юра завжди знімає мене в головних ролях. І Юра, щоб довести, який він вимогливий, змушував мене, коли виставляли світло, репетитувати в повну силу, зі справжніми риданнями. Це тривало годинами. У такому стані актриса може просто-напросто померти. Він це робив не через те, що хотів помучити мене, а через те, що був настільки вимогливим. Я це все прекрасно розуміла. І робила все, що від мене вимагалось. Жодних докорів з мого боку ніколи не було. Він був геніальним режисером і в такий спосіб доводив, що ця актриса може зіграти все.

— У Москві в театрі «Современник» Ви працювали під керівництвом одного з краших радянських театральних режисерів Олега Єфремова, в Україні співпрацювали з метрами вітчизняного кіно С. Параджановим, Ю. Іллєнком. Який вплив ці постаті мали на Вас? Як взаємодія з ними допомогла Вам сформуватися у професійному плані?

— Я думаю, що вони дали мені все. Якщо говорити взагалі по життю, варто згадати Іллю Глазунова, з яким у мене був великий роман в інституті, але першою треба згадати маму. Я все життя спостерігала за її добротою, за божевільним ставленням до мистецтва, вона була трудоголіком. Для неї мистецтво було всім. Для Параджанова мистецтво було всім, для Іллєнка мистецтво було всім. Я бачила, як вони працювали, я бачила їхнє ставлення до людей, до творчості. Для них, окрім мистецтва, не існувало нічого. Я живу в тій самій квартирі, у яку ми заселилися після того, як я переїхала до Києва. Юра міг зробити все, тому що були і «Тіні забутих предків», і «Білий птах з чорною ознакою», і «Вечір на Івана Купала», тобто він міг зробити шикарну квартиру, але ми не думали ні про гроші, ні про статки. Це все дурниці. Головне — це творчість і наше ставлення до мистецтва. Ми дивилися і читали все, що тільки можна було. У нас постійно відбувався творчий процес. Звісно, нас об'єднувала колосальна дружба. Ми допомагали й раділи успіхам один одного. Така підтримка давала можливість рости й розвиватись. Я дуже вдячна Богу за те, що мала можливість зустріти в житті таких людей.

— Ви понад 50 років працюєте в театрі, проте славу і визнання Вам принесли саме ролі в кіно. За що Ви любите театр, а за що кінематограф? Яке з цих двох мистецтв є Вашою першою любов'ю?

— Я отримала диплом «актриса театру і кіно». Коли я ще навчалась в інституті, я весь час проводувалась на «Мосфільмі». У той період Глазунов познайомив мене з Анатолієм Ефросом. Тоді він ще не був тією знаменитою людиною. Ефрос якраз почав репетитувати «Щоденник Анни Франк». І коли він побачив мене, сказав, що тільки я зможу зіграти цю роль. Ми репетували рік. Тема була під заборону, тому ми не могли це все показати зі сцени. І Ефрос тоді сказав мені: «Ларисо, кіно в тебе завжди буде. Ти повинна бути театральною актрисою! Повір мені. Я відкриваю театр, приходь до мене в труп». А я пішла в кіно. У театрі ти граєш роль повністю. У театрі в тебе є можливість взаємодіяти з глядачем. Це одне існування. А в кіно все зовсім по-іншому: знімають кінець, потім початок, шматок однієї сцени, потім іншої. У кіно ти повністю довіряєш режисеру. Якщо режисер хороший, він може зробити тобі роль. Навіть непрофесійна актриса на екрані може бути переконливою. У театрі цей номер не пройде. Щоб грати в театрі, треба обов'язково здобути освіту. Є актори суто театральні. Наприклад, Алісу Фрейндліх я вважаю виключно театральною актрисою, хоча вона багато знімалася в кіно. На екрані вона зовсім інша, а в театрі — сама досконалість. А є, наприклад, кіноактриси, як Кутченко. У кіно вона зірка, а в театрі не настільки виразна. Мені вдається грати однаково добре і в театрі, і в кіно. До речі, у театрі (*Театр російської драми ім. Лесі Українки, художній керівник театру М. Резнікович. — Ред.*) я зараз репетую Сару Бернар у парі з народним артистом України Юрою Кухаренком, у спектаклі режисера Давида Бабаєва — ту знамениту французьку актрису, яка прославилася на весь світ. Унікальна жінка, дивовижа актриса, з неймовірною внутрішньою свободою, голос якої просто вражав. Вона говорила і зачаровувала весь зал.

— Як часто Вам пропонують знятися в кіно? І якого плану ці пропозиції?

— Пропонують дуже багато, але до вибору ролей я ставлюсь дуже вибірково. Ви бачите, який в мене вигляд?

— Вигляд маєте просто фантастичний!

— Тому я хочу продовжувати грати цікавих, красивих жінок. Пропонують грати бабусь, мам, тіток. Я завжди звертаю увагу на те, як вибудовува роль. Є такий режисер — Коля Михайлов, років 10 назад я знялася в його картині «Мама напрокат». Там я грала бабусю дівчинки, яка йде в перший клас. Я зіграла жінку, яка виховувала цю дитину. Коли моя героїня прийшла до школи, дівчинку запитали, чи це її мама. Дівчинка сказала, що я — її бабця. Усі здивувалися і сказали, що бабця не може мати такий вигляд. І справа не в тому, який вигляд я маю, просто мене в цьому фільмі дуже талановито зняли, там мені можна дати років 25. Але ця роль для мене цікава не цим. Там дуже об'ємний персонаж. Важливо, як ця жінка піклується про дитину, як вона вибудовує життя. Там дуже складна життєва ситуація — ось це цікаво грати. А просто вікового персонажа грати мені не цікаво. Тому я відмовляюсь, хоча розумію, що гроші мені потрібні. Та все-таки, нехай краще мій образ залишиться таким. Тому для мене дуже важливо зіграти Сару Бернар. Це стане таким поворотним моментом у моєму професійному житті. Зіграє актрису з неймовірною свободою, божевільною енергетикою, внутрішньою силою, яка підкорила світ, — моя мрія.

— Де черпаєте сили й натхнення для роботи? У чому секрет Вашого життєвого тону?

— Для актора найголовніше — це наявність роботи. Якщо її немає — актор гасне. У роботі актор оновлюється. Мені здається, що лише творча, цікава робота є джерелом натхнення і сили. І важливо, щоб в житті була любов, любов до друзів, кохання до близької людини. Любов завжди повинна супроводжувати творчість митця.

— Чи відслідковуєте сучасне українське кіно? Якої Ви думки про нього?

— Я дуже поважаю Діму Томашпольського, у співтворчості з яким ми зняли мій автопортрет. Він дуже талановитий режисер. І Альона Дем'яненко, його дружина, мені імпонує. Її останній фільм «Моя бабуся Фані Каплан» — дуже цікава картина. Але мені здається, що вони ще не зробили своє велике кіно, у них ще все попереду. Тарас Ткаченко — хороший режисер, я сподіваюся, що він також ще зніме своє справжнє кіно. Звісно ж, Рома Балаєн — це абсолютно феноменальна людина й режисер. І Віктор Гресь, який обов'язково повинен знімати, тому що він — геній. Все-таки при всьому нашому складному житті повинне бути світло у вікні. Кіно має бути пронизане неймовірним світлом. Не повинно бути безвиході й песимізму, тому що цього і в житті багато. Інколи виходить з кіно і тебе охоплює така безвихідь, що не хочеться жити. Цього в кіно не повинно бути. Не повинно бути зла й неймовірної жорстокості, має бути світло.

ФРАНЦУЗЬКО-ІСЛАНДСЬКО-УКРАЇНСЬКА КОПРОДУКЦІЯ «ЖІНКА НА ВІЙНІ»

КОМПАНІЯ SOLAR MEDIA ENTERTAINMENT СПІЛЬНО З УСПІШНИМ ФРАНЦУЗЬКИМ ПРОДАКШЕНОМ SLOT MACHINE ГОТУЮТЬСЯ ДО ЗЙОМОК АВТОРСЬКОЇ КАРТИНИ ВІДОМОГО ІСЛАНДСЬКОГО РЕЖИСЕРА БЕНЕДИКТА ЕРЛІНГССОНА «ЖІНКА НА ВІЙНІ» («A WOMAN AT WAR»).

ПРО ФІЛЬМ:

Халла – самотня жінка, диригентка хору, їй під п'ятдесят. Крім того, вона заповзята захисниця довкілля, яка веде одиночну війну під позивним «Горянка». Вона саботує роботу алюмінієвої промисловості в Ісландії, яка призводить до зміни клімату. Коли Халла планує свій найбільший акт вандалізму, вона отримує листа, який змінює все: її заявку на усиновлення дитини нарешті схвалено! На неї чекає маленька дівчинка в Україні...

Зйомки фільму проходять цього літа в Ісландії та Україні. Головну жіночу роль Халли виконає Халлдора Гірхардоттір – відома ісландська акторка. Прем'єра фільму запланована на весну 2018 року.

МАРІАНН СЛОТ (Marianne Slot), продюсер Slot Machine, Франція:

«Під час зйомок в Україні в нас будуть залучені українські художні та технічні ресурси. Ми сподіваємося, що це стане початком тривалої співпраці з Solar Media Entertainment та українською кіноіндустрією. Ми вже отримали підтримку багатьох фондів: загальноєвропейських, французьких, ісландських, скандинавських та від Держкіно України. Наші міжнародні дистриб'ютори також виявили інтерес та долучилися до проекту. «Жінка на війні» – це оригінальний фільм із сучасним змістом і сильним потенціалом для здобуття глядацької аудиторії, а також для можливості комерційного успіху на міжнародній арені».

СЕРГІЙ ЛАВРЕНЮК, генеральний продюсер Solar Media Entertainment:

«Це наш другий спільний проект з Маріанн Слот після фільму Сергія Лозниці «Лагідна». Враховуючи його успіх та участь у 70-му Каннському кінофестивалі, впевнений, що «Жінка на війні» також зацікавить провідні міжнародні кінофоруми та світову глядацьку аудиторію. Вважаю також, що співпраця з таким визнаним у Європі авторитетним кінопродюсером, як Маріанн Слот та її компанією Slot Machine – це надзвичайна можливість відкрити нові ринки для України, а Україну – світу».

Маріанн Слот – французька продюсерка данського походження. За більше ніж 20 років вона працювала з багатьма міжнародними кінорежисерами на піку їхньої кар'єри. Особливо слід зазначити плідну співпрацю з Ларсом фон Трієром – від стрічки «Розсікаючи хвилі» (1995); далі успішні «Танцююча у темряві», «Меланхолія», «Антихрист», «Німфоманка». Зараз готується до виходу «Будинок, який побудував Джек» (2018 рік). Серед інших: Лукресія Мартель, Бент Хаммер, Малгожата Шумовська, Томас Вінтерберг, Пас Енсіна, Лісандро Алонсо, Альбертіна Каррі, Сюзанна Бір, Емма Данте, Маріан Крісан, Джульєт Гарсіас, Йеши Устаоглу та Сергій Лозниця.

Членкиня Спілки незалежних продюсерів, членкиня Unifrance та Європейської кіноакадемії, скандинавська делегатка Міжнародного кінофестивалю у Сан-Себастьяні з 1998 року, членкиня правління Данського дому в Парижі з 1997 року, Президент Cinéma du Monde в Centre National du Cinéma et de l'Image Animée (CNC) – World Cinema support 2013 – 2015. Отримала титул French Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres у Каннах у травні 2015 року.

Бенедикт Ерлінгссон, один з найуспішніших режисерів-постановників Ісландії за останні десять років, декілька разів він був нагороджений за свою роботу як режисер, автор та актор.

Його перший повнометражний фільм «Про коней та людей» досі активно подорожує по кінофестивалях і отримує безліч призів: кінопремія Північної ради у 2014 році, приз Головного журі фестивалю Les Arcs, режисерська премія Kutxa-New на фестивалі в Сан-Себастьяні, премія за «Найкращий фільм» та номінація «Найкраща актриса» (Шарлотта Бьовінг) на кінофестивалі в Ам'єні, Головний приз за «Найкращу оригінальну музику» та «Найкращий фільм» на міжнародному кінофестивалі в Обані.

БЕНЕДИКТ ЕРЛІНГССОН (Benedikt Erlingsson), режисер стрічки, Ісландія:

«Це історія про жінку на війні та дитину із зони військового конфлікту. Наша героїня хоче врятувати світ і прагне до самопожертви та дії. Але як його врятувати? Змінюючи інших, за принципом око за око? Чи врятувати світ, врятавши одну дитину? Я із самого початку планував цю історію в Україні. Під час розробки проекту та підготовчого періоду я був приємно здивований та зачарований красою та різноманітністю української музики. У цьому фільмі буде багато чудової української та ісландської музики, вона проходить особливою стрічкою через весь фільм. Завдяки їй ми бачимо те, що відчуває наша героїня».

Загальний бюджет проекту становить близько € 2,6 млн. Частка України сягає 20 %. Європейську копродукцію вже підтримали: програма Creative Europe MEDIA, Європейський фонд підтримки кіно Eurimages, Французький національний центр кінематографії CNC, Світовий фонд підтримки кіно Cinemas du Monde, програма New Media та фонд Gan Foundation for Cinema, Фонд кінематографії Ісландії Icelandic Film Fund, Скандинавський фонд кіно NTF (Nordisk Film & TV Fond).

У червні цього року в рамках Десятого конкурсного відбору Держкіно України компанія Solar Media Entertainment представила тизер до музичної теми проекту «Жінка на війні» та перемогла з найвищим балом у конкурсній категорії «Ігрові повнометражні копродукційні фільми (авторське кіно)».

Вікторія Ярмоуцук

«УКРАЇНЬСЬКА КІНОІНДУСТРІЯ ПОЧАЛА РОЗУМІТИ: ЩОБ ФУНДАМЕНТАЛЬНО РЕФОРМУВАТИ РИНОК, ТРЕБА ОБ’ЄДНАТИСЯ ТА ГРАТИ ЗА ПРАВИЛАМИ»

Перша половина поточного року виявилася настільки насиченою важливими подіями, що вже зараз 2017-й можна сміливо назвати переломним моментом в історії сучасного українського кінематографа. Набуття чинності Законом «Про державну підтримку кінематографії в Україні», збільшення державного фінансування національного кіно, поновлення роботи Української Кіноасоціації, масштабні презентації України на найбільших кінофестивалях світу (два фільми, створені за участю України, у конкурсній програмі Канн!) — ось далеко не повний перелік досягнень вітчизняної кіноіндустрії за останні місяці. І майже до кожного з них тією чи іншою мірою причетна виконавчий директор Української Кіноасоціації та директор компанії «Медіа Ресурси Менеджмент» Вікторія Ярмоуцук. З нею ми й вирішили обговорити, куди рухається українська кіноіндустрія та що планує на найближче майбутнє.

— Вікторіє, нещодавно Ви повернулися з Каннського кіноринку, на якому Україна була вперше представлена максимально широко — насамперед об’єднанням павільйоном, одним з організаторів якого була Українська Кіноасоціація. Розкажіть, як все пройшло.

— Важлива складова розвитку ринку, окрім внутрішнього вектора (реформування законодавства, навчання кадрів, побудова правильних бізнес-систем), вектор зовнішній — робота над тим, щоб Україну знали в усьому світі. Як тільки ці вектори зійдуться, станеться те, чого ми прагнемо — активне співробітництво із закордонними колегами, велика кількість успішних копродукційних проєктів і, відповідно, слава та процвітання (*посміхається*). У цих двох напрямках ми й працюємо — у Кіноасоціації, у «МРМ» та інших проєктах, до яких я маю стосунок. Якщо говорити про презентацію України на міжнародному ринку, то тут важливі дійсно великі галузеві заходи — передусім фестивалі. І цього року Україна була доволі широко представлена на головному кінофестивалі світу — Каннському. Насправді Український павільйон у Каннах існує вже 10 років (контракт на павільйон весь цей час належить МКФ «Молодість». — *Ред.*), але цьогоріч його

вперше організовувала індустрія спільними зусиллями з Держкіно. Це безпрецедентний приклад співробітництва дійсно великої кількості гравців індустрії та державних органів.

— Чому це співробітництво стало можливим лише зараз?

— Як влучно зазначив Пилип Ілленко (голова Державного агентства України з питань кіно. — *Ред.*), індустрія нарешті зрозуміла, що треба згуртуватися та діяти спільними зусиллями. Я б додала, що об’єднання індустрії почалося раніше, коли всі зрозуміли, що треба реформувати законодавство. Першим таким кроком стала ініціатива #КіноКраїна, члени якої доклали багато зусиль до розробки та спільного просування закону про державну підтримку кінематографа. Наша індустрія, можливо, повільно та зі складнощами, але рухається в потрібному напрямку. Люди починають розуміти: щоб фундаментально реформувати ринок та індустрію, треба все ж таки об’єднатися. Іноді домовлятися не зовсім легко, проте в нас дещо виходить. Якщо повернутися до міжнародних ринків, то відчутні зміни почалися з Бер-

лінале — цього року український стенд на Берлінському кіноринку також створювався у співробітництві індустрії та держави, але в його організації брали участь не всі гравці. А у випадку з Каннами зібралися та фінансово долучилися всі, хто виробляє або хоче виробляти кіно, навіть представники ринку телебачення (мова йде про групу StarLightMedia. — *Ред.*). Всередині індустрії спільно з Держкіно було обрано єдиний слоган — Ukraine is Your Destination, який ми вирішили деякий час вести всіма великими заходами: у Берліні, Каннах, на Міжнародному фестивалі анімаційних фільмів у Ансі, де український стенд також називався Ukraine is Your Destination, і будемо продовжувати цю тему.

— Що саме Ви розповідаєте на фестивалях про Україну?

— Ми намагаємося донести світові, що Україна — це надійний, ефективний та вигідний в усіх сенсах партнер для створення спільних проєктів та надання сервісів міжнародному співтовариству. А оскільки Канни — один з найбільших індустріальних заходів, в організованому там павільйоні ми провели масштабну презентацію України для закордонних партнерів та велику українську вечірку (і це дуже важливо!). Окрім того, два фільми, створені за участю України, — «Лягідна» Сергія Лозниці та «Іній» Шарунаса Бартаса — були в конкурсних програмах фестивалю. Отже, наша країна дійсно гучно пролунала в Каннах: маємо надію, що з часом це вилетіть в міжнародні копродукційні проєкти.

— Поговоримо про Кіноасоціацію: активно працювати вона почала лише цього року, це пов’язано безпосередньо з тим, що відбувається на ринку?

— Ні для кого не секрет, що асоціація створювалася ще в дореволюційні часи. Не знаю, чим саме вона займалась, коли була створена, але відновити її роботу зараз було вирішено з однією метою — розвивати ринок. Це мета будь-якої асоціації.

— Навіщо Вам, директору успішної компанії «Медіа Ресурси Менеджмент», очолювати ще й асоціацію?

— «МРМ» відома багато чим, але насамперед — міжнародним форумом KYIV MEDIA WEEK, який ми цього року проведемо всьоме. І ресурс «МРМ» — досвід, зв’язки, налагоджені робочі контакти — я можу використовувати для роботи в асоціації. Усе, що я роблю, робиться задля розвитку нашого медіаринку — передусім кіно- та телевізійного. А асоціація за своєю суттю має і буде робити все те саме, що ми робимо в «МРМ», але з однією відмінністю: професійному об’єднанню насправді відкривається більша кількість дверей, ніж приватній компанії, якою є «МРМ».

— Тобто компаніям вигідно вступати до асоціації?

— Звичайно. Лобіювати потреби галузі можна лише в тому випадку, якщо збереться власне ця галузь. І історично до Української Кіноасоціації входили всі, хто так чи інакше знімав у країні кіно. Сьогодні ті, хто відійшов від цього бізнесу, з асоціації виїшли, активні гравці ринку — залишилися, але особливість нинішньої ситуації в тому, що на ринку з’являється багато «нетрадиційних» гравців: виробництво кіно почали цікавитися телегрупи, постійно з’являються нові фільм-мейкери, яким асоціація потрібна, щоб краще в усьому розібратися. З іншого боку — нові системи фінансування створення кіно, які раніше не розглядалися (у тому числі телевізійні), стають усе актуальнішими. Втім, існує парадоксальна ситуація: зараз у країні працюють 4 чи 5 кіноасоціацій. І я, користуючись будь-якою нагодою, намагаюся донести, що нам варто об’єднатися в одну, тому що так кожному гравцеві буде набагато легше. До цих асоціацій, як правило, вступають одні й ті самі люди (фільммейкерів у країні все ж не так багато), але до однієї вони вступають компаніями, до другої — іншими компаніями, до третьої — приватними особами й так далі. Ми всі знаємо один одного, спілкуємося, і мені хочеться вірити, що одного дня ми зможемо об’єднатися в одну сильну асоціацію, зможемо почути один одного остаточно — сьогоднішній процес дроблення мені здається дивним та деструктивним. Тут можна навести за приклад Індустріальний телевізійний комітет, що був дуже сильною асоціацією, яка встановлювала на телеринку правила, за якими всі працювали. Для кінематографістів ця робота ще попереду.

— Ми поговорили про міжнародну роботу асоціації. А до яких процесів всередині країни вона долучилася?

— Представники Української Кіноасоціації входять до всіх робочих груп, пов’язаних із новим законодавством. Після ухвалення закону про державну підтримку кінематографа виявилось, що треба написати з нуля або змінити майже 50 підза-

конних актів. Самотужки Держкіно з цим фізично не впорається, тому індустрія вирішила допомагати: створили робочу групу з профільних юристів, ми як асоціація взяли на розробку кілька документів, якими зараз займаємося, це ж зробили інші асоціації, інші гравці ринку. Потім напрацювання знов будуть розглянуті робочою групою, до якої увійшли всі, хто так чи інакше зацікавлений, і є шанс, що законодавство буде виписане так, щоб влаштувати всю галузь, — максимально відкрито.

— А як за кордоном сприймають наше нове законодавство? Чи є зацікавленість, враховуючи, що відсоток ребеїту в Україні буде не такий великий, як у інших країнах?

— Насправді реагують добре, адже ми, розповідаючи про наш не найбільший відсоток ребеїту, завжди говоримо про інші переваги країни. В Україні, як і раніше, цілком конкурентні ціни, які приваблювали іноземних партнерів навіть без ребеїтів. Цінність ребеїту в іншому. Це як знак якості, як визнання, що індустрія готова працювати за міжнародними стандартами — без використання «сірих» схем, відкатів тощо. Вводячи ребеїти, ми показуємо, що Україна є частиною цивілізованого кіносвіту. І взагалі, проблема ж була не в цьому: Україну у світі знають не так добре, як нам здається. Незважаючи на те що ми — величезна країна в центрі Європи й ми багато чого робимо, велика кількість людей навіть не в курсі, що Київ — це всього дві години літаком з будь-якої європейської столиці! До того ж багато упереджень з приводу безпеки — все ж таки в частині країни йде війна... Про це треба постійно розповідати, все пояснювати. Тому, говорячи про ребеїти, ми спочатку викладаємо інформацію про те, скільки в Україні може коштувати створення однієї хвилини того чи іншого контенту, демонструємо відео, пояснюємо, що Україна — це географічно зручно, і лише потім кажемо: «До цього ще додайте ребеїти». І тоді більшість відповідає: «Круто, було б цікаво з вами співпрацювати». Цього року в країні відчутно збільшено державну підтримку кіно — це також цікавить багатьох іноземців, які мають бажання зайти до нас у копродукційні проєкти. Тому інтерес до країни зростає — у тих же Каннах на українському стенді постійно була велика кількість людей. Зрозуміло, що відчутних результатів цього зацікавлення не буде ані завтра, ані через три місяці, але дуже хочеться вірити, що вони з’являться в майбутньому. Мені, зізнаюся, іноді страшно, що всі ці потенційні партнери в якийсь момент як прибіжать до нас, а ми як... не впораємося (*сміється*). І, здається, такі побоювання з’являються не лише в мене.

— В індустрії ще є час підготуватися, поки всі законодавчі норми буде прийнято.

— Якщо їх приймуть до кінця року, то всі будуть великі молодці (*посміхається*). До речі, Українська Кіноасоціація, окрім усього іншого, активно співпрацює з Мінкультом та Держкіно над підписанням міжнародних угод зі стратегічно важливими для України державами. Нещодавно було ратифіковано угоду з Ізраїлем, а найближчим часом, наскільки нам відомо, буде підписано угоду з Канадою. Це надасть абсолютно нові механізми роботи з країнами, з якими ми історично тісно поєднані. І на цьому зупинятися не збираємося — будемо й надалі працювати, допомагаючи нашим державним установам ресурсами та аналітикою.

— А що дає така угода на практиці?

— Фільми спільного виробництва визнаються національними в обох країнах — з усіма перевагами стосовно фінансування та дистриб’юції.

— Наостанок запитаю Вас як директора «МРМ» про майбутній KYIV MEDIA WEEK. Кожного року заходи форуму відповідають останнім змінам на ринку: чого чекати у 2017-му?

— У будь-якому випадку важливо вести роботу всередині ринку. Так, на міжнародних заходах ми дуже активні, проте необхідно, щоб і в Україні організовувалася достатня кількість заходів, які даватимуть ринку можливість розвиватися. Насамперед це кінофестивалі: колись у нас була лише «Молодість», потім до неї додався Одеський міжнародний кінофестиваль, а зараз постійно з’являються нові, наприклад LINOLEUM та «Де кіно», що мене дуже тішить. Але лише фестивалів недостатньо: я впевнена, що ринок не можна вважати здоровим, доки в країні не буде побудовано індустрію, що зможе забезпечити виробництво глядацького, комерційного кіно та згодом — підтримувати артове. Тому ми будемо продовжувати працювати над KYIV MEDIA WEEK, що є єдиним багатопрофільним медіафорумом країни, на якому йдеться виключно про гроші та про те, як будувати індустрію.

МЕДІАСНІДАНКИ З MRM

ОРГАНІЗАТОРИ KYIV MEDIA WEEK МЕДІАКОНСАЛТИНГОВА КОМПАНІЯ MEDIA RESOURCES MANAGEMENT ЗАПУСТИЛА НОВИЙ ЩОМІСЯЧНИЙ ПРОЕКТ — «МЕДІАСНІДАНКИ З MRM». З МОМЕНТУ СТАРТУ ВІДБУЛИСЯ ДВІ ЗУСТРІЧІ, АЛЕ ЗАХІД УЖЕ ВСТИГ ВИКЛИКАТИ ВЕЛИКИЙ ІНТЕРЕС І ЗАВОЮВАТИ НАЛЕЖНУ ДОВІРУ І З БОКУ ПРЕДСТАВНИКІВ ЗМІ, І В САМИХ ГРАВЦІВ МЕДІАРИНКУ УКРАЇНИ. ЯК ЗАЯВЛЯЮТЬ ОРГАНІЗАТОРИ, ОСНОВНА МЕТА ПРОЕКТУ — СТВОРЕННЯ ЄДИНОГО Й ВІДКРИТОГО МАЙДАНЧИКА ДЛЯ ОБГОВОРЕНЬ І ПОШУКУ СПІЛЬНИХ РІШЕНЬ ДЛЯ МЕДІАРИНКУ УКРАЇНИ, ЩО СТІМКО ТРАНСФОРМУЄТЬСЯ. ГОСТЯМИ І СПІКЕРАМИ ПРОЕКТУ Є ПРОВІДНІ ПРЕДСТАВНИКИ МЕДІАГАЛУЗІ, А РОЛЬ ПОЧЕСНОГО МОДЕРАТОРА ДІСТАЛАСЯ ГОЛОВНОМУ РЕДАКТОРОВІ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИХ ВИДАНЬ CONTENT REPORT І MEDIA BUSINESS REPORTS АРТЕМУ ВАКАЛЮКУ.

ВІКТОРІЯ ЯРМОЩУК, директор Media Resources Management, виконавчий директор Української Кіноасоціації.

Команда Media Resources Management працює для того, щоб давати ринку інструменти для розвитку. Ми впевнені, що проект «Медіасніданки» стане гідним поповненням лінійки наших професійних заходів. До того ж ми вже багато років випускаємо професійні електронні видання про медіа: Content Report і Media Business Reports, завдяки чому накопили величезний багаж експертизи, яким ми зобов'язані ділитися з індустрією.

АРТЕМ ВАКАЛЮК, головний редактор інформаційно-аналітичних видань Content Report і Media Business Reports.

Медійний ринок змінюється і трансформується так стрімко, що кількарізних зустрічей на рік на галузевих форумах явно недостатньо, щоб устежити за всіма трендами й обговорити актуальні питання. «Медіасніданки» покликані заповнити пропуск у професійному спілкуванні представників медіаринку й ЗМІ.

На першу зустріч, яка відбулася 31 травня в затишному київському ресторані RONIN, зібралися: Максим Кривицький, генеральний продюсер каналу «2+2», Вікторія Шулженко, генеральний продюсер каналу ТЕТ, Сергій Євдокимов, генеральний продюсер Нового каналу, Оксана Піпич, директор департаменту аналітики телеканалу «Україна», а також Катерина Шевелюк, новий програмний директор СТБ, чие призначення було оголошене широкій аудиторії ексклюзивно на «Медіасніданку».

За чашкою ранкової кави спікери й гості «Медіасніданку» обговорили тему «Український телевізійний ефір: структурні зміни за два роки після заборони значної частини російського контенту. Шоу виривають першість у серіалів?». Окрім жарких дебатів стосовно того, що чекає глядачів у 2017 році і якою була, є і буде структура телевізійного ефіру в Україні, усі гості «Медіасніданку» першими отримали можливість ознайомитися з результатами останніх статистичних досліджень стосовно структури українського телевізійного ефіру з позиції трансльованого контенту від редакції аналітичного видання Content Report.

Продовження не змусило себе довго чекати, і вже 27 червня з не меншим успіхом пройшла друга зустріч. Цього разу компанія Media Resources Management зібрала за одним столом сценаристів і продюсерів. Тема для другої дискусії була вибрана відповідна: «Сценаристи і продюсери: з одного чи по різні боки барикад?». Як і попереднього разу, невимущена атмосфера, безумовно, сприяла продуктивному й конструктивному обговоренню більш ніж делікатного питання відносин між представниками двох творчих професій.

За підсумками перших двох зустрічей з упевненістю можна сказати, що проект «Медіасніданки» обіцяє стати ключовим місцем для неформального спілкування у вузькому колі представників кіно- й медіаіндустрії України. Що ж, час покаже, а поки чекаємо анонсування нових тем, дат і спікерів. Незмінною залишиться лише ароматна кавка і приваблива атмосфера ресторану RONIN.

Чёрное Море
ПАРК ШЕВЧЕНКО

**ОТЕЛЬ
РЕСТОРАН · КОНФЕРЕНЦ ЗАЛЫ**

Украина, Одесса, ул. Маразлиевская 1/20
Отдел бронирования: +38 (048) 710 10 10

BLACKSEA-HOTELS.COM

МАТЕМАТИКА ПОПКОРНУ

УСІ ЗНАЮТЬ І ЛЮБЛЯТЬ ПОПКОРН! СЬОГОДНІ ВІН Є НЕВІД'ЄМНОЮ ЧАСТИНОЮ ВІДВІДУВАННЯ КІНОТЕАТРУ, СТАДІОНУ, ПАРКУ — СЛОВОМ, БУДЬ-ЯКОГО МІСЦЯ, ДЕ ЛЮДИ ЗБИРАЮТЬСЯ ДЛЯ ВІДПОЧИНКУ Й ЗАДОВОЛЕННЯ. ПОПРИ ТЕ ЩО ПОПКОРН ТАКИЙ ПОПУЛЯРНИЙ, ЙОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ІСТОРІЯ ДОВГА, А КОМЕРЦІЙНА — ДОСИТЬ КОРОТКА.

ТРОХИ ІСТОРІЇ

Америка, країна, де винайшли попкорн, завжди була й залишається лідером у цій галузі, задаючи тенденції розвитку попкорн-індустрії. Більша частина виробництв розташована в США. Попкорн вирощують у 25 штатах, більше чверті національного виробництва розміщено в Небрасці й трохи менше в Індіані. Також великими попкорн-виробниками є штати Іллінойс, Огайо та Міссурі.

Дійсний розквіт попкорну припадає на 1890-ті роки, не завадила цій популярності навіть Велика депресія. Вуличні торговці використовували гарячу пару або газові попери, готували попкорн в усіх можливих місцях з великим скупченням людей. Візки попкорну стали звичним явищем на всіх ярмарках, у парках і на виставках. Навіть ресторани почали продавати цю повітряну закуску. Під час Великої депресії попкорн вартістю 5-10 центів за упаковку був одним з небагатьох ласощів, які могла собі дозволити сім'я, і в той час, коли інші підприємства приходили в занепад, попкорн-бізнес процвітав.

На сьогодні селекціонери створили величезну кількість сортів кукурудзи для приготування попкорну й на українському ринку маємо досить великий вибір зерна. Зерна різних «порід» відрізняються одне від одного розміром, масою і конфігурацією, які отримують у результаті розкриття.

ЩО ВИЗНАЧАЄ ЯКІСТЬ ПОПКОРНУ?

Для споживача – насамперед смак і розмір розкритих зернин, адже це приємно і зручно, коли в стакані – великі зерна попкорну. А ось для продавця основною характеристикою разом з вказаними стає показник розширення, що визначає збільшення розміру зерна в результаті теплової обробки.

ЧОМУ ВАЖЛИВО ВИМІРЮВАТИ ВИХІД ГОТОВОГО ПОПКОРНУ?

Саме від цього показника залежить прибуток. Чим вище розкритість, тим більший об'єм готової продукції і менші втрати. Найкращим на сьогодні є зерно з показником розширення 50+. Із стандартного мішка (50lb–22,68 кг) найкращого зерна виходить більше 1050 л готового попкорну. При зміні показника розширення всього на 1 % кількість готового попкорну змінюється більше ніж на 20 л (за даними ConAgra Foods (TM Vogel і TM Orville Redenbacher's)). Отже, при середній помірності ціноутворення дохід від цих 20 л з лишком перекидає різницю у вартості мішка зерна. Але коли ми порівнюємо найкраще американське зерно TM Vogel або TM Orville Redenbacher's із зерном кукурудзи інших виробників, різниця в показнику розширення може скласти від 4 до 12 %!

Окрім показника розширення ключовими характеристиками зерна є засмиченість, вологість, розмір зернин, форма їх розкриття й міцність готового продукту.

Важливо! Порівнюйте аналогічні сорти зерна. Наприклад, зерно Butterfly немає сенсу порівнювати із зерном Mushroom, оскільки Butterfly у будь-якому випадку дає більший вихід, але до Mushroom ставляться зовсім інші вимоги щодо форми, розміру і міцності розкритих зернин у зв'язку з різними сферами використання.

ЯК ПЕРЕВІРИТИ СВОЄ ЗЕРНО? ДАВАЙТЕ РАХУВАТИ РАЗОМ

На смак і розмір – усе просто! Що робитимемо з математикою?

Приготуйте по 1 кг зерна різних сортів або марок у своєму апараті з дотриманням усіх норм і закладок. Вимірюємо об'єм кожного з отриманих зразків будь-яким стаканом для попкорну. Різниця в кількості стаканів покаже, заробляємо ми чи втрачаємо, придбавши те чи інше зерно для попкорну. Все просто, чи не так?

Такі контрольні заходи потрібно проводити регулярно. Адже тільки американське зерно відрізняють стабільні показники якості й виходу. Крім того, на розкриття поп-

корну впливають умови його зберігання, справність устаткування, параметри довкілля, напруга в мережі, норми закладки й багато інших факторів.

ЛІДЕРИ СВІТОВОГО РИНКУ

Найбільш відомі імена у світі преміум попкорну – це TM Vogel і TM Orville Redenbacher's. Із самого заснування в 1943 році власник цих торгових марок – компанія ConAgra Foods – знає, як виростити найкращі сорти попкорну.

Лідер ринку ніколи не буває задоволений. Ось чому засновник TM Vogel і TM Orville Redenbacher's докладає зусиль для просування дослідної програми з виведення нових сортів зерна. Щороку компанія ConAgra Foods інвестує сотні тисяч доларів на поліпшення якості гібридів. Науково-дослідні роботи, що виконуються, привели до вибору найоптимальніших регіонів з вирощування зерна, причому стабільність погодних умов дозволила мінімізувати ризики деформації і природного псування зерна, що якнайкраще відбивається на його якості.

Процес остаточної підготовки й пакування включає використання спеціальних очисників, інфрачервоних колірних сортувальників і металощукачів. Це й багато іншого базується на найсучаснішому устаткуванні, а також дозволяє випускати найякісніші зерна приголомшливої чистоти й безпеки.

Більший прибуток потребує більших вкладень. Численні тести підтвердили – не існує інших сортів зерна, що дають більший прибуток, ніж зерно TM Vogel і TM Orville Redenbacher's.

Найновіші сорти – це найвигідніші комерційні пропозиції та найбільший об'єм готового попкорну.

Кукурудза Vogel Premium Butterfly розкривається великими пластівцями у формі «метелика», і з нього отримуємо найсмачніший, найніжніший попкорн з найбільшим виходом. Саме це зерно використовується в багатьох кінотеатрах України і світу для приготування солодкого і солоного попкорну, а також для промислового виробництва фасованого попкорну.

Vogel Caramel Mushroom – це унікальний сорт зерна, яке неможливо замінити нічим іншим, коли йдеться про карамелізацію. Звичайно, існують аналоги зерна сорту Mushroom, але жоден з них не дає такого виходу й відсотка розкритого зерна у формі «кулі», який у Vogel Caramel досягає 90 %. Зерна у формі «кулі» легко рівномірно покриваються карамеллю в процесі карамелізації, а висока міра міцності сприяє мінімальному утворенню крихт. Унікальна структура клітковини робить його особливо ніжним на смак.

У 2017 році ринок попкорну в Україні поповнився ще одним видом зерна преміум-сегменту Orville Redenbacher's Butterfly. Компанія «Техніка Дніпро» познайомила виробників і поціновувачів попкорну в Україні із зерном Gourmet Popping Corn, яке розкривається «метеликом» з показником розширення 50+ . Для попкорн-індустрії це разом із зерном Vogel Premium Butterfly найкраще поєднання якості та вартості.

Попкорн TM Orville Redenbacher's отримують із селективних, змішаних, гібридних зерен з ретельним контролем вологості. Зерно поставляється в мішках меншої маси (усього 15,9 кг), які зручніше перевозити й зберігати.

TM Orville Redenbacher's – визнаний світовий лідер і нове ім'я преміум-сегмента ринку попкорну в Україні, що забезпечує елітний смак, найбільший об'єм і, отже, максимальний прибуток.

Ми пишаємося тим, що поставляємо в Україну елітні сорти зерна для повітряної кукурудзи й забезпечуємо українських споживачів найкращим у світі попкорном.

Запрошуємо Вас приєднатися до багатовікового досвіду, найвищої якості й новітніх тенденцій ринку funfood- індустрії.

СУВЕНІРНА ПРОДУКЦІЯ | ПРОМОАКЦІЇ ДО ФІЛЬМІВ | СЕРВІСНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ | КОНСУЛЬТАЦІЇ
ПРЕМ'ЄРНЕ ТА БРЕНДОВАНЕ ПАКУВАННЯ ДЛЯ ПОПКОРНУ | КОМПЛЕКСНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ КІНОТЕАТРІВ | НАВЧАННЯ

КОМПАНІЯ “КІНОПРОКАТ” — НАЦІОНАЛЬНИЙ ВИРОБНИК КІНОТЕАТРАЛЬНОГО ОБЛАДНАННЯ

Романько Геннадій
Генеральний директор групи «Кінопрокат»

Повернемося в 1991 рік. Зруйнувалися міжреспубліканські зв'язки підприємств, відмінилися державні замовлення, державні управління втратили інтерес до галузі — вона перейшла на повну самоокупність і стала комерційною. Перші десять років «самостійного улаштування» всі країни пострадянського простору переживали дуже важко, усі пам'ятають «дев'яності». У той час на цьому просторі існували тільки одиниці новостворених кінотехнологічних компаній, виживав і НДКФІ. Випуск нового устаткування практично припинився, а дрібносерійні зразки розходилися по країнах СНД особливо ніким не поміченими. Світові бренди заповнили наші ринки, і компанії-інстальатори почали працювати тільки з імпортним устаткуванням. Кіноіндустрія пострадянського простору перейшла на світові стандарти. Для їх досягнення були потрібні відповідно сертифіковані зразки устаткування, які випускалися не в нас. Цим частково також можна пояснити тотальний перехід на імпортне обладнання при будівництві кінозалів. Спроби створювати власне кіноустаткування були по-стійно, розвивався й намагався закріпитися на новому ринку НДКФІ, багато комерційних компаній винаходили, копіювали, створювали й на якомусь рівні починали випускати комплектуючі, деталі, допоміжні блоки та інше кіноустаткування. Одні намагалися вийти на міжнародний ринок, інші обмежувалися кінотеатрами, які самі й обслуговували. Були й цікаві рішення. На жаль, починаючи з ери цифрового показу, яка бурхливо розвивалася з 2010 року, я особисто не пригадаю якого-небудь істотного устаткування для кіноіндустрії, випущеного на пострадянському просторі. Компанія «Кінопрокат» створена в 2004 році в Україні, в місті Суми. Після першого року роботи, обслуговуючи спочатку регіональні кінотеатри, ми зіткнулися з проблемою наявності кіноустаткування для регіонів України, устаткування з низькою вартістю. У районних містах, на відміну від великих центрів, з економікою і доходами населення справи йдуть гірше, вкладення в кінозал окупаються довше, вимоги до низької ціни і гідної якості стоять гостріше. Ще в ті часи ми намагалися створювати

ДОБРОГО ДНЯ, ШАНОВАНІ ЧИТАЧІ!

НАША СТАТТЯ СПРЯМОВАНА ЯК НА ПРОФЕСІОНАЛІВ КІНОІНДУСТРІЇ, ТАК І НА ЗВИЧАЙНОГО ЧИТАЧА, ЯКОМУ ЦІКАВО, ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ ЗА ТЕХНІЧНИМИ ЛАШТУНКАМИ КІНОПОКАЗУ. ТАК СКЛАЛОСЯ, ЩО ПІСЛЯ РОЗПАДУ СРСР РОЗРОБКА Й ВИПУСК УСТАТКУВАННЯ ДЛЯ КІНОПОКАЗУ НА ПОСТРАДЯНСЬКОМУ ПРОСТОРІ ПРАКТИЧНО ЗУПИНИЛИСЯ. СЛІД ПІДКРЕСЛИТИ, У РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ ПРИДІЛЯЛИ ВЕЛИКУ УВАГУ КІНОГАЛУЗІ: ВОНА БУЛА ДОБРЕ ФІНАНСОВАНА, РОЗРОБЛЯВСЯ І ВПРОВАДЖУВАВСЯ У ВИРОБНИЦТВО ПРАКТИЧНО ВЕСЬ СПЕКТР КІНОТЕХНОЛОГІЧНОГО ОБЛАДНАННЯ, НЕОБХІДНОГО ДЛЯ ЯКІСНОГО КІНОПОКАЗУ НА ТОЙ ЧАС. У ВИПУСКУ КІНООБЛАДНАННЯ БУЛИ ЗАДІЯНІ ПІДПРИЄМСТВА ВСІХ РЕСПУБЛІК СОЮЗУ. ЦЕ БУЛА ВЕЛИЧЕЗНА ІНДУСТРІЯ: ВЕЛИЧЕЗНА НЕ ЛИШЕ ЗА МІРКАМИ СРСР, АЛЕ Й ЗА СВІТОВИМИ ОЦІНКАМИ. ОСНОВНИМ ДВИГУНОМ ЦІЄЇ ІНДУСТРІЇ БУВ МОСКОВСЬКИЙ ІНСТИТУТ НДКФІ (НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ КІНОФОТОІНСТИТУТ). САМЕ НА ЙОГО БАЗІ РОЗРОБЛЯЛИСЯ І ВПРОВАДЖУВАЛИСЯ ПРАКТИЧНО ВСІ ІННОВАЦІЇ РАДЯНСЬКОГО КІНЕМАТОГРАФА. НЕМАЛО РОЗРОБОК ІНСТИТУТУ НАБУЛИ РОЗВИТКУ Й НА СВІТОВОМУ РИНКУ КІНОІНДУСТРІЇ. ЦІЙ ТЕМІ Я ПЛАНУЮ ПРИСВЯТИТИ ОКРЕМІ СТАТТІ: ІНФОРМАЦІЇ ДУЖЕ БАГАТО, І КОРОТКОГО НАРИСУ ЯВНО НЕ ДОСТАТНЬО.

власне устаткування, обмінювалися досвідом з умільцями інших країн СНД, шукали різні варіанти здешевлення кінцевого продукту, відновлювали й доводили до сучасного стандарту кіноустаткування випуску СРСР. Упродовж трьох років дрібносерійно випускали аналоговий звуковий процесор для плівкового кіно. Розробляли й виробляли акустичні системи для кінозалів. Працювали в напрямку 4D, стереопоказу, виготовлення кіноекранів. Починаючи з 2013 року в компанії «Кінопрокат» було створено окремий напрямок власних розробок. Це вже була не група ентузіастів, а повноцінне КБ (конструкторське бюро) з класними фахівцями в різних сферах. Виділялося окреме фінансування на розробку нових проектів, а пізніше — і на освоєння їх випуску. На сьогодні половина проектів, розпочатих у 2013–2014 роках, доведена до промислового виробництва. Друга половина буде представлена публіці в кінці 2017 — на початку 2018 року. Закладаються в розробку нові проекти, які Ви побачите через два-три роки. Просувати випущений в Україні продукт на українському кіноринку — справа невідчужна із самого початку, про це можна написати окрему книгу. Ну не любимо ми «своє», не віримо! Спираючись на багаторічний досвід роботи на українському ринку і прораховувавши фінансову складову проекту, що розробляється, ми спочатку орієнтувалися на світовий ринок. Ми робили продукт насамперед для Європи, Азії, Америки. Детально аналізуючи все устаткування світової кіноіндустрії, робили висновки й шукали унікальні рішення, які не представлені ще на ринку. Продукти, які були готові до червня 2017 року, ми презентували на світовій виставці CineEurope, що проходила в Барселоні (Іспанія). Нижче я хочу представити наші продукти, але заздалегідь скажу — виставка пройшла успішно, навіть краще, ніж ми очікували. Наші продукти були схвалені провідними фахівцями світової кіноіндустрії. Отримано замовлення від багатьох компаній трьох континентів.

KINOPROKAT 3D-POLAR CP.V-3

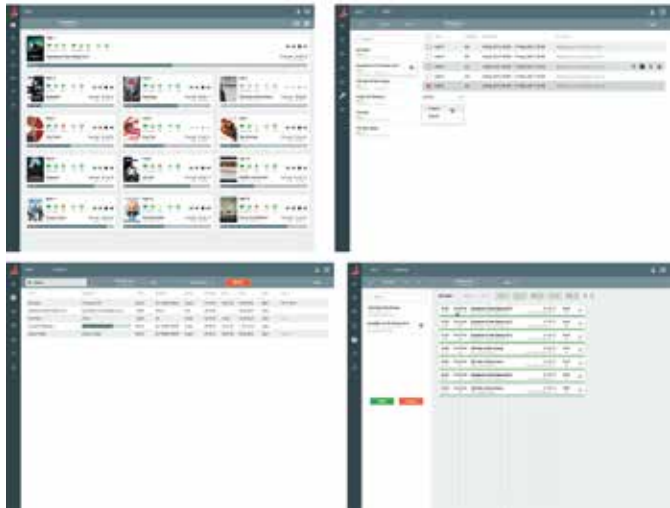
Поляризаційна система для демонстрації фільмів у 3D режимі «KINOPROKAT 3D-POLAR V-3»

Переваги:

- повністю автоматизована система;
- сумісність з усіма цифровими проекторами;
- унікальна зручна конструкція для заміни фільтра;
- гарантія 36 місяців;

• температурний контроль роботи рідких кристалів
Унікальна особливість — керування через локальну мережу й підтримка NOC.

KINOPROKAT TMS^{PRO}

Система управління кінопоказом багатозального комплексу TMS. «KINOPROKAT TMS PRO»

Theatre Management System(TMS) — це програма управління й здійснення різних операцій для кінотеатрів і кіномереж. Вона дозволяє максимально підвищити продуктивність, оскільки є надійним інструментом для централізованого управління і автоматизації кінокомплексів і кіномереж з декількома екранами. Повний опис Ви знайдете на сайті компанії www.kinoprokat.com Одна з унікальних особливостей, закладених у програму, — автоматичне розпізнавання і налаштування роботи з усіма новими зразками серверів, які випускатимуться на планеті.

KINOBOARD^{PRO}

Плити для акустичної обробки приміщень «KINOBOARD PRO»

Звукоізоляційні плити виконані з натуральних матеріалів на основі деревини з додаванням білого цементу й рідкого скла. У плит високі показники звукопоглинання. Натуральна основа позитивно впливає на мікроклімат приміщення.

Основне призначення звукоізоляційних фібролітових плит — стельові й стінові системи кінотеатрів. Придатні для застосування в облаштуванні студій звукозапису, спорткомплексів, розважальних закладів, ресторанів, готелів, житлових будинків і квартир.

Особливу увагу хотілося б звернути на такі властивості звукоізоляційних фібролітових плит:

- біологічно не активні й не схильні як до гниття, так і до зараження мікроорганізмами, комахами;
- низький коефіцієнт теплопровідності;
- екологічні;
- легкість монтажу;
- довговічні — термін служби не менше 50-70 років.

Надаємо можливість індивідуального замовлення плит з різними видами крайок, фарбування в необхідний колір. Унікальна особливість — стельова фібролітова плита для монтажу в конструкцію підвісної стелі Armstrong є єдиною на планеті, і в жодного зі світових виробників фібролітових плит більше не трапляється!

KINOPROKAT
CINEMA SOUND SYSTEMS

KINOPROKAT
PROJECTION WINDOW

Акустичні системи «KINOPROKAT CP»

Наші фахівці пропонують одну з найповніших і практичних ліній колонок для кінотеатрів. Ми ретельно перевіряємо й тестуємо наш продукт, щоб задовольнити всі потреби наших клієнтів. Ми з гордістю представляємо лінію наших звукових систем для кінотеатрів, виготовлених відповідно до вимог сучасного аудіоринку. У преміум-лінії ми використовуємо динаміки компанії Eighteen Sound (Італія) — провідного розробника й виробника високоякісних професійних динаміків. Унікальна особливість — індивідуальне налаштування фазоінверторів кожного «кабінету» серії CP.

Проекційні вікна компанії «KINOPROKAT»

Безблікове скло з оптичним інтерференційним покриттям. Нашарування оксидів певних металів здійснюється з глибоким проникненням речовин у структуру скла, нівелюючи відбиття світла від його поверхні. Покриття завтовшки декілька нанометрів забезпечує однорідну структуру по всій поверхні скла. У виготовленні рами вікна використовуються тільки високоякісні матеріали. Основні переваги:

- повністю герметичне;
- скло може бути виготовлене за індивідуальними розмірами.

Унікальна особливість — механізм відкриття/закриття скла дозволяє розміщувати об'єкти проектора або 3D рамку впритул до скла, дає можливість легко чистити поверхню скла, обернену в кінозал.

Хочеться ще раз наголосити, що ці продукти розроблені й виготовляються в Україні! Практично всі вони мають унікальні особливості, які вигідно відрізняють їх від конкурентів. Ці нюанси коротко відмічені в описах кожного продукту. Працюючи на українському кіноринку, компанія «Кінопрокат» розвивала різні напрямки, зміцнювала їх: від звичайних інсталяцій ми перейшли до повноцінного випуску спеціалізованої продукції. Почали виходити на міжнародний ринок інсталяцій. Працюючи не один рік з міжнародними компаніями, ми завоювали довіру й створили своє ім'я в індустрії. На сьогодні нами підписано контракт з південнокорейською компанією Spectro, світовим лідером у виробництві кіноекранів. Суть контракту — до кінця 2017 року в Україні стоятиме ліцензована лінія з виробництва кіноекранів світового рівня під брендом Spectro. Перше виробництво кіноекранів світового рівня на пострадянському просторі!

Читачі цієї статті можуть запитати: «До чого стаття? Це ж просто реклама компанії!». Так, частково так і є — це реклама, піар, можна називати як завгодно. АЛЕ хотілося, щоб Ви побачили тут не лише рекламу, а оцінили фразу «made in Ukraine». Ми пишаємося цим написом. Цей напис починають поважати за кордоном. Повірте, найскладніше — це змусити самих українців — нас з вами — поважати свій продукт, і перш ніж слухати поблажливі вислови про нього, хотілося б достукатися, докритися: «Гей, люди! Це класний продукт, він — не просто ще одне повторення чогось, він кращий.

Він — на рівні світових стандартів і вище них, він зроблений в Україні, і від цього він не став поганим, а навпаки — він додав у якості!»

У найближчі декілька років багато що може змінитися в кіногалузі України, до кінця 2019–2020 рр. повністю сформується список кіномереж, які активно розвиватимуться і працюватимуть найближчі 10-15 років. Повністю буде сформований ринок технічних інсталяторів. Настане «п'ятилітка» закриття й банкрутств нерентабельних кінотеатрів, які не витримають конкуренції. Почне активний розвиток ринок «міні-плексів», сучасних кінокомплексів на два-три кінозали в малих населених пунктах. Почнуть модернізувати кінокомплекси, які відкривалися в нульових роках. Варто наголосити, що все це можливо в умовах стабільно зростаючої економіки, і як наслідок — здорової фінансової політики держави. У цікавий час ми живемо, колеги. Усе змінюється дуже швидко, і від Вашої реакції на зміни залежить Ваше процвітання. Наша компанія вже зараз аналізує продукти, які будуть затребувані через п'ять – десять років, ми постійно намагаємося заглянути в майбутнє. Ми амбітно хочемо бути локомотивом технічних змін у кінопоказі нашої країни. Побачимо, що з цього вийде, але плани й амбіції в нас великі! Добра нам всім, миру й процвітання! Вдячних глядачів! А також «державних людей» (державна людина — людина, яка ставить інтереси держави вище за власні) за кермом нашої коханої України! ■

КИНОПРОКАТ

ОБОРУДОВАНИЕ ДЛЯ КИНОТЕАТРОВ | СЕРВИСНАЯ ПОДДЕРЖКА 24 часа

Мы работаем для Вас!

WWW.KINOPROKAT.COM

BARCO

Visibly yours

Xenon Lamp for Digital Projector

Made in Japan

ОФИЦИАЛЬНЫЙ ПРЕДСТАВИТЕЛЬ В УКРАИНЕ: КОМПАНИЯ «КИНОПРОКАТ-УКРАИНА»
ПРОИЗВОДИТЕЛЬ : YUMEX, INC.
Nuyogo, Japan

RGB ЛАЗЕРНА ПРОЕКЦІЯ. ГЛЯДАЧ ПОНАД УСЕ!

МАЙБУТНЄ ЦИФРОВОГО КІНО

Можна з упевненістю стверджувати, що цифровізація ринку кінообладнання завершена, а строк служби встановлених кінопроекторів уже добігає кінця й незабаром кінотеатрам слід буде задуматися про заміну обладнання для кінопоказу. Одна з особливих технологій, якій приділяється багато уваги, – це лазерна проекція. Досі вона існувала лише для показів преміум-класу, пропонуючи надзвичайно яскраве та насичене кольорове зображення на екрані, але викликаючи сумніви щодо окупності для більшості кінотеатрів. В очікуванні змін ми хочемо розглянути причини, з яких лазерна проекція RGB незабаром стане основною технологією для кінопоказу. Адже сфері кіноіндустрії необхідно переорієнтуватися на думку глядачів, які вибирають похід за враженнями в кінотеатр, витрачаючи на це свій бюджет та час. Дійсно, якщо ми прагнемо, аби люди продовжували відвідувати кінотеатри, ми повинні відповідально підходити як до вибору фільму, так і до покращення якості сприйняття.

ЩО РОБИТЬ ЗОБРАЖЕННЯ НА ЕКРАНІ ПРИГОЛОМШЛИВИМ ТА ВРАЖАЮЧИМ?

На це запитання є проста відповідь – чим яскравіше, тим краще. Чіткі кольори здаються більш природними, а високий контраст і розширення забезпечують більш точні деталі. Великі студії, що запровадили стандарт DCI для цифрового кіно, знають про це. Тому вони встановили точні значення яскравості на екрані, кольорової гами, коефіцієнта контрастності й точну здатність розширення для обладнання цифрового кіно. Проте ці стандарти відповідали технологіям, що були впроваджені більш ніж 10 років тому. З того часу кіноіндустрія значно вдосконалилась. Зараз споживачі можуть купувати недороге обладнання для домашнього перегляду з більш високим розширенням, покращеною кольоровою передачею, приголомшливим контрастом і розширеним динамічним діапазоном (HDR), порівняно з тим, що пропонують кінотеатри. Молоде покоління технічно більш підковане, ніж будь-коли, тож буде помічати цю візуальну естетику чи її відсутність.

ЛАЗЕРНО-ФОСФОРНА ПРОЕКЦІЯ

Однією з нових технологій на ринку кінообладнання є лазерно-фосфорна проекція (LP/LaPh). На перший погляд, вона здається революційною, оскільки дозволяє нам створювати білий колір проекції, використовуючи лише сині лазери, які базуються на готовій та економній технології лазерного пристрою, що потребує набагато меншого охолодження, ніж інші лазерні технології. Це дає можливість виробникам виготовляти відносно недорогі проектори, які потребують меншого технічного обслуговування порівняно зі звичайними проекторами, здебільшого за рахунок відсутності в них ламп та необхідності їх заміни. Проте існує декілька суттєвих недоліків лазерно-фосфорної технології, особливо у сфері кіноіндустрії, зокрема велика втрата яскравості та контрастності (близько 50 %) при перетворенні синього світла в біле. У результаті інженери, які використовують лазерно-фосфорні проектори, повинні приймати складні рішення з приводу конструкцій додаткових фільтрів, щоб зберегти яскравість при досягненні прийнятних характеристик кольору. А фільтр буде поглинати ще до 50 % доступного світла для забезпечення необхідних технічних характеристик DCI P. Слід зауважити, що деякі виробники проекторів акцентують увагу на необґрунтованих фінансових перевагах лазерно-фосфорних проекторів для використання в кіно. Проте вартість усіх ламп, необхідних протягом зазначеного терміну служби проектора, у більшості випадків менша, ніж додаткові витрати на лазерно-фосфорних проекторах. Технологія заміни ламп у кінотеатрі використовується протягом багатьох десятиліть і вже показала свою доцільність для кінотеатрів. Беззаперечною перевагою ламп є можливість забезпечити підвищення яскравості на екрані чи то під час проведення заходів, чи в ніч прем'єри чергового блокбастеру. Проектори з використанням ламп будуть продовжувати встановлювати наступні 3-5 років, тобто потреба в лампах буде актуальною ще 10-15 років. Але людина, близька до кіноіндустрії, чітко відмічає інтерес до лазерних проекторів уже сьогодні. У деяких випадках мрію про «повністю лазерний мультиплекс» можна легко здійснити, використовуючи порівняно недорогі лазерно-фосфорні проектори. Це може вселити менеджменту кінотеатру певне відчуття впевненості, що Ви інвестували в останню перспективну технологію. Але чи дійсно це так?

RGB лазерний проектор із вбудованим джерелом світла чи спарений по оптичному волокну від Christie — подвійний удар по ринку лазерної проекції. Розроблені для всіх кінотеатрів, які прагнуть дарувати яскраві та захоплюючі враження.

Проектор лінійки Christie Freedom Series з RGB лазером по оптичному волокну

Проектор CP42LH серії Christie Freedom, спарений з RGB лазером по оптоволокну, – це ідеальне рішення для PLF кінотеатрів та надвеликих екранів. Яскравість проектора досягає 60 000 люменів, широка кольорова гама відповідає стандарту Rec.2020, а коефіцієнт контрастності значно вищий, ніж на аналогічних моделях. Це рішення Christie вже працює в багатьох кінотеатрах по всьому світу, у тому числі в залах формату Dolby Cinema, для яких створена спеціальна модифікована версія – Dolby та Christie спільно розробили лазерну проекційну систему Dolby Vision, яка поставляється та обслуговується Christie лише для кінотеатрів Dolby Cinema (у світі вже близько 250 таких кінотеатрів).

Скоро в продаж надійде проектор CP4325-RGB Christie Freedom Series з RGB лазером прямого підключення

Новітнє рішення в лінійці Christie Freedom Series, яке надійде в продаж в кінці 2017 року, розроблене з нуля спеціалістами високопрофесійного науково-дослідного центру Christie. Це доступний, надійний і продуктивний RGB лазерний проектор, створений на зовсім новій платформі з урахуванням потреб масового кінопрокату. Новітнє рішення в лінійці Christie Freedom Series, яке надійде в продаж в кінці 2017 року, розроблене з нуля спеціалістами високопрофесійного науково-дослідного центру Christie. Це доступний, надійний і продуктивний RGB лазерний проектор, створений на зовсім новій платформі з урахуванням потреб масового кінопрокату. Проектор серії Christie Freedom Series з RGB лазером прямого підключення задає новий стандарт лазерної проекції. Його відмітні особливості – неперевершена якість зображення, широка кольорова гама, широкий динамічний діапазон зображення й висока частота оновлень. Інтуїтивно зрозумілий інтерфейс CineLife™ зручний у використанні та спрощує відтворення, планування та організацію контенту. Завдяки застосуванню RGB лазерів нового покоління вдалося відмовитися від примусового охолодження й значно знизити складність та вартість обладнання. При цьому строк служби становить більше ніж 30 000 годин при незначному двадцятивідсотковому зниженні яскравості. А компактні розміри проектора дозволяють встановити його в проекційній кабіні будь-якого розміру.

ДАВАЙТЕ ПОВЕРНЕМОСЯ ДО ВРАЖЕНЬ ГЛЯДАЧІВ

Не повинно бути жодних сумнівів, що лазери значно покращають якість зображення на екранах кінотеатрів. Проте для досягнення цієї мети нам необхідні саме лазерні проектори RGB, у яких світло виходить з поєднання червоного, зеленого та синього лазерів і повністю відповідає стандарту Rec.2020. Водночас наявність червоного та зеленого лазерів означає, що немає жодної втрати контрасту та кольорової гами. Окрім того, взагалі немає втрати яскравості від жовтого фільтра. У результаті лазерні проектори RGB можуть досягати значно вищих рівнів яскравості, ніж лазерно-фосфорні проектори, а також пропонують величезні переваги за коефіцієнтом контрастності, який досягається під час використання лазера. Лазери RGB – безперечно, єдине джерело світла, яке здатне надати розширений динамічний діапазон (HDR) на екрані кінотеатру. Це викликає питання про перспективи лазерно-фосфорної технології. На сьогодні червоні й зелені лазерні пристрої все ще значно дорожчі, ніж сині. Крім того, ці лазери потребують значного охолодження задля підтримки їх роботи при необхідному кольорі та достатній потужності протягом повного строку служби проектора. Тому, якщо для Вас не принципові високі кольорові характеристики, контрастність і потужність, Ви цілком можете використовувати лазерно-фосфорну технологію. Фактично LaPh на сьогодні – один з найкращих варіантів для конференц-залів, навчальних класів, тобто там, де вирішальне значення мають низькі експлуатаційні витрати, а не якість зображення.

ЛАЗЕРНА ПРОЕКЦІЯ RGB НАСТУПНОГО ПОКОЛІННЯ

Гарна новина для кінотеатрів – сьогодні доступні лазерні пристрої наступного покоління, які вже працюють у лабораторіях та на дослідних зразках лазерних проекторів RGB. Такі лазери не потребують охолодження, що дозволяє значно зменшити складність, розмір та вартість системи. Найближчим часом виробники почнуть впровадження лазерних кінопроекторів RGB для широкого використання, які можуть працювати при еквівалентній вартості володіння порівняно з аналогічним проектором з лампою. Ці нові проектори забезпечать більш якісне зображення на екрані з позиції яскравості, кольору та контрастності, при цьому відпадає необхідність у заміні лампи. Сьогодні кінотеатри повинні протистояти натиску технологій та конкуренто-

спроможним пропозиціям в інших розважальних сферах. Вони мають додати щось нове на екран для свого глядача. Зображення на екрані – важливий компонент, і лазери можуть реалізувати це завдання. Водночас кінотеатри повинні розуміти, що лазерно-фосфорна технологія – це тимчасова технологія і насправді підходить лише для невеликих кінозалів, де вимоги до зображення невисокі. Як тільки лазерні проектори RGB наступного покоління вийдуть на ринок і виробники збільшать темпи виробництва, щоб домогтися економії, ці пристрої почнуть домінувати в кіноіндустрії, повністю замінять лампові та лазерно-фосфорні технології і забезпечать безперечні переваги для кінотеатрів перед іншими сферами розваг.

ОТЖЕ, МОЖНА ЗРОБИТИ ТАКІ ВИСНОВКИ:

- Відвідувачі кінотеатрів потребують і заслуговують на дійсно першокласні враження, які відрізняються від тих, що вони можуть отримати вдома чи в інших розважальних закладах.
- Не всі лазерні проектори створюються однаково – і кінотеатри повинні розуміти відмінності між лазерно-фосфорною технологією та технологією RGB.
- Лазерно-фосфорні проектори – це крок назад стосовно якості зображення та вражень; вони створені, головним чином, як короткочасне рішення для спрощення роботи кінотеатрів.
- Лазерні проектори RGB можуть кардинально покращити якість зображення на кіноекрані.
- Лазерні проектори RGB наступного покоління, що перебувають сьогодні на стадії фінальних випробувань, незабаром стануть домінуючою технологією кінопроекції.

Компанія Asia Cinema
Україна, місто Київ, вулиця Нижньоюрківська, 47
+38 (044) 425 41 91
cinema-ua@asiacinema.ru www.asiacinema.ru

У фільмі «На драйві» Джон Гемм з'явся в ролі Бадді, шаленого грабіжника банків, який отримує інструкції від Дока (Кевін Спейсі), маршрут — від своєї озброєної кулеметом дружини (мексиканська красуня Ейса Гонсалес), і втікає з Бейбі, якого грає Енсел Елгорт. І все ж цей фільм, до еkleктичного збіркового складу якого входять Джеймі Фокс, Лілі Джеймс («Абатство Даунтон») та Майкл Пітер Белзарі (він же Флі з групи «Red Hot Chili Peppers»), — зовсім не проста річ. Високотехнізована картина демонструє не тільки головний елемент жанру пограбування, з погонями на октанових тачках і перестрілками кілерів, вона до того ж є естетичною сама по собі. Більшість дій у стрічці синхронізовані з ритмом музики плей-листа, що складається з 30 пісень, обраних особисто режисером Едгаром Райтом («Зомбі на ім'я Шон», «Круті фараони»). «Це, звичайно, не мюзикл у традиціїх MGM, але музика є важливим елементом, — каже Гемм. — Музика супроводжує 90 % фільму й також несе велику частину сюжету». Добре відомий завдяки успіхові в ролі Дона Дрейпера в серіалі «Божевільні», Джон Гемм зіграв ролі у фільмах «Місто злодіїв», «Заборонений прийом», «Подружки нареченої» та «Встигнути за Джонасами». Ми розмовляли з ним про те, як створювався фільм «На драйві» у Лос-Анджелесі.

Що привабило Вас у фільмі «На драйві» із самого початку? Ви були фанатом попередніх фільмів Едгара Райта? Я великий фанат творчості Едгара Райта — дуже вражаюче як для такого молодого хлопця. Я пам'ятаю, як одного разу, повернувшись додому в Сент-Луїс, я зі своїм другом дитинства шукали, чим би зайнятися, ну знаєте, лише б подалі від батьків (*сміється*)... На вулиці йшов дощ і було глибоко, і ми вирішили, давай підемо в кіно. Ми пішли в той кінотеатр, куди зазвичай ходили в дитинстві... «Зомбі на ім'я Шон»? Давай подивимось. І це просто підірвало мені мозок. Я запитав: «Хто ж режисер?». І з того часу всі роботи Едгара мали в собі оту емоційність, що так вражає. Його лексика настільки візуальна і кінематографічна! Дуже мало людей вміють візуалізувати картинки в голові. Я маю на увазі, що я можу бути режисером, можу розповісти історію. Але я не можу зробити те, що робить Едгар. Я просто не здатен. Я водночас і заздрю йому, і захоплююсь. І, як актор, я обожнюю бути частиною цього процесу.

Після успіху «Божевільних» чи важливо для Вас обирати різноманітні ролі? Що Ви шукаєте зараз? «Божевільні» — це взагалі окрема історія. Не тільки зі мною, а й у середовищі культури, і я лише можу тихенько тішитись і бути вдячним за це. Не всі ми маємо таку можливість... Чи я свідомо потім обираю поворот на 180 градусів? Ні. Але скажу, що я беруся за те, що мене цікавить, і працюю з людьми, які, на мою думку, кидають мені виклик і захоплюють мене, такі як Едгар. Я був би дурнем, якби відмовився від такого. Я дійсно вважаю, що мені дуже пощастило.

Як виник цей фільм? Мене залучили до проекту шість чи сім років тому, коли запросили на читання сценарію. Я познайомився з Едгаром через друзів, і він сказав: «Прийдеш прочитати це? У мене є ідея такого сценарію. Це лише чернетка, тому, будь ласка, не суди».

Розкажіть, будь ласка, про свого героя? Я граю Бадді, одного з команди грабіжників. І мені страшенно подобається, яким його змалював Едгар. Він цікавий хлопець, який виявляється добродушним, турботливим і навіть у певному розумінні є наставником, і все ж до того часу, як все це розлітається на друзки, він стає чимось зовсім іншим (*сміється*)...

Чи змінився сценарій з того моменту, як Ви його вперше прочитали? Не дуже... Він був майже одразу такий. Коли

«НА ДРАЙВІ»

Джон Гемм

сценарій був готовий, режисер надіслав його всім одночасно із саундтреками і сказав: «Слушайте це, коли будете читати сценарій», що було дуже круто. Я ніколи не бачив, щоб хтось так робив. Але це ті деталі, над якими Едгар і працює... Пізніше, коли ми були на знімальному майданчику в Атланті, ми побачили гігантський екран з режисерським планом. На ньому були кадри з червоними Х-ми, які позначали всі кадри, що ми вже зробили. Коли ми закінчували робочий день, всі Х-си були виконані й ми йшли додому.

Розкажіть нам про використання музики в цьому фільмі. Це точно не мюзикл? Це, безумовно, не мюзикл у традиції MGM, але музика в ньому є надзвичайно важливим елементом. Музика супроводжує 90 % фільму й допомагає донести велику частину сюжету. Я вважаю, що багато людей проникнуться фільмом саме завдяки їй... Я згадую Квентіна Тарантіно і «Скажених псів»: усі, хто знають ті саундтреки, скажуть, що це декілька старих пісень, те, що ми вже чули, але в новому контексті. Це дійсно дуже круто.

Дякуємо за допомогу в підготовці інтерв'ю засновнику DKKI-Edukation Андрію Баліцькому, компанії B&H FILM DISTRIBUTION, а також Габріелі Бейді за переклад матеріалу

ДЖОНАТАН ДЕНІЕЛ ГЕММ
— американський актор, режисер, продюсер, найбільш відомий за ролю Дона Дрейпера в телесеріалі «Божевільні». Народився 10 березня 1971 року в Сент-Луїсі, Міссурі. Після закінчення школи в 1989 році Гемм вступив до Техаського університету, але залишив навчання на другому курсі через смерть батька. Повернувшись в Міссурі, він пройшов кастинг на екранізацію комедії Шекспіра «Сон літньої ночі». Його наступною роллю став персонаж Леон Чолгош в мюзиклі «Вбивця». Знімається в кіно з 2000-го року. В акторському арсеналі Гемма понад 60 кіно- й телероль. Він є володарем двох «Золотих глобусів» за серіал «Божевільні» в номінації «Краща чоловіча роль на ТБ» (2008, 2016 рр.). Кращі фільми з участю Джона Гемма: «Ми були солдатами» (2002 р.), «Місто злодіїв» (2010 р.), «Рука на мільйон» (2014 р.).

Як Вам працювалося з Ейсою Гонсалес? Вона нещодавно знялась у серіалі Роберта Ролдрігеса «Від заходу до світанку», але «На драйві» — її перший серйозний голлівудський фільм. Ейса чудова. Вона була новачком у грі, незважаючи на велику популярність у Мексиці, і вона, звичайно ж, неймовірно гарна. Вона вміє співати, і танцювати, і все таке... Тому це був чудовий шанс попрацювати з нею. Нам було весело разом.

Ви пам'ятаєте, як працювали над своїм першим фільмом? Мій перший фільм у Голлівуді називався «Ми були солдатами» (2010 рік). Мені виповнилося 30, у фільмі також знімалися Мел Гібсон і Сем Едліот. Я нещодавно бачив Сема на «Санденс» і разом з ним брав участь в обговоренні. Цікаво повернутись у ті часи мого життя — я був ще дрібною рибкою, більше слухав, ніж говорив ... І просто старався з усіх сил. То був великий, шалений фільм про війну. Всюди злітала багнюка, над головою пролітали літаки й гриміли вибухи. І я думав собі: «Добре, я просто повинен піти туди і сказати це, і потім піти туди і сказати те». Першу половину дня ми знімали один кадр. Ми починали о 6 ранку, на світанку... Потім почали пролітати якісь літаки з авіабази, і всі декорації позлітали. Коли ми зробили перерву на обід, я повернувся до Мела Гібсона і запитав: «Хіба це тебе не дратує?», а він відповів: «Що саме?» (*сміється*)...

У Вас досить яскравий вигляд у цьому новому фільмі. Як Вам вдалось його вигадати? Цим керував Едгар. Він дійсно хотів його обіграти. Я думаю, є такий тип чоловіків, не зовсім юних, які зустрічаються з дівчатами, які для них трохи замодні. Вони носять речі, які їм уже не за віком, і це не працює. Ти бачиш таких чоловіків у клубах у Голлівуді чи Маямі, 60-річний у дизайнерських джинсах, і думаєш: «О, Боже! Тільки не це». Я вважаю, що Бадді — це і є такий тип. Він поринув з головою у свої стосунки з молодшою дівчиною (Дарлінг, яку грає Ейса Гонсалес), і він відданий цим стосункам. Частиною цього образу є і зачіска.

До речі, а що за зачіска? Я не знаю, як вона називається. Вони збивають з боків і залишають волосся на маківці. У мене була подібна зачіска років десять тому, тому коли мені її зробили, я сказав «О, Боже!». Але, з іншого боку, було весело. Дійсно, змінюючи зачіску так кардинально, ти не тільки можеш розкрити свого героя, але й маєш можливість змінити попереднє уявлення аудиторії про твою персону, якщо в тобі є хоч крихта таланту.

Ви займалися спеціально для фільму? Я займався як проклятий. Здебільшого через те, що не хотів отримати травми. Я знав, що буде багато перекатів, падінь і всього такого. Я просто не хотів бути тим хлопцем, через якого все затримується. На щастя, постукаю по дереву, я не травмувався. І я мав добрий вигляд. Я думав: «Чорт забирай, чоловіче! Як тільки ти доходиш до 40, чуваче, все кудись зникає!». Мені подобалося, у якій формі я тоді був. Але зараз я вже змінився (*сміється*) ... І добре, що хоча б у фільмі є запис цього (*сміється*)...

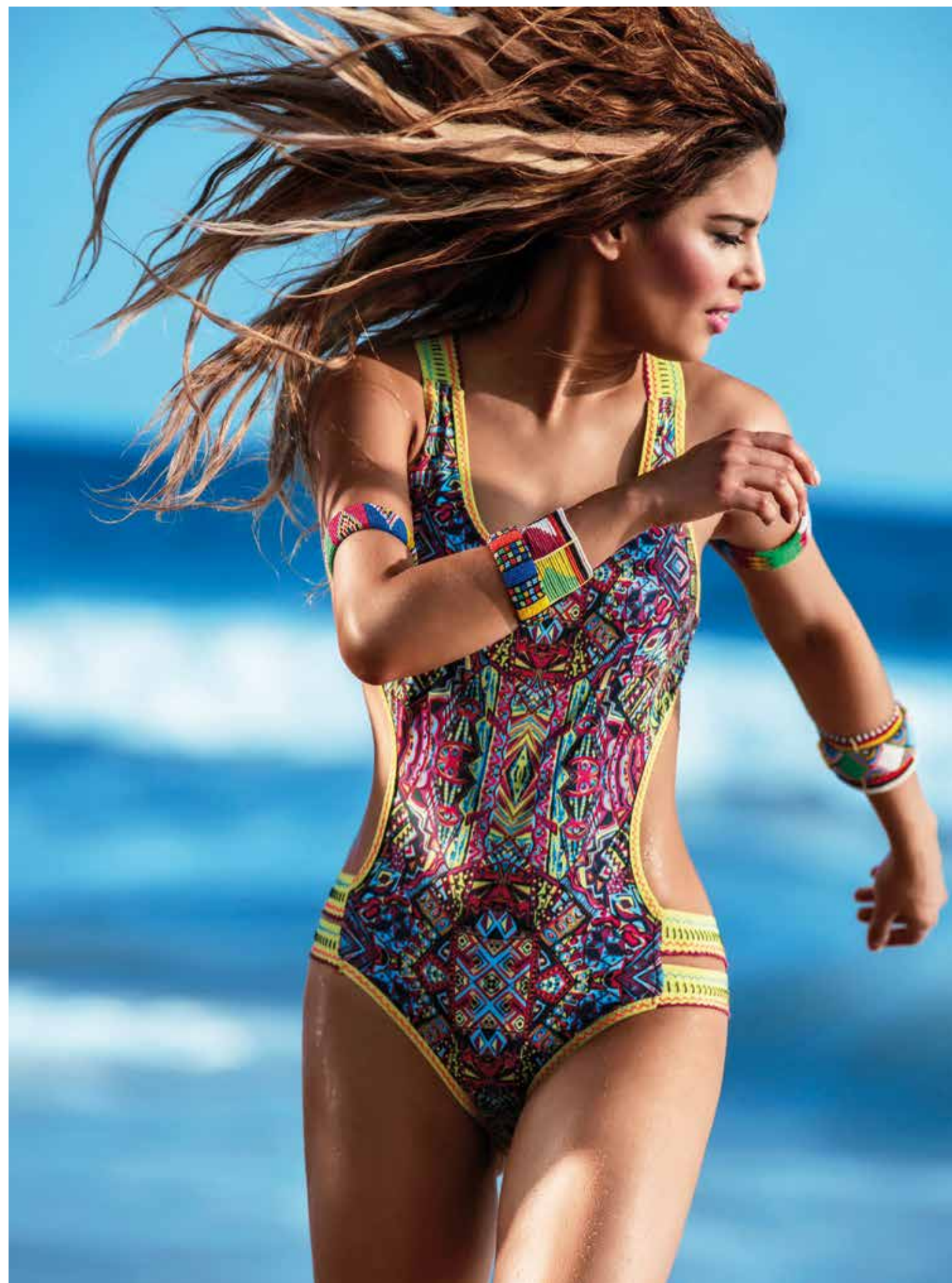
Як багато Ви займалися? Це не було щось неймовірне — десь по годині через день. Я не мав бути якимось качком у фільмі, це не було моєю метою. І я ніколи не стану таким. У мене не та структура тіла. І щодо відданості роботі над своїм тілом... Я до цього не схильний.

Що було найбільшим викликом для Вас у роботі над фільмом «На драйві»? У нас був досить стилісй графік, тому найбільшим викликом було буквально просто відзняти всі кадри. І ми нічого не пропустили, що дуже вражає. Мій низький уклін усім — від Sony й Working Title до режисерів.

Чи є якийсь епізод із зйомок, що запам'ятався Вам найбільше? Сцена погоні на початку фільму, коли Бейбі заявляє про себе як про найкращого водія. Він заїжджає на під'їзну дорогу швидкісної траси, розвертається на 180 градусів, впливається в потік і потім намагається втекти від машин, що його наздоганяють. Для цієї сцени ми повинні були в неділю перекрити діючу трасу і привезти 100 машин на московки... Але ніхто не може просто перекрити загальну трасу, тому позаду нас завжди проїжджали звичайні автівки. Ми закінчували, і рух машин відновлювався; відпочивали, і потім доводилося все робити знову. Це було круто і дуже весело. Я можу лише уявити, як Едгар радів, спостерігаючи, як усе, що він навігадував, на очах стає реальністю.

Яких фільмів, на Вашу думку, завжди прагне аудиторія? Я думаю, що глядачі завжди бажають хорошого фільму. Я бачив остаточний варіант вчора ввечері і був вражений. Цей фільм був досить амбітним починанням. І нам все вдалося... Для цього не потрібно, щоб стрічки були аж занадто хитромудрі. Іноді хочеться просто прокататись. А цей фільм, дійсно, весела подорож.

Дивіться «На драйві» у кінотеатрах вже 24 серпня.

ИНТЕРНЕТ-МАГАЗИН
WWW.COCON-LUXE.COM
 ДОСТАВКА ПО ВСЕМУ МИРУ

г. Днепрпетровск, пр. К. Маркса, 22, Fashion Park Artrium, 1 этаж, т.: +38 056 373 83 25 | г. Днепрпетровск, пр. К. Маркса, 67д, ТРЦ Grand Plaza, 1 этаж, т.: +3 80562 39 41 23

ЕВРОПЕЙСКИЕ СТАНДАРТЫ ГОСТИНИЧНОГО СЕРВИСА

BonApart

HOTEL & APARTMENTS
www.bonaparthotel.kiev.ua
 +38 (044) 377-57-75

G R E G U A R

HOTEL & APARTMENTS
www.gregar.com.ua
 +38 (044) 498-97-90

Отели находятся под управлением компании
Ukrainian Hotel Management

www.uhm.com.ua

TOYOTA C-HR

TOYOTA

ALWAYS A
BETTER WAY

ЗАВЖДИ КРАЩЕ

КОЛИ З'ЯВЛЯЄТЬСЯ ВІН МІСТО ЗАВМИРАЄ

Тойота Центр Дніпро «Алмаз Мотор»

49000, Україна, м. Дніпро,
вул. Запорізьке шосе, 35. (056) 377-10-54 (автомобілі); (056) 776-22-67 (сервіс);

49026, Україна, м. Дніпро,
пр. Слобожанський, 100-а. (056) 760-25-25 (автомобілі); (056) 760-25-24 (сервіс);

Тойота Центр Кривий Ріг «Алмаз Систем»

50000, Україна, м. Кривий Ріг,
пр. Миру, 5-Е. (056) 404-55-00 (автомобілі); (056) 404-33-00 (сервіс);

TOYOTA
Assistance
Асистанс

Toyota
Кредит

Кредитус
АГРІКОЛЬ БАНК. Ліцензія
НБУ № 99 від 12.10.2011

www.toyota.dp.ua
www.facebook.com/toyota.dp.ua
[https://instagram.com/toyota.dp.ua](https://www.instagram.com/toyota.dp.ua)